உ

கடவுள் துணை

நளச்சக்கிரவர்த்தி கதை

ஐதிக லெத்தகிராப் படங்களுடன்

இது

டி. கோ. ஜானகிராம் நாயகரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

டி. கோபால் நாயகரது

சென்னை:

கோள்டன் எலெக்ட்ரிக் பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1922.

உ

கடவுள் துணை.

நளச்சக்கிரவர்த்தி கதை.

விநாயகர் துதி.

ஒருகொம்பிரண்டுசெவி மும்மதநால்வாயோ டொண்படைகள்
மருவெங்கரமும் வயங்குறும்வாரண மாமுகத்தோன்
உருநின்றசெம்பது மத்தாளையுன்னி யுலகனைத்துந்
திருநின்றிலக வரசாண்டநளன்கதை செப்புறுமே.

வியாசபகவான் தோத்திரம்.

சமஸ்கிருத சுலோகம்.

வியாசம் வசிஷ்டநப்தாரம் சக்தேபவுத்ரமகல்மஷம்
பராசராத்மஜம்வந்தே சுகதாதம் தபோநிதம்.

இதன்பொருள்.

வியாசம்-வியாசபகவான், வசிஷ்டநப்தாரம்-வசிஷ்டருக்கு இரண்டாம்பேரனை, சக்தேபௌத்தம்-வசிஷ்ட புத்திரனாகிய சத்திமகாரிஷிக்கு, மூதற்பேரனை, அகல்மஷம்-களங்கமற்றவனை, பராசராத்மஜம்-பராசமகாரிஷிக்குப் புத்திரனை, சுகதாதம் - சுகப்பிரம்மரிஷிக்குப் பிதாவானவனை, தபோநிதம்-தவங்களுக்கு உற்பத்தி ஸ்தானமானவனை, வந்தே-நமஸ்கரிக்கிறேன் எ-று.

முதலாவது பாண்டுப்புத்திரர் நளச்சரித்திரங்கேட்க விரும்பிய அத்தியாயம்.

இவ்விதமாய் முனிசிகாமணியாகிய வேதவியாசரைத் தோத்திரம்பண்ணி வைசம்பாயனர் ஜெனமேஜெய மகாராசனுக்குச் சொன்ன ஐந்தாம் வேதமான பாரதக்கதையில் சாரமாயிருக்கப்பட்ட நளச்சக்கிரவர்த்தி கதையை கீர்த்தி

ஸ்வாமியான ஸ்ரீ அரிக்கு அனந்தமான தெண்டஞ் சமர்ப்பித்துச் சொல்லுகிறேன் இந்தக்கதையை ஆசந்திரார்க்கமாகப் பூலோகத்திலே சகலமான ஜனங்களும் தரித்துக்கொள்ளுகிற பூஷணங்களில் ஓர் பூஷணமாகிய நளபதக்கமென்று ஒப்பத்தக்கது இந்த நளமகாராசா கதையை ஆர் படித்தாலும் யார்கேட்டாலும் யாரெழுதினாலும் யார் ஒருவருக்குச் சொன்னாலும் யாபொருத்தர் அந்த நளமகாராசாவை நினைத்தாலும் அவர்களை இந்தப் பூலோகத்திலே நவக்கிரகங்கள் குரூரஞ்செய்ய மாட்டாதுகள் சகலமான தேவர்களுஞ் சந்தோஷப்படுவார்கள் பின்னும் அந்த நளமகாராசாவைத் தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவர்க ளண்டையிலே சனிஸ்வரபகவான் என்றைக்குஞ்சேரான் இந்தக் கதையைக்கேட்ட புண்ணியபுருஷர்களை பாவங்களணுகாது இந்தக் கதையை யெழுதிப்படித்து அதிலுள்ள அர்த்தசாரங்களை யறிந்து இந்த நளமகாராசாவைத் தோத்திரஞ்செய்து பயபக்தி விசுவாசத்துடனே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களை கலிபுருடன் அணுகமாட்டான் அவர்களிருக்கிற திக்கையும் நோக்கமாட்டான் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு அம்சமில்லாதவன் ராசாவாகமாட்டான் ஆனபடியினாலே நளச்சக்கிரவர்த்தி கதையை விவரமாய்ச் சொல்லுகிறேன் வித்துவாமிசர்கள் தயவுசெய்து அங்கிகரிக்கக்கடவீர்கள் துவாபரயுகத்திலே சந்திர வங்கிஷோத்தமரான பாண்டுமகாராசன் புத்திரர்கள் தருமர் வீமசேனன் அர்ச்சுனன் நகுல சகாதேவர்கள் இவர்களைந்துபேர்களுங் கௌரவ தாயாதிகளாகிய திருதராட்டிரன் புத்திரர்களான துரியோதனன் துற்சாதனன் முதலான நூறுபேர்களுடனேயும் கர்னன் சகுனியுடனே கூடிச் சூதாடி சகுனியினுடைய மாயப்பாய்ச்சிகையினாலே அஸ்தினபுரம் இந்திரப்பிரஸ்த முதலான பட்டணங்கள் பரிவாரங்கள் முதலிய சமஸ்தமுந்தோற்றுத் தீனர்களாய் இந்தக் கௌரவர்கள் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் பொருத்துக்கொண்டு தங்கள பெண்சாதியுடனே திரௌபதையுடனே பதினாயிரம் பிராமணர்களுடனேயும் சிறிதுரதங்களுடனே அஸ்தினபுரத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு பயங்கரமான காட்டுக்குள்ளேபோய் அங்கங்கே வாசம்பண்ணிக் காய்கனி கிழங்குகளைப் பட்சித்துக்கொண்டு அந்தப்பதினாயிரம் பிராமணர்கட்கும் போசனகிர்த்தியங்களை நடப்பித்துக்கொண்டு சிறிதுகாலம் காமியவனம் துவைதவனம் இத்

திரசாலம் இவை முதலான புண்ணிய பூமிகளெல்லாம் வாசம்பண்ணி அங்கங்கேகேட்ட பிரயாசைகள் தீரத்தக்கதாக மார்க்கண்டேயர் நாரதர் முதலான முனீஸ்வரர்க ளாசீர்வாதங்களைப்பெற்று கடினமான வாசஞ்செய்து கடைசியிலே துவைத வனத்திலேதானே நின்று அவ்விடத்தில் ஒரு சுத்த பூமியைப்பார்த்து உறுதியாய் மழைக்குங் காற்றுக்கும் வெய்யலிற்கும் பனிக்கும் பயப்படாமலிருக்க வேடிக்கையான பர்னசாலைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அப்போதைக்கப்போது ரிஷீஸ்வரர்களிடத்தில் கதாப்பிரசங்கங்களைக்கேட்டு அதினாலே பொழுதுபோக்கிக்கொண்டு கேளிவிலாசமாகத் துரௌபதையுடன் கூடியிருந்தார்கள்.

பிருகுதச்சுவமகாமுனிவர் பாண்டவருக்கு
நளச்சரித்திர முரைத்தது.

அப்போது தர்மராசாவைப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற தாய்த் துவைதவனத்துக்கு பிருகுதச்சுவரென்கிற முனீஸ்வரர் சிவந்த சடைகளைச்சுருட்டி மண்டலாகாரமாய் கட்டிக்கொண்டு விபூதி ருத்திராட்சந்தரித்து கிருஷ்ணாசலம் சபமாலை கமண்டலங் கையிற்கொண்டு பாதக்குறடணிந்து இருபுறமும் முனிவர்கள் சூழ்ந்துவர விநோதமாகவெழுந்தருளி வருகிறதைக்கண்டு தருமபுத்திரர் தம்பிமாருடனேயும் எதிர்கொண்டுபோய் பக்தி விசுவாசத்துடனே பிரதட்சண நமஸ்காரம்பண்ணி அம்முனீஸ்வரரை கைலாகுகொடுத்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் தர்ப்பாசனத்தி லுட்காரவைத்து அர்க்கியாபாத்திய ஆசமனங்களிலே பூசைபண்ணி கைகளைக்கட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறார்கள் ஓ முனீஸ்வரரே திவ்யமான காந்தியினால் பிரகாசிக்கிறவரே சரணமடைந்தபேரை ரட்சிக்கப்பட்டவரே பிரமத்தி முதலாகிய பாதகங்களையெல்லாம் நாசமாக்கப்பட்டவரே தீனதயாபரரே ஓ சுவாமி நீங்களும் உம்முடைய சீஷர்களும் சுகமாயிருக்கிறீர்களாவென்று நமஸ்காரம் பண்ணித் தர்மராசா கேட்டபோது அம்முனீஸ்வரர் மிகுந்த கிருபையுடனே புன் சிரிப்புகொண்டு ஒரு வசனஞ்சொல்லுகிறார் ஓ தர்மராசாவே எங்களுக்குச் சுகமேது துக்கமேது சுகதுக்கமிரண்டும் எங்கட்குச் சரியாயிருக்கும் உங்களுடைய தயவினாலே நம்முடைய சீஷர்களும் நாமுஞ் சுகமாயிருக்கிறோம் நீர் மெத்த நற்குணமுடையவரானபடியினாலே தர்மபுத்திரரென்கிற நாமதேயம் உமக்கே

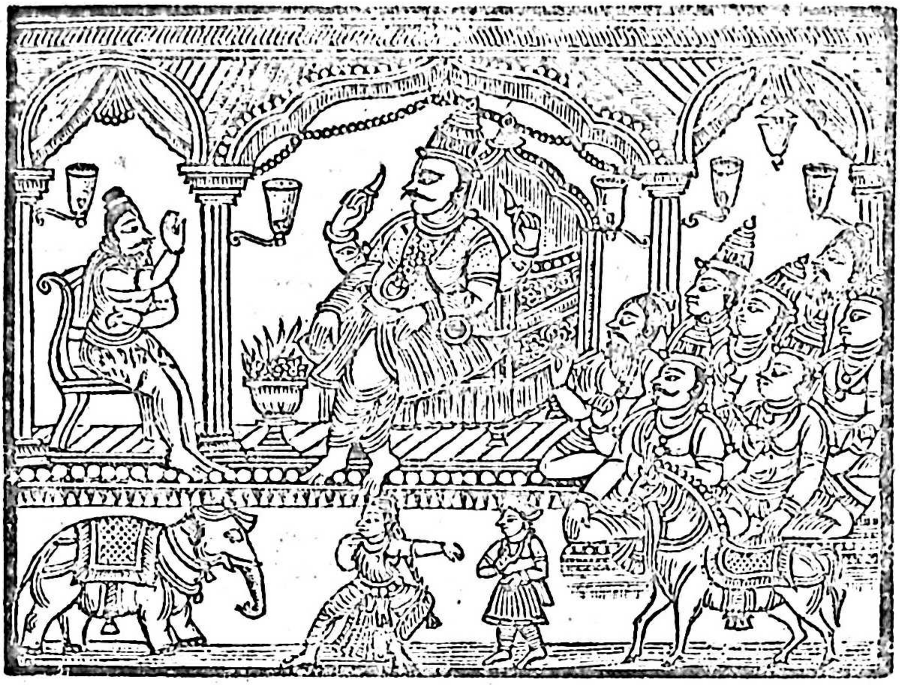
தரும் நீர் புண்ணிய புருஷர் சகல தர்மமும் உம்முடைய ஆதீனமாயிருக்குமல்லவோ ஆகையினால் நீரும் உம்மிட தம்பிமார்களும் சுகத்தை யடைந்திருக்கிறார்களாவென்று கேட்க தருமராசா வெட்கப்பட்டு கைகளை குவித்து தெண்டனிட்டு முனிஸ்வரருடனே சொல்லுகிறார் ஓமுனிநாதரே எங்களுடைய சுகதுக்கங்களை என்னவென்று சொல்லுவேன் ஆனால் தேவரீரவர்கள் கேட்டபடியினால் விவரமாய் விண்ணப்பஞ்செய்கிறேன் தேவரீர் கிருபா கடாட்சம் வைத்து சாவதானமாய்க்கேளும் துஷ்டசிந்தனை துரியோதனன் நாங்கள் சந்தோஷங்களை யடைந்து புத்திர பௌத்திரர்களுடனே சுகமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல் துற்புத்தி மந்திரிகளாகிய துரியோதனன் துற்சாதனனிவர்களுடனே ஆலோசனைபண்ணி துன்மார்க்கனான சகுனியினுடைய மாயப்பாய்ச்சிகையிலே கள்ளச்சூதாடுவித்து எங்களுடைய பாக்கியமெல்லாம் பறித்துக்கொண்டான் பின்னையும் அந்தக் குரூரகர்னன் எங்களையும் எங்கள் பத்தினியையும்பண்ணின அவமானங்களனேகமுண்டு அவைகளையெல்லாம் பக்தவச்சலனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் திவ்விய கிருபாகடாட்சத்தினால் நீங்கினோம் ஓ முனிநாதரே சகல பதார்த்தங்களின்மேலேயும் மனதை வெறுத்துவிட்டு அவனே யனுபவிக்கட்டென்றும் இவனோடு போராட்ட மென்னத்துக்கென்றும் சத்தியத்தையெண்ணி நானுமென் தம்பிமார்களும் பெண்சாதியும் புறப்பட்டுவந்து இப்படிகாட்டில் துன்பத்துடனே வெய்யில் குளிர் பனி மழைஇவைகளையும் பொறுத்து பிள்ளைகளையும் பந்துஜனங்களையும் விட்டு விசாரப்பட்டுக்கொண்டு திரிகிறோம் புஜபலத்தினாலே திக்குப்பாலகர்களைச் செயிக்கத்தக்க சாமார்த்தியமுள்ள தம்பிமார் என்னிமித்தியமாகத் தங்களுடைய சௌகரியங்களை அடக்கிப் பொறுத்துக்கொண்டு இப்படி தபசிகளாயிருக்கிறார்கள் எங்கள் தாயாரான குந்திதேவி வெகு பிரியத்துடனே அறுசுவை பதார்த்தங்களைச் சமைத்து சாப்பாடுபோடச் சாப்பிட நாங்கள் இக்காட்டில் தபசிகளாயிருக்கிறோம் இதுவல்லாமல் பழங்களையும் கிழங்குகளையும் உதிர்ந்தயிலைகளையுந்தேடிப் பொறுக்கிச் சாப்பிட்டுக் காலங்கழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் வேடிக்கையுடனே கட்டில் மெத்தைகளில் புட்பங்களைப்பரப்பி அதின்பேரில் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபோகிற என்தம்பிமார் இப்போது நரி

நாய்களுடைய கூச்சலைக் கேட்டுக்கொண்டு புழுதியிலலைந்து நிலத்திலே படுத்துக்கொண்டு நித்திரையில்லாமல் பிரமதேவன் விதிப்படி பிரயாசைப்பட்டு காலங்கழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் எங்களுடைய யிருப்பும் ஒருயிருப்போ ஓசுவாமி எங்களைப்போல் ஆபத்துகள் படுகிறபேரை எங்கேயாகிலும் கண்டதுண்டோ அல்லது கேள்விப்பட்டதுண்டோவென்று தாரைதாரையாய்க் கண்ணீரைவிட்டு மெத்தவும் பிரலாபிக்கிற தர்மராசாவைப் பார்த்து முனிநாதர் தம்முடைய கையினால் அவர் கண்ணீரைத்துடைத்து நல்ல வசனத்தினாலே அவரது சோகத்தைத் தீர்த்துச்சிறிது வசனங்களை அறியச்சொல்லுகிறார் ஓ தர்மபுத்திரரே நீர் சகல தர்மங்களையு மறிந்திலாதவரைப்போ லிப்படி துக்கப்படுகிறீர் இது உமக்கு ஞாயமல்ல உம்முடைய தம்பிமாரும் பெண்சாதியும் பிரதாபமுள்ள பதினாயிரம் பிராமணர்களும் அதிதிகள் இருடிகள் மகாத்துமாக்களான பெரியோர்களெல்லாரும் உம்மிடத்தில் எப்போதுமிருந்து புண்ணிய கதைகளைச்சொல்லிக்கொண்டு பொழுதுபோக்குவிக்கிறார்கள் அல்லாமலும் புண்ணியகாலமறிந்து புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே தீர்த்தமாடி பரமவித்திரராய் சுகமாயிருக்கிறீர்கள் ஆகையினாலே ஈதொருதுக்கமென்று தம்முடைய மனதிலெண்ணியிருக்கிறீரோ பூர்வகாலத்திலே ராசாக்கள்பட்ட துக்கத்துக்கும் இப்போது நீர்படுகிற துக்கத்திற்குஞ் சரிபார்த்தால் ஆனையும் அணிலுமாயிருக்கும் ஆகையினாலே நீர் இப்படி சுகமனுபவித்துக் கொண்டிருந்தும் துக்கப்படுகிறது தர்மமல்ல ஓ தர்மபுத்திரரே இந்த ஆரண்யத்தில் நீரடைகிற சுகம் அஸ்தினாபுரத்தில் வருமோ இப்படிக்கொத்த நல்லயிடத்தில் வாசம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தும் தாபந்தரியப்படுகிறது எனக்கு மெத்தவும் ஆச்சரியமாயிருக்கிறது முன் நளச்சக்கிரவர்த்தி பட்டபாடுகளில் கிஞ்சித்துச சொல்லுகிறேன் கேளுமென்று முனிநாதர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

எப்படியென்றால் வெகுகாந்தியுங் கீர்த்தியுமுடையவனான நிடததேசத்து ராசாவாகிய வீமசேனனுடைய குமாரன் சத்தியத்தையே செல்வமாக நினைத்திருக்கப்பட்டவன் அவன் பெயர் நளமகாராசாவென்று சொல்லுவார்கள் அந்தராசா பூலோகத்தில் சப்ததீவுகளையும் ஒரு குடை நிழலின்கீழே யாண்டவன் அவன் பெண்சாதிபேர் தமயந்தி அவளோ பயபக்தியை பூஷணமாகத்தரித்த மகா பதிவிரதை அவளு

க்கு ஒரு பிள்ளையும் ஒருபெண்ணுமுண்டு அந்தராசரும் உம்மைப்போலவே அனியாயமான சூதாடித் தன்னுடைய பாக்கியங்கள் பூமிகள் ரதகஜதுரகபதாதிகளெல்லாம் புஷ்கரராசாவுக்குத் தோற்று பட்டணத்தையும்விட்டு பெண்சாதியைக் கூட்டிக்கொண்டு பரதேசியைப்போல புறப்பட்டு அன்னவஸ்திரங்களு மரிதாய் தன்பிள்ளையும் பெண்ணையும் விட்டுப்பிரிந்து பெண்சாதியுந்தானும் ஏக வஸ்திரத்துடனே குரூரமான காடுகளிலேபோய் உதிர்ந்து கிடக்கிற இலைகளையுங் காய்கனிகளையும் பொறுக்கித்தின்று அனேகமான துக்கப்பட்டு கடைசியிலே பெண்சாதியையும் விட்டுப்பிரிந்து நானாவிதமான விகாரத்துடனே தன்னைசசேவித்த ராசாக்களைத் தான் சேவித்துக்கொண்டிருந்து சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு மகாவிஷ்ணுவினுடைய கிருபையினாலே எப்போதும்போலே ராச்சியந் தன்வசமாக பெண்சாதி பிள்ளைகளுடனேகூடிச் சுகத்தை யடைந்திருந்தான்.

ஆகையாலே அந்த நளமகாராசா பட்ட துக்கத்திலே நீர்படுகிற துக்கம் எம்மாத்திரம் அதுவுமக்குத்தெரியா அதனைப்போல துக்கப்பட்டு நீரும் நாளைக்குள்ளே செல்வத்தை யனுபவிக்கப்போகிறீர் மனஞ்சலிக்கவேண்டாமென்று முனிநாதர் சொல்லத் தர்மபுத்திரர் ஆச்சரியப்பட்டு ஓ முனிநாதரே நளச்சக்கிரவர்த்தியும் எங்களைப்போல் சூதாடி ராச்சியமெல்லாந்தோற்று தானுந் தன் பெண்சாதியுமாய் புறப்பட்டாரல்லவா இந்த சூது அந்நாளிலுமிருந்ததா அப்படியானால் அந்தத் துரியோதனனை நாம் ஏன் நிந்திக்கவேணும் நாம் பண்ணின பாவபுண்ணியங்களை நாமே யனுபவிக்கவேணுமென்று மனந்தேறி ஓ சுவாமி நம்முடைய அமிர்தமான வசனங்களினாலே எங்களுடைய துக்கங்களெல்லாம் பறந்துபோச்சுது அதற்குச் சமுசயமில்லை தேவரீர் இப்போது சொன்ன நளமகாராசா கதையை நான் பூர்வீகமாய் இன்னமும் நன்றாகக் கேட்கவேணும் நீர் சவிஸ்தாரமாய் என்பேரில் கடாட்சம் வைத்துச் சொல்லவேணுமையாவென்றுகேட்க அந்த முனிநாதர் சந்தோஷப்பட்டு நளமகாராசாவினுடைய கதையை பூர்வீகமாய் சொல்லத்தொடங்கினார்.

நிடதநாட்டின் நகரச்சிறப்பு.

கேளுமையா தர்மராசரே முன்னமே மகாலட்சுமி இருப்பையினாலே சமைத்த மகாவிந்தபுரமென்றொரு பட்டணமுண்டு அந்தப்பட்டணத்தைப் பார்த்தபேர்கள் அமராபதியும் அளகாபுரியும் இந்த ரூபமாக வந்திருக்கிறதோவென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் பார்க்கப் பார்க்க மனோரம்மியமாய் வேடிக்கையாகயிருக்கும் தெருவுகளிலே இரத்தினத் தோரணங்களும் மாடங்களில் கற்பூர விளக்குகளும் நிறைந்து மகாலட்சுமி எந்நேரமுந் தாண்டவ மாடுகிறாப்போல் அப்பட்டணம் விளங்கியிருக்கும் அதல்லாமலும் நவரத்ன மயமாகவும் சுவர்னமயமாகவும் அப்படி யனேகவித வேடிக்கைகளாகச் செய்திராநின்ற மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களுஞ் சூரியமண்டலத்தை யளாவியிருக்கும் மேருகிரியைப் போல விளங்கி இருக்கப்பட்ட ரதங்களும் நீலகிரிகளைப் போல விளங்கிய மதயானைக் கூட்டங்கள் நல்ல காந்தியும் லட்சணங்களும் சூரியன் தேரிற்கட்டிய குதிரைகளைப் பார்க்கிலு மதிகவேகமுள்ள அனேகமாயிர உத்தம அஸ்வங்களு

பத்தியில் மிகுந்த யமனுடனே எதிர்த்து போராடப்பட்ட கோடானகோடி பதாதிகளும் அங்கங்கே அணியணியாய் நிறைந்திருக்குங் கற்பக விருட்சங்களுக்கொப்பான விருட்சங்களும் மல்லிகைமுல்லை செண்பகம் இருவாட்சி முதலான புட்பஜாதிகள் நிறைந்து பண்டு பலாதிகளுடனே விநோதமாயிருக்கப்பட்ட அனேக சிங்கார வனங்களுண்டு அளவில்லாத ஐஸ்வரியங்களைப் படைத்த பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களுமுண்டு மனதிலே நினைத்த பதார்த்தங்களெல்லாம் நிறைந்திருக்கிற கடைவீதிகளும் மகாபதிவிரதைகளாகிய ஸ்திரீகளும் அரம்பை ஊர்வசி மேனகை திலோர்த்தமையைப்போலொத்த அழகுடைய தேவதாசிகளும் வீணைவாத்தியங்களும் வேணுநாதங்களும்கேளிக்கைகளும் மிகுந்த நித்தியோற்சவங்களும் பிரமோற்சவங்களும் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இத்தியாதி சிறப்புகளும் பொருந்தி யிருக்கப்பட்ட அந்த மகாவிந்தபுரி பட்டணத்தில் சதாகாலமும் ஹரிபக்தியையுடைய வீரசேனமகாராஜன் தவத்திற்கு இரங்கி ஸ்ரீ மகாலட்சுமி சமேதராகிய ஹரி வாசுதேவர் கிருபாநோக்கத்தினால் அவதரித்த தருமசொரூபனாகிய நளச்சக்கிரவர்த்தி மனுமுறை தவறாமல் நீதியுடனே இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தான் அந்த நளச்சக்கிரவர்த்தி ராச்சியத்திலிருக்கிற ஜெனங்களெல்லாம் அவரவர்கள் குலாச்சார தர்மங்கள் தப்பாமல் இராசாவினுடைய ஆக்கினையைக் கடவாமல் பயபக்தி விசுவாசத்துடனே நடப்பார்கள் அரியராதிகளை இந்த இராசர் பூசித்துத் தேர் திருவிழாமுதலான காரியங்களையும் அலங்காரமாக நடப்பித்துக்கொண்டு வருவார் வியாதிகளும் தரித்திரங்களும் அந்தப் பட்டணத்திலே பரிசுத்தமில்லை அந்த இராச்சியத்தில் விளைகிற தானியத்தில் பத்துக்கொருபங்கு வாரங்கொடுத்து ஒன்பது பங்கையும் குடிகளானவர் தானதருமங்கள் செய்துக்கொண்டு சுகமாகவே யிருப்பார்கள் பால் கறக்கின்றபோது பசுக்கள் எருமைகளிலே கன்றுக்கு ஒரு பக்கம்விட்டு தங்களுக்கு ஒருபக்கங் கறந்துக்கொள்ளுவார்கள் கன்றுகள் தங்கள் தங்கள் தாய்களைக்கண்டபோது தங்கள் பக்கமாகவே ஊட்டும் எருதும்புலியும் ஒருகரையில் தண்ணீர் குடிக்கும் அப்பிரமாணந்தப்பாமல் ஸ்ரீலட்சுமிபதியின் சக்கரத்தினுக்கினையால் சகல காரியங்களும் குறைவு வாராமல் நடக்கும்.

கெறுவித்துப்பேசின புலியின் தலையைச்
சக்கரஞ் சங்கரித்தது.

கேட்டீரோ தர்மநந்தனரே அப்படி சத்தியந்தப்பாமல் நடக்கிறபோது ஒருநாள் காட்டில் ஒரு குளத்திலே எருதும் புலியும் ஒரு துரையிலே தண்ணீர் குடிக்கிறபோது எருது தன்னுடைய வாலைச்சுழற்ற அப்போது அந்தப் புலியின் மேலே தண்ணீர் தெளித்தது புலி எருதைப்பார்த்துக் கோபித்துக்கொண்டு ஓ எருதே சற்றாகிலும் பயமில்லாமல் இந்தக்காட்டில் ஒருகுளத்திலே என்னோடுகூட தண்ணீர் குடித்து வாலை விசிரிக்கொண்டு என்னை சட்டைபண்ணாமல் மதயானைபோலே கெர்வித்திருக்கிறாய் உன்னுடைய பலம் எம்மாத்திரம் ஏன் துள்ளுகிறாய் உன்னை யிப்படி நடக்கும்படியாக செலவுகொடுத்தவன் நளராசாவல்லவா? இந்தராசா எத்தனைகாலம் இராச்சியம் ஆளப்போகிறான் முன்னே ராச்சியம் ஆண்டபேர்களிலே எவன் பிழைத்திருக்கிறான் நல்லதாகட்டும் சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து உன்னை கொல்லாமற்போகிறேனா வென்றுசொல்லி கெருவித்தது. உடனே திக்குகள் நடுங்கத்தக்கதாக அட்டகாசம்பண்ணிக்கொ

ன்று அனேக காந்தியுடனே ஸ்ரீ லட்சுமிபதியினுடைய சக்கரம் வந்து புலியின் தலையை அறிந்துக்கொண்டுபோச்சுது சகலமான ஜனங்களும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள் அப்படி அந்தராஜா தன்னுடைய நீதிப்பிரதாபத்தினாலே சக்கரமே ஆக்கினை செய்துவர சகல ஜெனங்களும் ஒரு பாவமுஞ் செய்யாமல் அசத்தியமென்கிறதை சொற்பனத்திலும் நினைக்காமல் சுகஜீவிகளாய் மாதமும்மாரிபெய்ய சகல பதார்த்தங்களையும் விற்றுக்கொண்டு சகல காரியங்களிலேயும் தர்மமென்கிற நினைவையு மறவாமல் வாழ்ந்துக்கொண்டு ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணினான்.

உ-வது அன்னத்தைக்கண்ணுற்ற அத்தியாயம்.

இப்படி நீதியாய் நடந்துவருங்காலத்தில் சித்திரை வைகாசிமாதமான வசந்தகாலத்திலே பௌர்ணமியினன்று சாயங்காலவேளையிலே வேடிக்கையாய் அந்த நளமகாராசாவானவன் காமத்தை விளைவிக்கிற புட்பவனத்திலே ஒண்டியாய்ப் பிரவேசித்து பாரிசாத மல்லிகைமுல்லை இருவாட்சி சண்பகம் மருக்கொழுந்து குருவேர் வெட்டிவேர் இதுகள் வாசனைவீசவும் அன்னங்கள் ஒய்யாரமாய் நடக்கவும் குயில்கள் கிளிகள் தொனிகள் செய்யவும் வண்டுகள் தும்பிகள் ஆர்ப்பரிக்கவும் சகலமான பட்சிகள் சலசலவென்று தொனிக்கவும் இளந்தென்றலானது மெதுவாய் விசிறியினாலே வீசினாற்போலே வரவுங்கண்டு சந்தோஷப்பட்டு அனந்தமா யிருக்கிறபோது சந்திரன் உதயமாகி மறுவில்லாமல் பட்டம்பசலைப்போல எரிக்க அர்த்தராத்திரி வேளையிலே நளமகாராசா சண்பக மெத்தையின் பேரிலே வீற்றிருந்து அப்போதைக்கப்போது விரகமிஞ்சி மன்மதகிரீடையை நினைத்துக்கொண்டு தமயந்தியென்கிற பெண் தனக்குத்தகுந்தபெண் சாதியென்று சகல ஜெனங்களும் சொல்லக்கேட்டிருந்தபடியினாலே அவள் ரூபத்தை வர்ணித்து ஓ லட்சுமிபதியானசுவாமி பக்தர்களை ரட்சிக்கிறபடியால் பக்தவச்சலரென்று பெயரையுடையவரே அடியார்க்கடியராயிருந்து அவர்கோரின கோரிக்கையை ஈடேற்றுகிறவரே முதலையின் வாயில் அகப்பட்டுக்கொண்டு விடுவித்துக்கொள்ள மாட்டாமல்உம்மை நினைத்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணின கஜேந்திர முறைக்கு யிரங்கி வைகுந்தத்தில் இருந்து வந்து அந்த முதலையைச் சங்காரம்பண்ணி கஜேந்திரனை ரட்சித்த மகாபுருஷர்

நீயல்லவோ ஓ சுவாமி நான் வெகுநாளாய் என் மனதுக்கே
ற்றபெண்சாதி எங்கேயாகிலும் அமையவேணுமென்றுகோரி
விசாரிக்குமிடத்தில் வீமராஜா மகளாகிய தமயந்தியே உன்
மனதுக்கு ஏற்றவளென்று அநேகர் சொல்லக் கேட்டிருக்
கிறேன் அவள் என்னுடனேகூடிச் சகல போகங்களையும்
அனுபவித்திருக்கும்படியாகத் தயவுபண்ணி ரட்சியும் ஐயா
சுவாமியென்று அந்த நளமகாராசா லட்சுமிபதியை ஸ்தோ
த்தரித்துக்கொண்டிருந்தான் பொழுது விடிந்தது அந்தச்
சமயத்தில் திருமாலுடைய கடாட்சத்தினால் ஆகாயத்திலே
யிருந்து முத்துமாலைக ளுதிர்ந்தாப்போலே சிறிது அன்ன
ப்பட்சிகள் இறங்கிவந்து ராசாவின் முன்னே வேடிக்கை
யாக விளையாட அதைக்கண்டு இராசா சந்தோஷப்பட்டு
அதிலே ஒரு பெரிய ராஜா அன்னத்தைப்பிடித்துக்கொண்
டான் மற்ற அன்னங்களெல்லாம் அந்த அன்னத்தைவிட்
டுப் போகமாட்டாமல் அங்கேதானே சுத்திக்கொண்டிருந்த
துகள் அகப்பட்டவன்னம் மெந்தப்பயந்துநடுங்கி இராசா
வைப்பார்த்து ஓ ராசாவே! நீர் சகல ஞாயமுமறிவீர் உமக்
குத் தெரியாதது வேறொன்றுமில்லை என்னைப்பிடிக்கச்சொ
ல்லி வேதசாஸ்திரங்களிலே சொல்லி யிருக்கிறதோ! நீரெ
ன்னை ஏன்பிடித்துக்கொண்டீரென்று கேட்க, நளமகாராசா
சந்தோஷப்பட்டு புன்சிரிப்புடனே அதிசயித்து அந்த
அன்னத்தைப்பார்த்து பட்சி ஜாதிக்குள்ளே உத்தமமாய்
இருக்கப்பட்ட ஓ ராஜ அன்னமே? வேடிக்கையாக விளை
யாடுகிற நிமித்தம் உன்னை நான் பிடித்தேன் நீ என்னை சந்
தோஷப்படுத்துவாயென்று சொல்லக்கேட்டு அந்த ராசாவி
னுடைய இருதயத்தி லெண்ணிக்கொண்டிருக்கிற காரியங்
களை அறிந்து ஓ ராசேந்திரா! உம்மைப்பார்த்தால் மன்மத
பாணத்தினாலே அடிபட்டு நொந்து உம்முடைய இருதயத்
திலே காமவிகாரமிஞ்சி தமயந்தி என்கிறபெண்ணை நினைத்
து விசாரப்படுகிறாப்போல் காண்கிறது இம்மாத்திரங் கதை
க்கு உம்மைப்போலொத்த மகாராசா விசாரப்படலாமோ?
மன்மதன் செய்த காரியத்துக்கு நீர்தான் என்னசெய்வீர்!
திரிமூர்த்திகளாலேயுஞ் செயிக்கப்படாத மன்மதனை உம்மா
லே செயிக்கத்தரமோ! நல்லது ஆகட்டும் உம்முடைய
மனதிலே நினைந்திருக்கிற கோறிக்கைப்படிக்கு அந்த தம
யந்தியென்கிற பெண்ணை உமக்குபெண்சாதியாகப் பண்ணி
வைக்கிறேன் என்னை விட்டுவிடுமென்று சொல்லக்கேட்டு

நளமகாராசா அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்து புன்சிரிப்புடன் சொல்லுகிறார் ஓ அன்னமே! இப்போது நீ சொன்னதெல்லாம் என்னிடத்திலுண்டான காரியந்தான் அதற்கும் பிசகில்லை நீ நிஜமாக அறிந்து சொன்னபடியால் உன்னை தெய்வபட்சியென்று சொல்லலாம் ஆனால் நானினைத்த காரியத்தை ஆகப்பண்ணி வைக்கிறேனென்று சொன்னாய் நீ மனுஷனுமல்ல தேவனுமல்ல பட்சி ரூபமாயிருக்கிறாய் உன்னாலே எப்படியாகுமென்று கேட்க, அன்னம் நளமகாராசாவைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறது ஓராசாவே இவ்வுலகத்தில் சஞ்சரிக்கிற அன்னத்தைப்போல் என்னைப் பார்த்திரோ நான் தெய்வலோகத்துப்பக்ஷி நான் சஞ்சரியாத விடமில்லை மனிதருடைய மனோபலங்களும் முன்னடந்த காரியங்களுமிப்போ நடக்கிற காரியங்களு மினிமேல் நடக்கப்போகிற காரியங்களு மெனக்குத் தெரியவரும் நீர் சமுசயப்படத் தேவையில்லை அத்தமயந்தியினுடைய குணரூபங்களுக்குத்தகுமான புருஷரே உம்முடைய குணரூபங்களுக்கு அத்தமயந்தி தகுமான பெண்சாதியே ஆகையாலவளை உம்முடைய உடமையாகப்பண்ணி வைத்திரண்டுபேருங் கலந்தபின் உம்முடைய கையினாலே செலவு வாங்கிக்கொண்டு போகிறேன் நான் பொய்சொல்லுகிறதில்லை தெய்வலோகப் பட்சி சொன்னபேச்சுத் தப்புகிறதில்லை அதை யும்முடைய மனதில் வைத்து என்னை விட்டுவிடும் என்வார்த்தையை கெட்டியாய் நம்பும் இப்போதானே நான் தமயந்தியண்டைக்குப்போய் உம்முடைய குணானுபவங்களை வர்ணித்துச்சொல்லி அவளும்மைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ள சமாதானம் பண்ணிக்கொண்டு வுமக்குச் சந்தோஷசெய்தி சொல்லுகிறேனென்ன அதுகேட்டு நளமகாராசா சந்தோஷமாயன்னத்தை நிலத்திலேவிட்டு ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறார் ஓ அன்னமே! உனக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லையல்லவோ! ஆகையாலந்தத் தமயந்தியினுடைய ரூபலாவண்யமெப்படிப்பட்டது நீ எனக்கு நன்றாகச் சொல்லவேணும் என்னுடைய காதுகுளிரக் கேட்கவேணுமென்றுவிரகவேதனை பொறுக்கமாட்டாமல் நளமகாராசாகேட்க அன்னஞ் சிரித்து கெம்பீரத்துடனே சொல்லுகிறது.

தமயந்தியினுடைய பிறப்பு வளப்பை உரைத்தது.

கேளுமையா நளமகாராசனே! சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவர்களுக்குச் சமானமான காந்தியும் பிரதாபமுடைத்தானவனுகியும் விதர்ப்பதேசத்து ராஜாவான வீமராசாவுக்குப் புத்திரரில்லாமல் செபம் தபம் ஓமம் விரதம் அனுஷ்டானங்கள் எக்கியங்கள் பிராமணர்களால் செய்வித்தும் அதனுலேயும் புத்திரரில்லாதபடியினுல் கொலுவில் சிங்காரமாயிருந்துகொண்டு மந்திரிகள் பிரதானிகள் சேனுதிபதிகள் புரோகிதர்கள் மற்றுமுண்டான பெரியோர்களையெல்லாம் அழைப்பித்து அவர்களைப்பார்த்து கேளுங்கள் மந்திரிகளே பிரதானிகளே மற்றுமுண்டான சபையோர்களே பூலோகத்தில் மனிதர்களுக்குப் பிள்ளைகளுண்டானுல் புண்ணியலோக முண்டென்றும் பிள்ளையில்லாத பேருக்குப் புண்ணியலோக மில்லையென்றும் வேதங்கள் சொல்லி யிருக்கிறதாய் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேள்விப்பட்டேனுகையால் பிள்ளை வேணுமென்கிற அபேட்சை எனக்கு மெத்தயிருக்கிறது புத்திரசோக மெத்தப்பெரிதானபடியால் பூலோகத்தி லொருவரையொருவர் யோகக்ஷேமம் விசாரிக்கும்போது தனதானிய சம்பத்துக்களைக் கேளார்கள் பிள்ளைகளைத்தனை பெண்களைத்தனையென்று கேட்பார்கள் அதுவல்லாமல் குழந்தை பேச்சுக்குரல் கேட்டாலென் காதுகளுக்கு வேணுநாதம்போ லின்பமாயிருக்கிறது பிள்ளைகளைப் பெற்றவர்களே கனவான்களாகையால் நாங்கள் சதிபுருஷர்களிருவரும் தபசு பண்ணும்பொருட்டு ராஜ்ஜியத்தை மந்திரிவசம் ஒப்பிவித்துவிட்டு காட்டுக்குப் போகிறேம் அவர்கள் ஆக்கினையைக் கடவாமல் நீங்கள் நடவுங்களென்று நல்லவசனத்தினுலே உபசாரமாய்ச்சொல்லி அவர் கையிலே செலவு வாங்கிக்கொண்டு ராஜா தன்னுடைய பெண்சாதியுந் தானுங்கூடச் சடைமுடியு மரவுரியுந்தரித்துப் பிரயாணமாகப் போகச்சே பிறகே சகலமான ஜனங்களும் தாபந்திரியப்பட்டுக்கொண்டுவர இராசா அவர்களின் துயரம்நீக்கி நிறுத்திப்போட்டு காட்டுக்குப் போனுர்கள். அங்கே வாலகில்லிய மகாமுனிவருடைய குமாரர் தமனமுனியீசுரரைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டஞ் சமர்ப்பித்து அவரை ஆதரணை செய்து சிறிதுநாள் அவரைச்சேவித்து பயபக்தி விசுவாசத்துடனே பக்தி பண்ணிக்கொண்டு அவருக்கு மனதுவர நடக்கிறபோது அவர்மெத்த ஆனந்தத்துடனே ஒருநாள்

வீமராசாவைப் பார்த்து ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுமல் இப்
படி தபசியாய் சதியுடனே கூடிவந்த தென்னவென்று கே
ட்டார். அப்போ வீமராசாவும் ஐயா முனியீஸ்வரா எங்களு
க்கு சகல பாக்கியங்களு மிருந்து புத்திரனில்லாமல் விசாரத்
துடனே யிப்படி தபசிகளாய்ச் சகலத்தையுந் துறந்து உங்க
ளைச் சேவித்துப் பிழைப்போமென்று நாங்கள் சதியும் புரு
டனுமாய்க்கூடி வந்துவிட்டோம் ஆகையினுல் எங்கள்
விசாரந்திரத்தக்கதாக சந்தானமுண்டாகும்படி அனுக்கிர
கம்பண்ணி ரட்சிக்கவேணுமென்று வீமராசா மெத்தவும்
பிரலாபிக்கிறபோது அந்தமுனிநாதருக்குத் தயவுவந்து அ
வர்கள்பேரில் கடாட்சம் வைத்து சகல பாவங்களையும் பரி
கரித்து ஓராசனே உனக்குத் தபனுபி என்றொரு பிள்ளையும்
தமயந்தி என்றொரு பெண்ணும் உண்டாகப் போகிறது நீ
உன்பெண்சாதியை இட்டுக்கொண்டு போவென்று செலவு
கொடுத்தார் ராஜாவும் ராசபத்தினியும் வெகு ஆனந்தத்தை
யடைந்து அவருக்குத்தெண்டனிட்டுத் தோத்திரம்பண்ணி
அவரிடத்திலே செலவு பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் பட்டண
த்திற்கு வந்து சகல வேடிக்கைகளுடனே இராச்சிய பரிபா
லனம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கிறபோது சிறிது நாளைக்குப்
பிறகு முனிநாதர் சொன்னபடியே அந்த ராசாவினுடைய
தேவி கெற்பந்தரித்து நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் ஒருபிள்ளை
யும் ஒருபெண்ணும் பெற்ருள். அப்போது வீமராசா புத்தி
ரோற்சவம்பண்ணி சகல தானமுங்கொடுத்து ஆனந்தங்
கொண்டு அந்தப் பிள்ளைகளை வளர்க்கிறபோது அந்தராசா
பிள்ளையைப் பார்க்கிலும் பெண்பேரிலே அதிக ஆனந்தங்
கொண்டு சந்திரோதயம்போலவும் ஸ்ரீமகாலட்சுமியைப்போ
லவு மிருக்கிறதைப் பார்த்து லோகத்திலே நம்மைப்போலே
பாக்கியவான்களில்லையென்று நினைத்து அந்த மகாரிஷி
சொற்படி அந்தப்பிள்ளைக்குத் தபனுயியென்றும் பெண்ணு
க்குத் தமயந்தியென்றும் நாமகரணஞ்சூட்டி மகாவைபோக
த்துடனே யிருந்தான் ஓ நளமகாராசனே அந்தத்தமயந்தி
பிறந்து வளர்ந்த பூர்வோத்திரமும் அந்த ராசாவினுடைய
பூர்வோத்திரமும் நன்ருயறிவேன் ஆகையினுல் எப்படியும்
அந்தப்பெண்ணை உனக்கே கட்டிவைக்கிறேன் நீ சந்தே
கப்படத் தேவையில்லை என் விசேஷத்தைக் கெட்டியாக
நம்பும் உம்முடைய கோறிக்கை ஈடேறும் செலவுகொடுத்
து என்னை யனுப்புமையாவென்று அன்னஞ் சொல்லக்கே

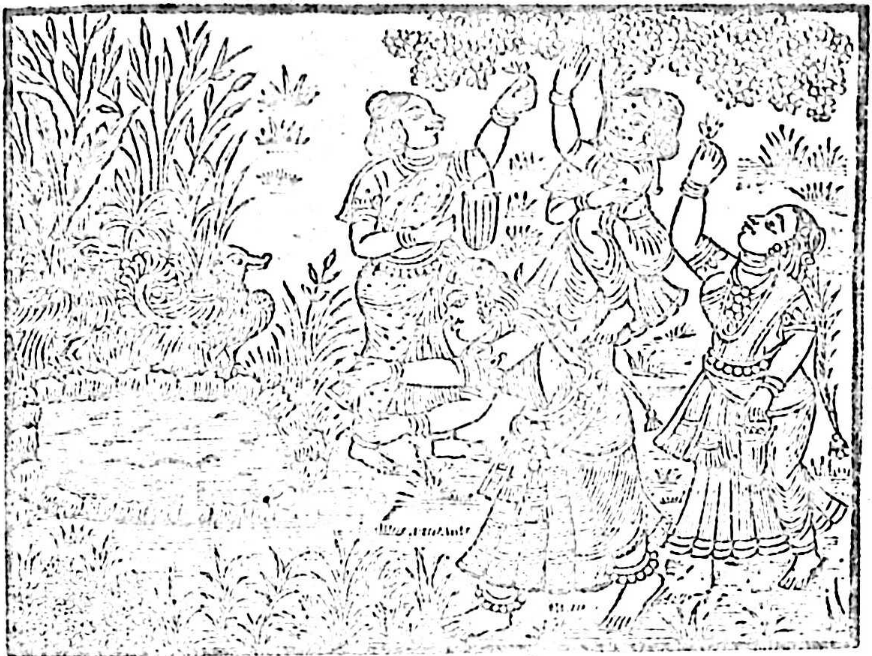
ட்டு நளமகாராசா சந்தோஷப்பட்டு ஒருவார்த்தை சொல்லு கிறார் ஓ உத்தமசாதியான இராசவமிசமே நானுனக்கு என் னவுபகாரஞ்செய்யப்போகிறேன் பூமிக்கு உபகாரஞ்செய்கிற மேகத்துக்குத் திரும்பி அந்தப்பூமி உபகாரஞ்செய்கிறதோ அப்படிபோல எண்ணிக்கொண்டு எப்படியும் அந்தப்பெண் என்னைக்கூடிச் சந்தோஷத்தை யடையும்படிக்குத் தயவு பண்ணி சீக்கிரமாகப்போய் காரியத்தை அனுகூலம் பண் ணிக்கொண்டு வாவென்று உத்திரவு கொடுத்தனுப்பினார்.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்ட அத்தியாயம்.

அந்த அன்னப்பட்சி தன் கூட்டத்துனே ஆகாசமார் க்கத்திலெழும்பிப் பிரயாணப்பட்டு எங்குநில்லாமல்நளமகா ராசாவுக்கு எவ்விதத்திலேயும் அப்பெண்ணைக் கூட்டுறவு பண்ணவேணுமென்கிற தயவினாலே சீக்கிரமாகப்போகச் சே வழியிலிருக்கிற தாமரைக் குளங்களைக்கண்டு அங்கு வா சம்பண்ணாமல் நிழல்களிலும் நிற்காமல் அதிவேகத்துட னேபோய் விதற்பபுரம் சேர்ந்து சிங்காரவனத்திலே பாரி சாதமரத்தின்கீழே புட்பமெத்தையின்மேல் படுத்துக்கொ

ண்டு நளமகாராசாவினுடைய சவுந்தரியத்தை செனங்கள் சொல்லக்கேட்டிருந்தபடியினாலே அந்த நளமகாராசாவை நினைத்து விரகம் பொறுக்கமாட்டாமற் சோர்ந்து வருத்தப் படுகிற தமயந்தியைக்கண்டு தன் கூட்டத்துடனே அன்ன ப்பட்சி நிலத்திலிறங்கி வேடிக்கையாய் சூழ்ந்துக்கொண்டு தமயந்தி கையிலே நடையைக் கற்றுக்கொள்ள வந்தாற் போலவள் முன்னே விநோதமாய் நடந்து விளையாட தம யந்தி என்னை விரகதாபம்பண்ணி வைக்கிற மன்மதனிது களை அனுப்பி வைத்தானோ என்று மனதில் நினைத்து அ ந்த அன்னப்பட்சிகளுக்கெல்லா முதன்மையான ராசாவாய் பெரிதாய் வந்திருக்கிற அன்னப்பட்சியை பிடிக்கநினைத்து பாங்கிமார்களுந் தானுங்கூட அன்னங்கள் சிதறிப்போகா மல் முந்தானை நழுவ ஸ்தனங்களசைய முத்துமாலை ரத்ன பதக்க முதலான ஆபரணங்கள் பிரகாசிக்க கொண்டை கலைந்து மயிர்கள் சரிந்து அசைந்தாடச் சரீரத்தில் வியர் வை தாராளமாய் புறப்பட்டு வேகமாக நடந்து போகும்போ து பாங்கிமார்களில் ஒருத்தி முன்னேஓடி அந்த அன்னங் களிற் சில அன்னங்களைப் பிடித்துவந்து தமயந்தி முன் னேவிட அதில் தான் முன்னே நினைத்த ஒருபெரிய அன் னத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு தன்கையினால் அதன் முது கிலே தடவச் சரீரமெல்லாம் வேர்த்திருக்கக்கண்டு அவசர மான காரியமாய் வந்தாற்போலிருக்கிறது உமக்கு மிப்படிப் பட்ட காரியம் உண்டோவென அதுகேட்டு அன்னம்புன் சிரிப்போடு ஒருவசனஞ் சொல்லுகிறது மன்மதனுடைய பாணம்போலவும் உரைகட்டின கட்டாரியைப்போலவும் கா ந்தியுள்ளவளே வீமராஜா குமாரத்தியே கேள் உனக்குச் சமானமான சௌந்தரியமுள்ள பெண்ணை இந்தராஜ்ஜியத் திலே நான் கண்டதில்லை ஆகையினாலுனக்கேற்ற புருஷ ன் நளராசாவேயல்லாமல் மற்றொருவரில்லை அந்த நளமகா ராசாவே தகும் அவனே உமக்குப் புருஷனாகவேணும் ஓ பெண்ணே நான் பாராததேசமில்லை நானறியாத ராஜாக் களிந்தப் பூமியிலில்லை அந்த நளமகாராசாவைப்போல மற்ற ராசாக்களையிப்படி வர்ணித்துச்சொல்லக்கூடாது.

அவரே உம்முடைய அழகுக்கேற்ற புருஷர் அவரே யல்லாமல் வேறே மற்றொருவரில்லை, ஆகையினாலே ஆயிரம்பேச்சுகள் என்னத்திற்கு இந்த புருடன் இந்த பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணுவானென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் நான் தெய்வலோகபட்சி எனக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை அந்த நளமகாராசா கையிலே பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டுவந்தவநானல்ல, நீகொடுக்கிறோமென்றாலும் வாங்குகிறவனல்ல எனக்கு என்னவேண்டி யிருக்கப்போகிறது நீர்சொல்லும் எனக்குத் தயவுபிறந்து வந்தேன் நீ நினைத்திருக்கிற காரியம் ஆகப்பண்ணமாட்டுவேன் உம்மைக் கண்டவுடனே திகிலெடுத்து புத்தி சிதறிப்போகுதம் மாலோகத்திலே பெண்சனங்கள் விரதங்கள் உபவாசங்கள் தவங்கள் தானங்கள் பண்ணுகிறது நல்லபுருடன் கிடைக்கவேணுமென்றல்லோ அதிலேயும் அந்த நளமகாராசாவைப்போல் சௌந்தரியமுஞ் சௌரியமும் சம்பத்துள்ளவர்கள் இந்த வுலகத்திலே கிடையாது அந்த நளமகாராசாவினுடைய சொரூபத்தை விவரமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளம்மாவென்று அன்னம் சொல்லத்தொடங்கிற்று அந்த நளமகாராசா மன்மதனைப் பார்க்கிலும் சௌந்தரியமுள்ள

வர் அந்த மன்மதனுக்குச் சரீரமில்லை இந்த ராசாவுக்குச் சரீரமுண்டு இதுவல்லாமல் புருஷலட்சணங்களில் அவர் ஸ்திரீ மகாவிஷ்ணுவுக்குச் சமானமானவர் மன்மதன் அந்தருபத்தைப்போல பிறக்கவேணுமென்று தபசுபண்ணுவான் பூரணச்சந்திரனைப் பழிக்கப்பட்ட முகமும் சூரியனைப்போலே காந்தியும் லட்சுமிகடாட்சமுள்ளவர் அவரழகையும் குணத்தையும் சரஸ்வதியம்மனும் ஆயிரம் பணமுடியையுடைய ஆதிசேஷனும் வருணிக்கக்கூடாது எனக்கு ஒருநாவிருக்கின்றது நான் வருணிக்கமாட்டுவனோ பூமிக்கெல்லாம் அவரே உத்தமராசாவென்று புண்ணியபுருஷர்களெல்லாம் புகழுகின்றார்கள். பராக்கிரமத்தினாலே தேவேந்திரன் முதலான திக்குப்பாலகரையும் ஜெயிக்கவல்லவர் தேவர்களெல்லாரும் அவருடைய பிரதாபத்துக்குச் சந்தோஷப்படுவார்கள் ஓ அம்மா ஏதோ காரணமாக விஷ்ணு அமிசையிலே பிறந்தவர் அந்த நளமகாராசா பெண்ஜனங்களை மெச்சுகிறதேயில்லை உன்னுடைய சௌந்தரியத்தையுங் குணத்தையுங்கேட்டு வெகு ஆனந்தப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் தைரியத்தில் மிஞ்சினவர் பராக்கிரமசாலி கெம்பீரபுருடர் சத்தியகீர்த்தி கெர்வித்த ராசாக்களுக்கு சிங்கத்தைப்போலொத்தவர் பெரியோர் இருடிகள் தபோதனர்கள் ஆனந்தப்பட்டுக்கொண்டு அவர் குணாதிசயங்களைப் புகழுவார்கள் அவர் ஆளுகிற இராஜ்ஜியங்களிலுள்ளபேர்கள் அதர்மங்கள் செய்தால் விஷ்ணுசக்கரத்தினாலே ஆக்கினைசெய்யப்படுவார்கள் அவருக்குக் கப்பங்கட்டாத இராசாக்கள் பூமியிலே ஒருவருமில்லையம்மா அப்படிப்பட்ட ராசாவைச்சேராத பெண்ஜெனனம் விருதாவல்லவோ உம்மிட சரீரலட்சணங்களைப் பார்த்தால் அந்த நளமகாராசாவுக்கு பெண்சாதியாவாயென்று தோற்றப்படுகின்றது மன்மதனும் ரதிசுகத்தைக் கோறுவான் ரதியும் மன்மதன் சுகத்தைக்கோறுவாள் அந்த மன்மதன் கரும்புவில்லிலே சகல லோகத்தையும் செயிக்கிறான் அப்படிபோலே இவருந் தம்முடைய வில்லினாலே சகல ராசாக்களையுஞ் செயிக்கிறார் ஓ அம்மா லோகத்திலே இரண்டுபேர் மன்மதர்க ளிருக்கிறார்களென்று சொல்லலாமோ இப்படி சகல லட்சணங்களும் சகல மரியாதைகளுமுண்டான நளமகாராசாவை நீரெப்போதுகூடப்போகிறீரோ தெரியாதென்ன, தமயந்தி அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்டு சந்தோஷசாகரத்திலே மூழ்கிப் பரவசமாய் ஆனந்தக்கண்

ணீர் சொரியச் சரீரமெங்கும் புளகித்து தலையை யசைத்து அந்த அன்னத்தைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிருள் ஓ அன்னமே அந்த நளமகாராசருடைய ரூபமும் சவுரியமும் சம்பத்தும் சகலபேருங் கொண்டாட நானுங்கேட்டு ஐயப்பட்டிருந்தேன் நீ தெய்வப்பட்சியென்கிறதற்கு சம்சயமில்லை இப்போது நீசொன்ன மாத்திரத்திலேயே எனக்கு நிச்சயமாச்சுது மன்மதபாணங்களினல் மெத்த நொந்திருக்கிறேன் அந்த நளமகாராசருக்குப் பெண்சாதியாகவேணுமென்று ஏழுவயது முதற்கொண்டு சரஸ்வதியம்மனை பிரார்த்தனை பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன் நான்படுகிற மன்மத வேதனையெல்லாம் அவருக்குத் தெரியச்சொல்லி நானுமவருங்கூடி ரதிகேளியனுபவிக்கத்தக்கதாக கூட்டுறவுபண்ணிவைக்கிற மனுஷரை இந்தராஜ்ஜியத்திலே ஒருவரையுங்காணேன் நிற்பலமான ரூபமுள்ள எனக்கும் அந்த நளமகாராசருடைய அழகுக்குந் தகுமென்று நீயல்லவோ சொன்னய் இப்பவுமந்த நளமகாராசரண்டைக்கு நீ சீக்கிரமாகப் போய் அவருடனே என்னுடைய சேதிகளெல்லாம் தெரியப்படச்சொல்லி அவரை என்னுடனே சேர்க்கவேணும் நீயல்லாமல் வேறே எனக்கு நம்பிக்கையான பேருமில்லை இதுவுமல்லாமல் என்னுடைய துக்கத்தைச்சொல்லி ஆறுவோமென்றால் என் வார்த்தையைக் காதுகொடுத்துக் கேழ்க்கத்தக்க தோழிமாருமில்லை எனக்கான மனிதர் இந்தப் பூமியிலேயுமில்லை ஆகையினலே நீ என் உடற்பிறப்பாக வெண்ணி உன்னுடனே என்மனதிலே உண்டானபடி நாணமில்லாமற் சொன்னேன் இனிமேல் நான் சொல்லவேண்டியதில்லை எனக்கு இந்த உபசாரஞ்செய்யவேண்டும் செய்யாமற்செய்த உபகாரத்துக்கு பூலோகமுந் தெய்வலோகமுங்கொடுத்தாலுந் தீராது, மேகத்திற்கு பிரதியுபகாரம் பூலோகத்திலே செய்யமாட்டார்கள். அப்படிபோலே நானும் உனக்குப் பிரதியுபகாரஞ் செய்யமாட்டேன் நீ எனக்கிந்த உபகாரஞ் செய்தால் என் சரீரமுள்ளமட்டும் மறவேன் ஓ அன்னமே அந்தநளமகாராசா என்னைக்கலியாணம்பண்ணிக்கொண்டு வாழப்போகிருரோ அவரை நினைத்தழுதல் மற்றொரு ராசாவை நினைக்கப்போகிறேனே, பிரம்மாவினுடைய எழுத்து தப்பிபோனலு மென்னுடைய வாக்கு தப்பாது ஓ அன்னமே எத்தனைகாரியங்களுக்கு மிடமாகாமல் மன்மத பாணக்கினியினலேயும் வண்டுகள் தும்பிகள் குயில்

இவைகளின் பேதங்களினாலேயும் பூரணச்சந்திரகாந்தியினாலேயும் இளந்தென்றலினாலேயும் கடலொலிகளினாலேயும் நான் நோகாதபடிக்கு நளமகாராசாவுடனே இவைகளையெல்லாந் தெரியப்படச்சொல்லி என்னைசேரத்தக்கதாகப்பண்ணி பூமியிலே என்னை உயிருடனே நிறுத்தி ரட்சிக்கவேணுமென்று சொன்னவுடனே அன்னங்கேட்டுநான்வந்த காரியம் நிறைவேறிற்றென்று தன்மனதில் சந்தோஷமாய் அந்தத் தமயந்தியைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றது ஓ அம்மா சகலத்துக்கும் நானிருக்கிறபோது நீர் தாபந்திரியப்படக காரணமென்ன நீர் என்னுடைய உடற்பிறப்பென்னச்சே நானுமக்கு இம்மாத்திரங்காரியஞ் செய்யாவிட்டால் நானிருந்து பலனென்ன உம்முடைய தாயார் உம்மை நொந்துபெற்றாள் என்னை நோகாமற்பெற்றாள் ஆகையினாலே ஓ தமயந்தியபோ நீர் துக்கப்படவேண்டாம்அம்மா அந்த ராசாவை உம்முடனே எப்படியுங் கூட்டிவைக்கிறேன் அதுபரியந்தம் எனக்கு நித்திரைவராது நீ மனது சந்தோஷமாயிரும் என்னை நம்பும் நான் தெய்வபட்சி அபத்தஞ் சொல்லுகிறதேயில்லை அம்மாவென்று சொல்லத்தமயந்தியும் ஓஅன்னமே எப்படியும் இந்தக்காரியத்தைச் சீக்கிரமாக அனுகூலம்பண்ணி என்னை ரட்சிப்பாயென்று சொல்லி அனுப்புவிக்க அந்த அன்னமும் தமயந்தி கையில் செலவுபெற்று தன் கூட்டங்களுடனே கூடிக்கொண்டு மனோவேகமாய்ப் பறந்துபோய் நளமகாராசா பட்டணத்தில் சேர்ந்து அங்கே நளமகாராசாவானவர் மன்மத பாணங்களினாலடிபட்டு தமயந்தியை நினைத்துக்கொண்டு மல்லிகைக்கொடிகள் படர்ந்திருக்க புன்னை மரப்பந்தரின் கீழிருக்கிற சந்திரகாந்தத் திண்ணையின்பேரிலேயும் மருக்கொழுந்து முல்லைவனத்திலே சஞ்சரித்து பிரலாபத்துடனே புஷ்பமெத்தையின் பேரிலே படுத்திருந்து அன்னப்பட்சி எங்கே போச்சுதோ வழியிலே போகிறபோது தாமரைத் தடாகங்களைக்கண்டு அதுகளில் விளையாடுகிறதோ என்னமோவென்று விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கச்சே அன்னமானது கூட்டத்துடனே வந்து நளமகாராசாவைக்கண்டது கண்டவுகுதூகலத்துடனே நளமகாராசாவும் மனது சந்தோஷமாய் அந்த அன்னத்தைப்பார்த்து ஓ அன்னமே சீக்கிரமாய்ச் சந்தோஷ சமாச்சாரம் என்காதுகுளிரச் சொல்லுவாயென்றுகேட்க அந்த அன்னம் புன்சிரிப்புடனே சொல்லத்தொ

டங்கிற்று நளமகாராஜரே கேளும் நான்போன லக்கினம் நல்லலக்கினமானபடியினாலே அந்ததமயந்தியென்கிறபெண் உம்முடைய ரூபத்தைக்கேட்டு அதிக சந்தோஷப்பட்டு உம்முடைய கைவசமானாள் உம்முடையகோறிக்கை யீடேறிற்று இதற்குச் சம்சயமில்லை அந்தப்பெண்ணுக்கு ஒப்பானபேரை இவ்விடத்திலொருவரையுங்காணேன் அப்சரஸ்திரீகள் தெய்வகன்னிகள் ரம்பை ஊர்வசி முதலான பேர்களும் அவர்களுக்குச் சமானமல்ல ஓ நளமகாராசரே பிரம்மதேவன் சந்திரனுக்குப் பதில் சந்திரன் பூமியிலிருக்கவேணுமென்று பிறப்பித்தானோ தெரியாது நான் முகப்பிரீதி சொல்லவில்லை அவள் சௌந்திரியம் பிர்மாவே யறியவேணும் ஆயினும் யான் தெரிந்தவரையில் தமயந்தி லட்சணத்தைச் சொல்லுகிறேன் நீரதைச சாவதானமாய்ச் செவி கொடுத்துக்கேளும் சத்திய சந்தனரே யென்று அன்னஞ் சொல்லத் தொடங்கியது.

தமயந்தியி னிலக்கணங்கூறல்.

கேளும் நளமகாராசரே சிவந்ததளிர்போல பாதங்களும் முத்துகள்புதைத்த பவளக்கணைகள்போல விரல்களும் இல்வன்கிளைப்போல முழங்கால்களும் இளவாழைகளைப்போல தொடைகளும் உடுக்கையைப்போலே இடையும் நீர்ச்சுழியைப்போல தொப்புளும் எறும்புத்தாரையை விட்டாற்போல ரோமரேகையும் பத்தரைமாற்றுத் தங்கக்கலசங்கள்போல ஸ்தனங்களும் காந்தட்பூவைப்போல கைகளும் சங்கைப் போலக் கழுத்தும் செந்தாமரை யிதழ்களைப்போல கண்களும் சிங்காணி வில்லுகளைப்போல புருவங்களும் வள்ளைத் தண்டுகள்போல கால்களும் மூன்றாம் பிறையைப்போலநெற்றியும் வண்டோடுபோலத் தலைமயிரும் குமிழம்பூவைப் போல நாசியும் கோவைப்பழம்போல அதரமும் நட்சத்திரங்களைப்போல பற்களும் பூரணச்சந்திரனைப்போல முகமும் நூறுமாற்று அபரஞ்சி பொன்னைப்போல மேனியுமுடையவள் சித்திரப்பதுமைபோல் விளங்கப்பட்டவள் நடைகளினாலே எங்கள் கூட்டங்களைச் செயித்தாள், வார்த்தைகளினால் குயில்களையுங் கிளிகளையுஞ் செயித்தாள், நகையினாலே மின்னலை செயித்தாள் நீதியினாலே சாஸ்திரங்களைச் செயித்தாள் நடக்கையினாலே பதிவிரதைகளைச் செயித்தாள் இனிமேல் உன்தயவினாலே மன்மதனைச் செயிக்கமாட்டுவாள்.

கேட்டீரோ நளமகாராசரே சற்று வினவாகக்கேளும் இப்படிப்பட்ட பெண்ணானை தமயந்தியுடைய சவுரியத்தை சூட்சத்தினாலே சொன்னேன் இரண்டாயிரம் நாவுள்ள ஆதிசேடனும் அந்தத் தமயந்தியினுடைய சவுந்தரியத்தைவர்ணிக்கமாட்டேனென்றால் நான் ஒருநாவுள்ள பட்சி வர்ணிக்கமாட்டுவேனோ ஓ நளமகாராசரே உம்மிடரூபத்தை அவள் முன்னே சொல்லிக் கொண்டாடினேன் அப்பெண் மன்மதவாதையிலே மிகுதியும் நொந்து அந்தராசா என்னைச்சேர்ந்தாலாச்சுது இல்லாவிட்டால் தன் சரீரத்தை விட்டுவிடுகிறேனென்று பிரதிக்கினை செய்துக்கொண்டிருக்கிறாள் நான் பொய்சொல்லவில்லை இதற்குச் சர்வாந்தரியாமியா யிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீமந்நாராயணரே சாட்சி இதுவல்லாமல் அவளும் நீருங் கூடியிருக்கிறபோது அவள் சொல்லச்சே உமக்குச் சகலமுமப்போது தெரியவரும் ஓ நளமகாராசரே நீர் சீக்கிரமாகப்போனால் அவளுக்குப் பிராணம் நிற்கும் ஓ நளமகாராசரே இல்லாவிட்டால் நிற்கமாட்டாது அதிசீக்கிரமாகப் போமென்று சொல்லி அந்த நளமகாராசா கையிற் செலவு பெற்றுக்கொண்டு அந்த அன்னம் தன் கூட்டத்துடனே கூடி ஆகாயமார்க்கமாய்ப் பறந்துபோய்ப் பிரம்மாவினுடைய சிரசிலே சேர்ந்தது.

மன்மதவாதை அத்தியாயம்.

கேட்டீரோ தர்மநந்தனரே அப்பாலந்த நளமகாராசர் அன்னத்தை யனுப்பிவைத்து மன்மதனைக் கோபித்துக்கொண்டு விரகதாபம் பொறுக்கமாட்டாமல் வளைத்து விழுந்து நித்திரை பண்ணுகிறபோது மன்மதன் வந்து தட்டியெழுப்பி தமயந்தியுடனே சேர்ந்து விட்டாற்போல் சொற்பனங் கண்டெழுந்திருந்து கலவரப்பட்டு விழித்து ஒருவருடனேயும் பேசாமல் மன்மதபாணங்கள் சுறுக்கு சுறுக்கென்று தைக்கிறபடியால் மிகுதியும் நொந்து அன்னம் நித்திரையில்லாமல் அரி கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டு ஒரு க்ஷணம் ஒருயுகமாக காலந்தள்ளிக்கொண்டு நளமகாராசாயிருந்தார். அங்கே தமயந்தியும் அன்னம் தன்னைவிட்டுப் போன நாள் முதற்கொண்டு அதிக விரகதாபத்தினாலே மனதுநொந்து பொறுக்கமாட்டாமல் பேய்பிடித்தவளைப் போல பார்த்தையே பார்த்துக்கொண்டு நளமகாராஜாவென்கிறபேரையே நினைத்துக்கொண்டு ஆர்சொல்லுங் கேளாமல்

திடுக்கிட்டு கலையைப்பிரிந்த மான்போல மிரண்டு பார்த்துக் கொண்டு வீணைவாத்தியங்களைத் தொனிக்காமலும் நல்ல பரிமளங்களைத் தொடாமலும் ஆகாரம் நித்திரையில்லாமலும் கிளிகளுடனே பேசாமலும் எந்நேரமும் விசனத்தினாலே பாங்கிமாருடன் பேசாமலும் சிங்காரவனத்துக்குப்போகாமலும் சலக்கிரீடை பண்ணாமலும் முகத்தில் குடங்கையை ஊன்றிக்கொண்டு நளமகாராசாவென்கிற வசனமேயல்லாமல் வேறே வசனமும் நினைவுமில்லாமல் கண்ணீருடனே நளராசாவின்பேரிலேயே சிந்தையாகயிருப்பாள் பின்னை ஒருபுருஷனையும் நினையாள் ஆரையும்பாராள் தோழிமாரைக் கோபமாய்ப்பேசுவாள் ஒவ்வொருவேளை மன்மதபாணத்தினாலே களைத்துருகுவாள் ஒருவேளை தோழிமாருடனே பரிதாபப்படுவாள் வண்டுகள் கீதங்களைக்கேட்டு தூரிக்கொள்வாள் ஒருவேளை கிளிகளைப்பார்த்து கோபிப்பாள் கூவுகிற குயிலை யடிக்கச்சொல்லுவாள் அன்னபட்சிபோய் நளமகாராசாவுக்கு என்னுடைய செய்திகளையெல்லாம் சொன்னதோ யில்லையோவென்று நினைப்பாள் அன்னம் சொல்லியிருந்தால் அவர் தாமிசமாயிருப்பாரா அவருக்கு என்னைப்போலொத்த ஸ்திரீகளிருக்கிறாகளோ என்னமோ தெரியாதே அவர் என்னுடைய ரூபத்தைக்கேட்டு விரகதாபப்படுகிறாரென்று அன்னப்பட்சி சொல்லிற்றே சீக்கிரம் வரமாட்டாரா ஆனாலந்தப்பட்டணம் எத்தனை தூரமிருக்கிறதோ தெரியாதென்று பலவிதமாகயெண்ணி இவைகளைச் சொல்லிக் களையாறுவோமென்று தோழிமாரைக் கூப்பிட்டால்சீக்கிரம் வந்தாலாச்சு வராவிட்டால் அடி நீங்களெல்லாருங் கூடிக்கொண்டு என்பேரிலொட்டாரம் பண்ணுகிறீர்களோவென்று கோபிப்பாள் ஒருவேளை சிங்காரவனத்துக்குப்போயிருக்கச்சே புஷ்பங்களுதிர்ந்தால் அதிர்ந்து பயப்படுவாள் நிலவைக்கண்டால் வாடியிருப்பாள் சிங்காரப் பாட்டுகளைக் கேட்டால் பாங்கிமாரைத் திட்டுவாள் ஆராகிலும்பரிகாசமான வார்த்தைகளைச் சொன்னாலவர்களைக் கதும்புவாள் என் புருஷன் வராதபடியினாலல்லவோ நீங்கள் பரிகாசம் பண்ணுகிறீர்களென்று தூரிக்கொள்வாள் ஒரு தோழிபேரைச் சொல்லி ஒரு தோழியை கூப்பிடுவாள் ஒருதோழி வேலைக்கனுப்பி ஒரு தோழியை அந்த வேலையைக்கேட்பாள் இப்படியெல்லாம் பிரலாபப் பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் தோழிமாரெல்லோருந் தமயந்தியைப் பார்த்து அம்மா இப்படிப்

பிறலாபிக்கிற காரணம் எதினலிப்படி இளைத்துப்போகிருய் உன்மனதிலே யெண்ணியிருக்கிற ஆலோசனை எங்களுட னே சொன்னல் நாங்களுன்மனதை சந்தோஷப்படுத்தி வைக்கிறோமென்று சொல்லி அத்தமயந்தியைத் தேற்றி தோழிமார்களுந் தங்களுக்குள்ளே தாங்கள் ஒருத்திக்கொரு த்தி கேட்டையோ பெண்ணே மன்மதன் பகல்வேஷமாய் அன்னப்பட்சியைப்போல் வந்து நளராசாவினுடைய குண நிசயங்களையும் ரூபங்களையும் இந்தப் பெண்ணுக்கு வார்த் தையினல் ருசிக்கப்பண்ணிப் போனற்போல் காணுகிறது இல்லாவிட்டால் தண்ணீரிலே யிருக்கிற தாமரைத்தண்டை ப்புசிக்கிற ஒரு அன்னப்பட்சி இம்மாய்கை செய்யுமா இப் பெண் அதிலகப்படுவாளா இது என்னமோ தெரியவில்லை ஆச்சரியமாயிருக்கிறது மன்மத பாணத்தினல் நொந்து உண்ணுள் உடுக்காள் பேசாள் தோழிமார்களுடனே விளை யாடாள் நகைக்காள் நளமகாராசா வென்கிறபேரை மறவா ள் ஆபரணம்பூணுள் அன்னபானுதிகள் வேண்டாள் நித் திரை செய்யாள் ஆகையினல் காரியபாகங்கள் எப்படி யிரு க்குமோ தெரியாது நாமினி என்னசெய்வோம் ஆலோசனை கள் செய்து இச்சங்கதிகளையெல்லாம் ராசாவுடனே சொல் லாமற்போனல் நாம் ராசாவின் ஆக்கினை பண்ணப்படுவோ மென்று தாதிகளெல்லாரும் பயப்பட்டு கூட்டமாய்க் கூடிக் கொண்டு முன்னுகத்தானே விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீம ராசா வண்டைக்குப்போய் நமஸ்காரஞ்செய்து கைகட்டி நின்றுக்கொண்டு அவருடனே சொல்லுகிருர்.

கேளுமையா ராசசேகரா தேவரீர் எங்கள்கையிலே உம் முடைய குமாரத்தியை ஒப்புவித்தீர்கள். நாங்களுமிதுவரை க்கும் அவளை எங்களாலே கூடினவரையிலும் நன்றுய்போ ஷித்தோம் அவளும் பரிபக்குவமானுள். இனிமேல் அப் பெண்ணை போஷிக்க எங்களாலே யாகாது அதேனென்று கேட்பீர்களானல் சொல்லுகிறோம் கேளும் நேற்றையதின ம்சில அன்னப்பட்சிகள் ஆகாயமார்க்கமாய் வந்துநம்மிட பெண்ணண்டை யிரங்கி சிலநேரம் வினேதமாக விளையாடி க்கொண்டிருந்ததுகள். அதில் ஒரு அன்னம் நான் நளம காராசா தூதனென்று சொல்லிற்று அப்போதிந்தப்பெண் தன்னைக்கட்ட கயிறுதானே சம்பாதித்துக் கொண்டாற் போல் அந்த அன்னத்தைப் பிடித்துக்கொண்டாள் அந்த

அன்னமும் பாப்படாமலிருந்துமனிதபாஷையிலே நள மகாராசாவை வெகுவாய் வர்ணித்து அவளுக்காசை பிறப்பித்து சிந்தை கலங்கப்பண்ணி வெகுமானம்பெற்று நளமகாராசாவின் ரூபத்தைப் பெண்ணின் மனதிலே மறவாமலிருக்கும்படி செய்து போச்சுது அதுமுதற்கொண்டந்தப்பெண் விரகதாபப்படுகிறதை நாங்கள் கண்ணிலே பார்க்கமாட்டோம் இப்படிப்பட்ட விரகதாபம் பார்த்ததுமில்லை கேள்விப்பட்டதுமில்லை நாங்களறிந்திருக்கிறமட்டும் வெகு உபசாரங்கள் பண்ணிப் பார்த்தோம் என்ன உபசாரம் பண்ணினாலும் ஆறவில்லை புட்பமெத்தைகள் மருக்கொழுந்து தாமரை புட்பங்கள் இதுமுதலானது காய்ந்துபோகிற குளிர்ந்த சலத்தில் நிறுத்தினால் அந்தசலமும் தளதளவென்று கொதிக்கிறது சரீர மிளைத்துப்போகிறது இது அபத்தமான வார்த்தைகளல்ல முத்துத் தாழ்வடமும் சந்தன சீதளமும் பனிநீரும் பொருக்கவில்லை ஆகையால் யோசனைபண்ணிப் பார்த்தால் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே வந்து நளராசாவாய் பிறந்திருக்கவேணும் ஆனபடியால் இப்பெண்ணுக்கு அந்த நளமகாராசாவின் பேரிலே மனது பிரியாமலிருக்கின்றது இனி க்ஷணநேரமானாலும் பொறுக்கமாட்டாளாகையினாலே ஓ சுவாமி அப்பெண்ணுக்கிப்போது சுயம்வரம் நாட்டிவைத்தால் சகல தேசராசர்களும் வருவார்கள் அவள் பாக்கியம் யாருக்கிருக்கிறதோ அவர்கள் கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளுவார்கள் நளமகாராசரும் வருவார் அவர்பேரிலே அந்தப்பெண்ணுக்குப் பிரமையேயொழிய மற்றொரு ராசாவின் பேரிலில்லை நீங்களினிமேல் பெண்ணைச் சும்மா வைத்திருக்க லாகாதென்று சொல்ல தோழிமார்கள் சொன்னபடியே சகல தேசத்து ராஜாக்களு மறியும்படிக்கு விதற்பராசாவும் ஓலையெழுதி ஆனையின்பேரில் ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜாக்களுக்கெல்லாம் தமயந்திக்குச் சுயம்வரமென்று பேரிகையறைவித்தான். அதுகேட்டு அங்கவங்க கலிங்க காஸ்மீர காம்போஜ நேபாள பாஞ்சால மச்சபாண்டிய திரிகர்த்த மாளவ கோசல மத்தள கொங்கண வந்திசிந்து காசிமுதலான ஐம்பத்தாறு தேசாதிபதிகளாகிய ராசாக்களும் தங்கள் தங்கள் ரதகஜ துரகபதாதிகளுடனேயும் வஸ்திராபரணாலங்கிருதராய் கொடிச்சீலைகள் ஆலவட்டங்கள் வெண்சாமரைகள் நாகசுர மேளங்கள் முதலான பதினெட்டுவகை வாத்தியங்களுடனேயும் வந்து விதற்பபுரி பட்டணத்தைச் சுற்

றிலும் தங்கள் விருதுக்கொடிகளுடனே வெவ்வேறேதண்
டிறங்கினார்கள் அப்போது நிடததேசாதிபதியான நளமகா
ராசாவும் தம்மிட ரதகஜ துரகபதாதிகளுடனே சகல வேடி
க்கையுடனே வந்து ஓரிடத்தில் தண்டிறங்கி தன்னிஷ்ட
தெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணனை நோக்கி அந்தத் தமயந்தி
இந்த ராஜாக்கள் பங்கிலே போகாமல் தன் பங்கிலே வரத்த
க்கதாகத் தயவுபண்ணி ரட்சிக்கவேணுமென்று தியானம்
பண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

நளன் தூதுசென்ற அத்தியாயம்.

கேட்டீரோ தர்மநந்தனரேயென்று பிருகுதச்சுவ மகா
ரிஷி சொல்லுகிறார் சுயம்வரத் தாரபாரங்களெல்லாங் கலகப்
பிரியரான நாரதமுனிவர்கேட்டு சந்தோஷப்பட்டு நாம் ஒரு
கலகமுண்டாக்க வேணுமென்று மனதிலேநினைத்து அதி
சீக்கிரமாக தெய்வலோகத்துக்குப்போய் சகல தேவர்களுட
னேயும் நிறைந்து கொலுவாயிருக்கிற தேவேந்திரனைக்
கண்டு அவருக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணி அவர்செய்த பூசைக
ளைக் கைக்கொண்டு அவர் போடுவித்த ஆசனத்தி லுட்கா

ர்ந்து அவருடன் சொல்லுகிறார் ஓதேவேந்திரமகாராசனே பூலோகத்திலே எதுவாகிலும் விந்தையுண்டானால் வந்து சொல்லச்சொன்னீரே நானிப்போது ஒருவிந்தை சொல்லு கிறேன் கேளும் விதற்பதேசத்து ராசாவாகிய வீமராசாகுமா ரத்தியான தமயந்திக்குச் சுயம்வரம் நாட்டினார்களென்று பூலோகத்திலே யிருக்கப்பட்ட ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராசா க்களும் அங்கே போனார்கள், அந்தப்பெண்ணினுடைய அழகுக்குச்சரியாய் தெய்வலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் ஒருவரையுங்காணேன் நானறியாத லோகங்களொன்றுமில் லை எந்த லோகத்திலேயும் அந்தத்தமயந்திக்கீடான பெண் களில்லை உம்முடைய பெண்சாதியாகிய இந்திராணியு மவ ளுக்கீடல்லவென்று சொல்லி நாரதர் தம்மிச்சையாய் போயி னார் தேவேந்திரனும் அதுகேட்டு காமாக்கிரந்தனாய் மயக் கமுற்று அந்தட்சணத்தில் தானே தன்னுடனே கூட மூன்று திக்குப் பாலகர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வெகு சந் தோஷத்துடனே நவரத்தின மயமான விமானத்தில் ஏறிக் கொண்டுவந்து ஆகாயமார்க்கத்தில் நின்று பூலோகத்து ராசாக்கள் எல்லாரையும் பார்த்து சௌந்தரியமான தமயந் தியையும் நன்றாகப்பார்த்து அதிக மோகத்துடனே மயங்கி அந்தப்பெண்ணை திக்குப் பாலகர்களுக்குக் காண்பித்து பார் த்தீர்களோ திக்குப்பாலகர்களேயென்று பின்னுந் தேவேந் திரன் சொல்லுகிறான் இந்தப்பெண் பொற்பதுமையோ மன்மதனுடைய புஷ்பபாணமோ அல்லது மின்னற்கொ டியோ சித்திரப்பதுமையோ இந்தப் பெண்ணினுடைய அ ழகைப்பாருங்கள் இப்பெண் எவர்க்கு லபிக்கப் பாக்கியமிரு க்கிறதோவென்று சொல்லி அப்பால் வந்து நளமகாராசா வைப் பார்த்துத் திக்குப்பாலகர்களுடனே தேவேந்திரன் சொல்லுகிறான் அதோ வந்திருக்கிற நளமகாராசா இந்தப் பூலோகத்து மனிதர்க்குள்ளே மன்மதனைப்போலேயும் இ ளைய சூரியனைப்போலேயு மிருக்கிறான் தேவஸ்திரீகள் பார் த்தாலும் தேவர்களை வேண்டார்கள் சந்திரனும் இத்தனை அழகுண்டோ சொல்லுங்களென்று தேவேந்திரன் பின் னுஞ் சொல்லுகிறான் இவனைப்பார்த்தால் சந்திரவட்டக் குடையின்கீழே ஒரு பூரணச்சந்திரன் உதித்தாற்போலிருக் கிறான் இவனுக்கு ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு அம்சையில்லாமல் இந்த ரூபம்வராது இந்தப்பெண்ணுக்கு இவனே புருடன் யானைகள் போகிறவழியிலே எறும்புகள் தாரைவிட்டாற்

போலே இந்த ராசாக்கள் என்போகிறார்கள் தமயந்தி இவர்க ளைக் கல்லுறாலே பார்க்கப்போகிறாளா ஆனால் நாம் ஒரு உ பாயம் பண்ணுவோம் இந்த நளமகாராசாவைத்தானே அப் பெண்ணண்டை நம்மிட தூதனாக அனுப்பி நம்மிலொரு த்தருக்குப் பெண்சாதியாகச் சொல்லிவித்தால் அப்போது நளமகாராசா வெட்கிப்போய்விடுவான் எனக்கு ஒருவேளை யெச்சுது நான் அப்பெண்ணை அமராபதிக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோனால் இந்திராணிகெர்வ மடங்கிப்போமென்று தேவேந்திரன் சொல்லிக்கொண்டுவந்து வாராய் நளமகாரா சாவேயென்று தேவேந்திரனழைக்க நளமகாராசா எழுந்தி ருந்து தேவேந்திரன் முதலிய மற்ற மூவரையுஞ்சேவித்து கைகட்டிக்கொண்டு நான் எத்தனை பாக்கியம் பண்ணினே னோ உங்களை இன்றைக்குக் கண்டேன் என்கோறிக்கை களும் ஈடேறினதுகள், என்பேரில் தயவுவைத்து என்னை உங்களூழியக் காரனாகக் கைக்கொண்டு வேண்டிய காரியங் கள் செய்வித்துக்கொள்ளுங்களென்று சொன்னார். அப்படி சொன்ன நளமகாராசாவுடனே தேவர்கள் சொல்லுகிறார் கள் நீர் ஒருகாரியம் எங்களுக்குச் செய்வீராகில் ஒன்று ஆ யிரமாக எண்ணிக்கொள்ளுவோம் அந்தகாரியம் உம்மாலா கவேணும் பின்னை ஒருவராலேயுமாகாது அது என்னவெ ன்று கேட்பீராகில் நாங்களித் தமயந்தியின்பேரில் மோகங் கொண்டிங்கே வந்தோம் நீர் எங்கள் தூதனாகப்போய் அவ ளுக்குத் தெரியப்படச்சொல்லி எங்களுக்குள்ளே ஒருத்த ரைக் கலியாணம் பண்ணத்தக்கதாய்ப்பேசி அமர்த்திக்கொ ண்டு வரவேணும் நான் எப்படி போவேனென்று சிந்தனைப் படவேண்டாம் உம்முடைய ரூபம் ஒருவருக்குந்தெரியாமல் அவளுக்கு மாத்திரந் தெரியும்படிக்கு மந்திரவுபதேசம்பண் ணுகிறோம் அந்தப்பெண்ணை எங்கள் வசமாகும்படிக்கு பண்ணிக்கொண்டு வாருமென்றார்கள் அதைக்கேட்டந்த நளமகாராசாவானவன் திடுக்கிட்டு ஓஓ நமக்கு என்ன ஆப த்து வந்ததென்று நினைத்து அறிவுகலங்கி அவர்களுட னே ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார் ஓ தேவர்களே லோகத் தில் வேஷதாரிகளே பாவங்களுக்குப் பயப்படார்கள் அந்த வேஷதாரிகளே நீங்களானீர்கள் இந்தப் பாவத்துக்கு உட் படுவாருண்டோ நானும் உங்களைப்போலே தான் அந்தப் பெண் எனக்ககப்படுமென்றெண்ணி வந்திருக்கிறேன் இ துவல்லாமல் நான் கொஞ்சமான ஊழியக்காரனைப் போலே

யும் சூதனைப்போலேயும் பொய்பேசி அந்தக்காரியம் நிர்வா கம்பண்ண மாட்டுவேனோஎன்னிடத்தி லிருக்கிறதெல்லாம் வாய்வலுவான பேச்சுகளும் ரோஷமும் கனமான வார்த் தைகளுமே யல்லாமல் பெண்கள் மனமிறங்கிப் பேசுகிற இ னியச்சொல்லுகளில்லை இந்தஇந்திரர் அமராவதி பட்டண த்தை யாளப்பட்டவராயிருந்தும் தேவர்களுக்கெல்லாம் கிரீ டாதிபதியா யிருந்தும் உங்களுடனே கூடிக்கொண்டு இப் பேர்ப்பட்ட வார்த்தைகளை எனக்குச் சொல்லத்தகுமா இது ஒரு ராசதர்மமா நீங்களறியாத தர்மமிருக்கிறதா என்னைவிட இப்பூலோகத்தில் ஆள்கிடையாதா ஓ தயாபரர்களே இது தர்மந்தானோ நானந்தப் பெண்ணுக்கு மனதுவரப் பேசமா ட்டுவேனோ ஓ சுவாமிகளே என்பேரில் தயவுவைத்து என்னை ரட்சியுங்களென்று சேவித்து வேண்டிக் கொள்ளு கிற நளமகாராசாவைப் பார்த்துத் தேவர்கள் பின்னுஞ்சொ ல்லுவார்கள்.

ஓ நளமகாராசனே நீர் சத்தியகீர்த்திப்ராச்சுதே எங்களு க்கு இஷ்டமான ஊழியஞ் செய்கிறேனென்று சொல்லிநீர் அந்த வாக்கைத்தள்ளி நடக்க ஞாயமுண்டோ சொல்லும் இதுவல்லாமல் அப்பெண் உம்மிடபேரிலே அதிக மோக மான படியினாலே நீர் சொன்னபேச்சைத் தள்ளாமல் கேட் பாள். எப்படியும் காரியமனுகூலமாய் நீரவளுடைய மோக த்திலே தப்பித்துக் கொள்ளுகிறீர் எங்கட்கு தூதுக்கு ஆள் கிடையாதா ஆதிசிவனானாலும் எங்கள் பேச்சைத் தள்ளிப் போடமாட்டார். நீர் ஆக்கிரமித்துப் பேசுகிறீர் என்கைபி லாகாதென்கிறது பெருமையோ தேவர்கள் சொன்ன வார்த் தையைத் தள்ளாமல் செய்கிறதே பெருமை எங்கட்கிந்த உபகாரம் பண்ணினால் சகல ராசாக்களும் உம்மைக்கண்டு அதிக சந்தோஷப்படுவார்கள் அது உனக்கு கனம் அல்ல வா ஓ நளமகாராசாவே தேவர்களுக்குக் கலியாணம்பண்ணி வைத்தாலும் உம்முடைய கீர்த்தி மகாமேருகிரியின் பேரிலி ட்ட திருவிளக்குப்போல் சாஸ்விதமாய் பிரகாசித்துக்கொ ண்டிருக்கும் நீர் தருமங்களை யறியாதவருமல்லவே தேவர் க்ள் வார்த்தையைத் தள்ளப்போகாதுபோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்டு அந்த நளமகாராசா ஆலோசனை பண்ணிக் கொண்டு தேவானுகூலம் எப்படியிருக்குமோஎன்னத்திற்கு தேவர்களுடைய விசேஷத்தைத் தள்ளவேண்டுமென்று

நினைத்து நல்லதென்று சம்மதித்தான் பின்னும் தேவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஓ நளமகாராசாவே! நீர் அங்கேபோன வுடனே தமயந்தியும் அவள் தோழிமாரும் உன்னுடைய ரூபத்தைக்கண்டு வர்ணிப்பார்கள். நீர் எங்களுடைய தூத னென்று சொல்லும் அந்தத்தமயந்தி உம்முடைய வார்த் தைக்கு உடன்படாமற்போனால் எங்களுடைய பெருமை அவளுக்கு நன்றாகத் தெரியப்படச்சொல்லி எங்களில் ஒரு வரைக் கலியாணம் பண்ணும்படியாகப்பேசி அமர்த்திக் கொண்டு வாருமென்றார்கள். அதைக்கேட்டு அந்த நளம காராசா தேவர்களைப்பார்த்து என்னாலே வஞ்சனையில்லாமல் பேசுகிறேன் அவள் மனதையும் நானறியமாட்டுவேனோ உங்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை நான்போய் வருகி றேனென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு ஒருவர் கண்ணிலும் புலப்படாமல் தமயந்தி யிருக்கிற அந்தப்புறத்துக்குப்போய் அவள்முன் நின்றவுடனே தமயந்தி மெத்த திகில்பட்டு அவருடைய ரூபத்தைப்பார்த்து இவர் ஸ்ரீமந்நாராயணரோ மன்மதரோ தெரியாதென்று தன் சரீரம் புளகிக்கப் பாங்கி மார் பக்கத்தில் ஒளித்திருந்து இவர் நளமகாராசரேயாகவே னும் மற்றொருத்தர் இங்கேவரப் பயப்படுவாகளென்று பாங்கிமாருடனே சைகையாய் அவருக்கு சிங்காதனம் போ டுங்களென்று சொல்ல அவர்கள்போட இவர் உட்கார்ந்தபி றகு சற்றுநேரம் பொறுத்து எங்கேயிருந்து வந்தீரென்று கேட்க தமயந்தியைப் பார்த்து அந்த நளமகாராசன் ஓபெ ண்ணே! நான் நிடததேசத்தை யாளப்பட்ட இராசன் என் பெயர் நளன் நான் வந்தகாரியம் சொல்லுகிறேன் தேவே ந்திரன், குபேரன், வருணன், எமதர்மராசன் இவர்கள் நா ன்குபேரையும் தூதனுப்பவந்தேன் உன்பேரில் அவர்கள் மோகப்பட்டு வந்தார்கள் அவர்களிலே யாரைக்கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறாயென்று உன்னைக்கேட்டு எங்களி லொருவருக்கு அனுகூலப்படுத்திவாவென்று என்னை அ னுப்பினார்கள் ஆகையாலுன் அந்தப்புரத்திற்கு நான் வந் தேன் அவர்கள் மெத்த நல்லவர்கள் தேவர்கள் திக்குப்பா லகர்கள் அவர்களை ஒருவரும் செயிக்கப்படார்கள். அப்படி ப்பட்ட தேவர்கள் உன்னைச் சேரவேணுமென்று நினைத்தி ருக்கிறார்கள் அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷர் தபசு பண்ணினா லும் உனக்குக்கிடைக்கார்கள், உன்னுடைய பாக்கியத்தை, என்னவென்று சொல்லப் போகிறேன், ஓ பெண்ணமிர்த

மே என்பேச்சுக்குச் சம்மதித்தாயேயானால் நீ சாஸ்வதமா யிருக்கலாம் தெய்வலோகத்தில் உன்னைப்போல் குணரூபமுள்ள பெண்களில்லையாம் பூலோகத்துக்குப் பெண்களுக்கு தெய்வலோகத்தார் தபசுபண்ணினாலுங்கிடைக்கார்கள் உன்னுடைய பாக்கிய வசத்தினாலே கிடைத்தார்கள்.

இதுவல்லாமல் காமதேனு கற்பகவிருட்சம் பாரிசாதம் சிந்தாமணி சங்கநிதி பதுமநிதி உச்சைச்சிரவம் ஐராவதம் அலங்காரமாயிருக்கிற உப்பரிகைகள் சித்திரச்சாலைகள் இதுகளெல்லாம் குறைவில்லாமல் தேவேந்திரனுக்குண்டு மற்ற மூன்று தேவர்களுக்கும் இப்படியே குறைவில்லாமல் செல்வங்களும் பராக்கிரமங்களுமுண்டு, இதுவல்லாமலுன்னைக் கலியாணம் பண்ணினால் தங்கள் பட்டபுதேவியைத் தேடுகிறதேயில்லை நீருமவர்களுங் கூடியிருக்கிறதென்று சொல்லச் சொன்னார்கள் பின்னும் தேவேந்திரன் சொன்னதுதான் தேவர்களுக்கெல்லாம் ராசா என்சொல்லை சகலமான பேர்களுந் தள்ளுகிறதேயில்லை. அப்படிப்பட்ட நான் தாபந்தி பேசுகை யழிக்கிறதில்லை. இந்திராணி முதலான சகல தேவதாஸ்திரிகளெல்லோருஞ் சேவித்துக் கொண்டிருப்பார்க

ளென்று திரிலோக கர்த்தாவாகிய தம்மையே கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளச்சொல்லி வாவென்றும் தேவேந்திரர் சொல்லச்சொன்னூர் எமதர்மராசா புண்ணிய பாவங்களை விசாரிக்கிற தர்மகர்த்தனு யிருக்கிறேன், எனக்கு ஒன்றுங் குறைவில்லையென்று இனிமேல் தன் பெண்சாதிபேரிலே மனம் வைக்கிறதில்லை யென்றும் சொல்லச்சொன்னூர் வருணதேவர் தான் மேற்றிசைக்கு ராசாவென்றுஞ் சொல்லச் சொன்னூர், குபேரன் தன் வீட்டிலே நவநிதிகளாகிய ஒன்பதுவகை ரத்தினங்களும்ராசிராசியாய்க் கிடைக்குதென்றும் நீ தன் வீட்டிற்குவந்தால் தன்னுடனே சகல வேடிக்கையுடனேயும்கூடி யிருக்கிறதே யல்லாமல் ஒரு பெண்பேரிலேயும் ஆசைப்படுகிறதில்லை யென்றுஞ் சொல்லச்சொன்னூர் ஆகையினலே ஓ பெண்ணே என்பேச்சைத் தட்டாமல் இவர்களி லொருவருக்கு நீஸ்திரீயாகவே ணும் என்னை அவர் மெச்சத்தக்கதாக நடப்பித்துக்கொண்டு மேன்மையாயிருக்கிற தேவபோகங்களை அடைவாயென்றும் இவர்களிலுனக்குச் சம்மதியானபேர் ஆரென்று நளமகாராசர் கேட்க அதுகேட்டு தமயந்தி புன்சிரிப்புடனே தலையை யசைத்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிருள், ஓ ராசேந்திரா நீர் அன்னப்பட்சியுடனே சொல்லியனுப்பிஎனக்கு மையலெழுப்பிவைத்து மன்மதபாணங்களினலே என்மனதைக்கலக்கி வைத்ததுமல்லாமல் இப்போது ஏதோ ஒரு விந்தையான வார்த்தைகளைச் சொல்லவந்தீரோ ஓ ஓ உமக்குத்தர்மமா நீரிங்கே வருகிற நிமித்தியம் சகலமான ராசாக்களையும் என்தகப்பனழைபபித்தார் என்புத்தி ஸ்திரீபுத்தியென்று அன்னப்பட்சி சொன்னதினல் உமக்குத் தெரியாதா என்னுடைய சுபாவங்களெல்லாம் தெரிந்திருந்தும் என்மனதைச் சோதிக்கவந்தீரோ ஆனலும் என்னமாயிற்று நான் பூலோகத்து மனுஷஸ்திரி அவர்கள் தேவர்கள் இப்படி யென்னைக் கோரி உம்மைத் தூதனுப்பிவிக்கலாமா தேவர்களுக்கு நான் பெண் மரியாதையாச்சுதே அவர்களை நான் எப்போதும் என்கோரிக்கையை யீடேற்றச்சொல்லி சேவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் அவர்களை நான் தகப்பன்மார்களாக எண்ணியிருக்கச்சே அவர்களுன்னை எவ்விதமாகத் தூதனுப்பினர்கள் நீர் சகல தருமங்களு மறிந்தவராயிருந்தும் இப்படித் துர்மார்க்கமாய் வந்தீர்கள் அவர்கள் புத்திமயங்கி உம்மைப்போகச்சொன்னல் நீர் எப்படி வருவீர் ஆனல் என்ன

தேவர்களென்றல்லவோ தூதுவந்தீர் அந்த தேவர்கள் தெய்வலோகத்து யக்ஷஸ்திரீகளைக் கூடியிருக்கின்றபேர்கள் பூலோகத்திலே தங்களால் பிறந்த பெண்கள்பேரில் ஆசைப்படலாகாது ஆகையினால் அவர்கட்கிது ஞாயமல்லவென்று சொல்லும் இப்போது நீர் என்னைக்கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு சகல வேடிக்கைகளுடனே என்னைக்கூடவேண்டும் மன்மத பாணங்களுடைய வேதனை பொறுக்கக்கூடவில்லை இந்த க்ஷணத்தில் தான் என்கோறிக்கையை யீடேற்றும். அல்லவென்றால் என்பேரில் உமக்கு மனதில்லாவிட்டால் அதையும் இப்போதே சொல்லும் நான் சரீரத்தை விட்டுவிடுகிறேன் ஓ மன்மதராசரே ஒரு விசேஷஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும் அதென்னவென்றால் உம்மை யல்லாமல் மற்றொரு புருக்ஷர் எனக்குச்சம்மதமில்லை உம்மிட பாத சாக்ஷியாக இப்பூலோகம் தெய்வலோகம் இவைகளில் இருக்கப்பட்ட புருஷர்களெல்லாம் எனக்குத் தகப்பன்மாரென்று சொன்ன தமயந்தியைப்பார்த்து மெத்தஆச்சரியப்பட்டு நளமகாராஜா ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார். ஓ பாக்கியவதியாகிய பெண்ணே நான் தேவர்கட்காகத் தூதாகிவந்தேன் நீ இப்படிப்பட்ட விசேஷஞ்சொன்னால் நான் சம்மதிப்பேனோ தேவேந்திராதி தேவர்களுக்கும் எசமானனவர் யமதர்மராசா லோகத்திலே துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனம் பண்ணுகிறவர் குபேரர் நவநிதிகளும் படைத்துச் சகல பாவங்களையும் பரிகாரம் பண்ணத்தக்கவர் வருணதேவர் சகல காரியங்களிலும் வல்லமை யுண்டானவர் இப்படிப்பட்ட வல்லமைகளுள்ள தேவர்களைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொள்ளமாட்டேனென்று சொல்லி மனுஷர்மேல் மோகமாய்க் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டால் சகலதேசத்துப் பெண்களுமுன்னை யேசார்களா யட்சரர் கின்னரர் கிம்புருடர் காந்தருவர் முதலானபேர்கள் தொழத்தக்கதாக தேவர்களை சேருகிறதே உனக்கு நன்மை பூலோகத்து மனிதர் தெய்வலோகம் வேணுமென்று தபசுபண்ணுவார்கள் அப்படிப்பட்ட தெய்வலோகத்தார் பாததூளிக்குஞ் சரிப்படாத என்னை நீகோறினால் என்புத்தியை ஆர்மெச்சுவார்கள் இது நல்ல காரியமல்லவென்று நளமகாராசாசொன்னார் அதைக்கேட்டு தமயந்தி வெகு கிலேசத்துடனே தண்ணீர்சொரிந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறாள். ஓராசாவே எனக்கு தேவர்கள் தகப்பன் மரியாதையென்று முன்னமே சொன்னேனே

மறுபடியு மந்தவார்த்தை யெடுத்துப்பேசுகிறதுமக்குத் தர்மமா நீரோ புருடன் நானோ பெண்சாதி இதற்கெவ்வளவும் பிசகில்லை நீர்இனி மறுவார்த்தை பேசவேண்டாம் என்னுடன் கலந்திருந்தாலாச்சுது இல்லாவிட்டால் உம்மிட பாதசாட்சியாக நானென்பிராணனை வைத்திருக்கிறதில்லை அப்படி நான்செய்தால் ஸ்திரீயத்தி உம்மைச்சேராமற் போகாது ராஜனே பெண்கள் சீவனை விடுகிறதற்கு பயப்படமாட்டார்கள் நீரு மறிந்திருப்பீர் விருதாவிலே ஸ்திரீயத்தியை யேன் கட்டிக்கொள்ளுகிறீர் தேவர்கட்கு அனந்தமான தெண்டம் பண்ணினேனென்னும் அவர்களெனக்குத் தகப்பன்மார்கள் நானவர்களுக்குப் பெண்ணென்றும் பூலோகஸ்திரீகளைப்பார்த்து தேவர்களிச்சைப்பட லாகாதென்று தமயந்தி சொன்னாளென்று நீர் சொல்லி விடுமென்றாள், நளமகாராசா இதுகளைக் கேட்டுக்கொண்டு தேவர்களண்டைக்குப்போய் நமஸ்காரம்பண்ணி அவர்களுடனே தமயந்தி சொன்ன வார்த்தையெல்லாம் ஆதியோடந்தமாகச் சொன்னார் அதைக்கேட்டு தேவர்கள் நளமகாராசா தமயந்தியுடனே பேசின வார்த்தையெல்லாம் அந்தரத்தியானமாகப்போய் அவரையறியாமற் கேட்டிருந்து வந்தவர்களான படியினாலே நளபத்தியைக் கொண்டாடி எங்கள் நிமித்தியம் போகத்தகாத காரியத்திற்குப்போய் வெகு பிரயாசைப்பட்டாய் உன்னுடைய மனதுக்குச் சரியான மனது எங்களுக்கும் வராது எங்கள் பாக்கியமிப்படி யிருக்குமானால் நீரென்னசெய்வீர் உம்மைவெறுக்கக் காரியமென்ன தூதரைக்கொண்டு ஒரு காரியமானால் அவர்களை மெச்சுகிறது ஆகாவிட்டால் தூஷிக்கிறதும் பெரியோர்கட்கு நல்ல காரியமல்ல நாங்களிந்த நன்றியை மறக்கிறதில்லை நீர்போமென்றுசொல்லி அனுப்பிவிட்டு அவர்பின்னே தேவர்கள் விதர்ப்பபுரிக்கு வந்தார்கள்.

கூ-வது சுயம்வர அத்தியாயம்.

கேட்டீரோ தர்மநந்தனரே அப்போது வீமராசா பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களு முழங்கச் சகல வேடிக்கைகளுடனேயும் அந்த ராசாதிராசனான நளமகாராசாவை எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்துக்கொண்டுவரச்சேபட்டணத்து சனங்கள் வேடிக்கைப் பார்க்கப் பார்க்க உப்பரிகைகளின்மேலிருந்து பங்கிலியஸ்திரீகளுங் கன்னிகாஸ்திரீகளு

மங்கள சேவைகளிறைத்தார்கள் புண்ணிய ஸ்திரீகள் கற்பூர ஆலாத்திகள் நவரத்தின ஆலாத்திகளெடுத்தார்கள். சகல பெண்களும் அந்த நளமகாராசாவைப் பார்த்து ஒருத்திக்கொருத்தி சொல்லுகிறார்கள் எப்படியென்றால் அம்மா பார்த்தையோ இந்த நளமகாராசா பூரணச்சந்திரன்போல் முகமும் மன்மதனைப்போலழகும் சிறுவயது எவ்வர்னமும் திவ்வியதேகமும் படைத்திருக்கிறார் இப்படிக்கொத்த ராசாவை இதுவரையிலும் எங்குங் கண்டதில்லை அநேகம் பெரிய ராசாக்களிங்கே வந்திருக்கிறார்களே அவர்களிலே ஒருத்தரு மிப்படிக்கொத்த அழகில்லை பார்த்த கன்னிகா ஸ்திரீகள் மயங்கி பிரமித்து விழித்த கண் சிமிட்டாமல் பார்க்கிறபோது அவர்கள் சட்டியிருக்கிற புடவைகள் தன்னிச்சையாய் நழுவிப்போக பெருமூச்செறிந்து இவருக்கிப்படிப்பட்ட சொரூபத்தை பிரம்மா என்னமாயுண்டாக்கினாரோவென்றார்கள்பின்னும் ஒருவரோடொருவர் பார்த்தீர்களோ இவர் ராசாவல்ல சூரியன் சந்திரன் குபேரன் தேவேந்திரன் அக்கினிதேவன் மன்மதன் இவர்களிலாரோ ஒருவராக ஆகவேணுமென்றும் வெள்ளையானை யுண்டானால் தேவேந்திரனென்று சொல்லலாமென்றும் சங்குசக்கராதா சாரங்கமும் வைசந்திவனமாலையும் உண்டானால் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று சொல்லலாமென்றும் கோடிக்கொடியும் வேலாயுதமும்உண்டானால் குமாரசுவாமியென்று சொல்லலாமென்றும் இப்படிப் பலபலவிதங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டாடி வேடிக்கையாகத் தெருவீதியிலே வருகிற நளமகாராசாவை வீமராசர் கண்டு ஆனந்தத்துடனே யவருக்குத்தக்க விடுதிகள் விடுத்து அதிலே ராஜாதி ராஜராகிய நளமகாராஜாயிறங்கி உச்சாகத்துடனே யிருந்தான்.

அப்போது ராஜாதிபதிகளான சேரராசா சோழராசா பாண்டியராசா கேரளராசா காஸ்மீரராசா சித்திராசா சௌராஷ்டிரராசா காசிராசா அயோத்திராசா வங்காளராசா பாஞ்சாலராசா மகதராசா ஈழத்துராசா ஒட்டியராசா அங்கராசா காம்போஜராசா விராடராசா கோசலராசா கொங்கணராசா அசுபதி கெசபதி நரபதி இவர்கள் முதலான ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராசாக்களும் அவரவர்களுக்கும் வீமராசாவிட்ட விடுதிகளிலே இறங்கினார்கள். அப்போது வீமராசாவும் கிரமத்துடனே அறுசுவை பதார்த்தங்கள் கச்சாய வகைகளுடனே

யும் போசனஞ்செய்வித்து கெந்த புஷ்ப பரிமளங்களும் தாம்பூலமுங் கொடுப்பித்து ஆடல்பாடல் சமஸ்தமுங்குறைவுபடாமல் நடப்பித்து ஆனந்தத்துடனே தன் பட்டணமெல்லாம் நவரத்தின மயமாகவும் தங்கமயமாகவும் சிங்காரஞ்செய்வித்து சந்தோஷத்துடனேமற்றுநாள் நல்லமிர்தயோகமும் சுபமுகூர்த்தமும் ஆனபடியினாலே தமயந்தியைச்சிங்காரித்து அழைத்து வாருங்களென்று தாதிகளுக்குச் செலவுகொடுத்தான்.

அப்படியே தாதிகளும் தமயந்தி யண்டைக்குப்போய் வெகு சந்தோஷத்துடனே அம்மா யெழுந்து வாருமென்றுசொல்லி யழைத்து வந்து தமயந்திக்கு அப்பியங்கஸ்நானஞ்செய்வித்துத் தலைமயிரையாற்றி கோதிசிணுக்கறுத்து வாசனைபூட்டி நவரத்னமிழைத்த குச்சுகுப்பி சடைப்பில்லையணிந்து மல்லிகை முல்லை யிருவாட்சி செண்பகங் குருவேர் மருக்கொழுந்துகள் முடித்து கண்ணுக்கு மையிட்டு நெற்றியிற்றிலர்தமிட்டு வாசனையுடைத்தாகிய திவ்விய சந்தனம்பூசி நவரத்தினமயமான சரிகை ரவிக்கை தரித்து பொற்பட்டாடை யுடுத்தி மூக்குத்தி சிந்தாக்கு நெற்றிப்பட்டம்

ரத்தினவாளி ரத்தினஓலை அஸ்தகடகம் மன்னசரம் முத்துமாலை மாணிக்கபதக்கம் கவரிகளை ஒட்டியானம் காலாழி பீலி பாடகம் சிலம்பு தண்டை கொலுசுமுதலான ஆபரணங்களெல்லாம் வேடிக்கையாக அலங்காரம்பண்ணிவைத்து நிலைக்கண்ணாடிநாட்டி அந்தப்பெண்ணை முத்துப்பல்லக்கிலேற்றிவித்து முத்துக்குடைகள் நவரத்தினக்குடைகள் வெண்சாமரைகள் ஆலவட்டம் விருதுகளுடனே வேடிக்கையாகத் தாதிகள் பிடித்துவர சகல வாத்தியங்களுடனே பெண்ணையழைத்துக்கொண்டு வீமராசாமுன் விட்டார்கள்.

வீமராசாவும் தன்குமாரத்தியைப்பார்த்து சந்தோஷமாய் ஓ அம்மா உன்கோரிக்கைப்படிக்கு இதோ நளமகாராசா முதலான ராசாக்களெல்லோரும் வரிசை வரிசையாகச் சிங்காதனத்தின்பேரிலிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அவர்களிலே உனக்கிஷ்டமான புருஷனைக்கோறி மாலையிடலாமென்று மெதுவாய்ச்சொல்லி மந்திரி பிரதானியர்களையும் தன் குமாரனையும் பின்னேயனுப்பித் தானும் எச்சரிக்கையுடனே சர்வாயுத ரட்சணைகளுடனேயும் நடக்கமுன்னே தாதியர்களில் விவேகமுள்ள ஒருதாதி தமயந்தியைப் பார்த்து அந்த ராசாக்களுடைய பிரதாபகுணங்களைச்சொல்லுகிறாள் ஓ அம்மா! இவர் குந்தலராசர் இவர் கூர்ச்சரராசர் இவர் கோசலராசர் இவர் காம்போஜராசர் இவர் காஷ்மீரராசர் இவர் மணவாளராசர் இவர் மகதராசர் இவர் சௌராஷ்டிர ராசர் இவர் பாஞ்சாலராசர் இவர் சோனராசர் இவர் மச்சராசர் இவர் விராடராசர் இவர் குருராசர் இவர் சிந்துராசர் இவர் சோழராசர் இவர் கொங்கணராசர் இவர் திரிகர்த்தராசர் இவர் அவசந்திராசர் இவர் நேபாளராசர் மதிதயராசர் இவர் அங்கராசரென்று இந்தப்பிரகாரம் ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராசாக்களுடைய பிரதாபங்களும் ஐஸ்வரியங்களும் நன்றாக வர்ணித்துப் பராக்கு எச்சரிக்கை அம்மாவென்று தாதிகள் சொல்லிக்கொண்டுவரவும் தமயந்தி நளமகாராசாவின்பேரிலே நினைவாய் எல்லாரையும் வரிசை வரிசையாகப் பார்த்துக்கொண்டு வந்து கடைசியிலே நிற்கிற நிடததேசத்து இராசாவாகிய நளமகாராசாவைக்கண்டு தாதி வர்ணிக்கிறபோது முன்னே வந்திருந்த நாலு தேவர்களும் நளமகாராசாவைப்போல் தாங்களும் உருவமெடுத்துக்கொண்டு பக்கத்திலேதானே வரிசையா யிருந்தார்கள்.

அப்போது தமயந்தி சமுசயப்பட்டு பின்வாங்கி இது தேவர்களுடைய மாய்கைபோல் காண்கிறது இதற்கொருபாயந் தேடவேண்டு மில்லாவிட்டால் தேவர்களை நாம் சாதிக்கக்கூடாது, ஐந்து நளமகாராசாக்களுண்டோ இவர்கள்தேவர்களே இதற்கு சம்சயமில்லை மாயரூபமெடுத்துவந்து இவர்கட்கு மாலையிடாவிட்டாலும் சபித்துப்போடுவார்களென்றெண்ணி ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டுபோ யுருமாறியிருக்கிற தேவர்களைப்பார்த்து இரண்டுகைகளையுங் கூப்பித்தெண்டனிட்டுச் சொல்லுகிறாள் ஐயா தேவர்களே உங்கள் மாய்கையை நானறியமாட்டுவனோ ஒன்று மறியாதபெண் சிறுபெண் தேவர்களெனக்குத் தகப்பன்மார்கள் நான் உங்களுக்குப்பெண் உங்களுடைய மாய்கைகளை என்னிடத்தில் காண்பிக்கிறது உங்களுக்குத் தர்மமல்ல என்பேரிலே தயவு பண்ணி ரட்சியுங்கள் நான் சுகமனுபவிக்கத்தக்கதாக என் கோரிக்கையை யீடேற்றுங்களென்று சொன்னவுடனே தேவர்கள் சந்தோஷப்பட்டுத் தங்கள் மாயத்தைவிட்டு நிசரூபங்களைத் தரித்துக்கொண்டு அந்தரத்தில் நின்று தமயந்தியைப்பார்த்து ஓபெண்ணே நீயும் நளமகாராசாவும் கலியா

ணம்பண்ணிக்கொண்டு சுகமாயிருங்களென்று வாழ்த்திப்
போயினார்கள்.

தமயந்தி நளமகாராசாவுக்கு மாலையிடுதல்.

அந்தச்சமயத்திலே சகலமான ராசாக்களும் தமயந்தி
யைப்பார்த்து ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகிறதாவது
ஓராசர்களே மந்திரிகளே சேனாதிபதிகளே பார்த்தீர்களோ
இவளழகைப் பிர்மதேவன் என்னமாய் சிருஷ்டித்தானோ
தெரியாது இங்கிருக்கப்பட்ட சகலமானபேர்மனதுகளையும்
உருக்கவந்தாளோ பூரணச்சந்திரனோ மின்னற்கொடியோ
மாணிக்கத்தீபமோ மன்மதன் கணையோ ரதிதேவியோ அன்
னப்பேடோ இந்திராணியோ கரும்புவில்லோ சிதேந்திரிய
ரையும் விரகம் யெழுப்புகிற மோகினியோ அல்லவென்று
சகலத்தையு மழைப்பிக்கிற மாய்கையோ சிற்றின்பக் கற்க
ண்டோ விரகசஞ்சீவியோ வீமராசா யெத்தனைகோடி தபசு
களைப்பண்ணி பெற்றபெண்ணோ இந்தச சவுந்தரியாகிய
பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணுகிறதற்கு இப்பூவுலகத்தில்
வசிக்கின்ற இராசக்கூட்டங்களில் நளமகாராசாவுக்கு பாக்கி

யாம் நேரிட்டிருக்கிறாப்போல் காணுகிறது அவனென்ன நோன்பு நூற்றிருக்கிறானோ எத்தனை பாக்கியசாலியோ தெரியாது அதோ பார்த்தீர்களோ ஆகாயத்தில் யட்சகின்னரர் கிம்புருடர் கருடகாந்தருவர் சகலதேவர்களும் கும்புகும்பாய் கூடி வேடிக்கைப்பார்க்கிறார்களென்று இப்படி சகல ராசாக்களும் ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ள அந்த சமயத்தில் தமயந்தி என்பவள் சீக்கிரமாக ராசாதிராசனான நளமகாராசரண்டையில் தன் கையிலிருந்த பூமாலையை யிவர் கழுத்திலே தரித்தாள்.

அப்போது ஆகாயத்தில் தேவதுந்துமிகள் திமிதிமியென்று முழங்கினதுகள் தேவர்கள் பாரிசாத புஷ்பம் சலசலவென்று வருஷித்தார்கள் வீணைகள் மீட்டி நாரதர் பாடினார்கள் கந்தருவர்கள் பலபலவென்று கொண்டாடினார்கள். ரம்பை ஊர்வசி மேனகை திலோர்த்தமை தானியமாலி கருணாவதி முதலான யட்சஸ்திரீகள் நாட்டியம் பண்ணினார்கள் சகல தேவர்களும் அந்தப்பெண்ணுக்குத் தகுந்த புருஷன் நளமகாராசாவே யல்லாமல் பின்னே வேறொரு ராசாதகாதென்றுசொல்லிச் சந்தோஷப்பட்டார்கள் அப்போது அவ்விடத்தில் வந்திருந்த ராசாக்களெல்லோரும் அதைப் பார்த்து ஒருத்தருடனே யொருத்தர் சொல்லாமல் ரணக்களத்தில் முதுகுகொடுத்து ஓடினாற்போல் வெட்கப்பட்டு நாலுதிக்கிலுஞ் சிதறிப்போனார்கள் அப்போது வீமராசா தன்னுடைய சதுரங்க பலத்துடனேயும் சகல வேடிக்கைகளுடனேயும் நளமகாராசாவை எதிர்கொண்டுவந்து கொண்டாடினார்கள்.

தேவேந்திரனும் நளமகாராசாவைப் பார்த்து ஓ ராசாவே நீர் பண்ணுகிற யாகம் எக்கியங்களெல்லாம் விக்கினங்கள் வாராமல் நிறைவேறத் தக்கதாகவும் நீர் தொடப்பட்ட பதார்த்தமானது தேவாமிர்தத்துக் கொப்பான நளபாகமாக வேணுமென்றும் வரங்கொடுத்தேன் நீயும் தமயந்தியும் அபிவிர்த்தியாய் வாழ்வீர்களென்று சொல்லி ஆசீர்வாதம் பண்ணினார் எமதர்மராசாவும் நீ பண்ணுகிற தருமம் அபிவிர்த்தியாய் விளங்கக்கடவதென்று சொன்னார், வருணதேவன் உமக்குப் புண்ணிய தீர்த்தங்கள் எங்கே வேணுமென்று நினைக்கிறாயோ அங்கே யெல்லா முண்டாகக் கடவதென்று சொன்னார். சாம்பவமூர்த்தியும் பார்வதாதேவியும்

ஓராசாவே உனக்கு சகல செல்வங்களும் சகல சுபங்களும் உண்டாகக் கடவதென்று சொல்லி ஆசீர்வாதம் பண்ணினார்கள். ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவும் லட்சுமியும் ஓராசாவே! உமக்கு சகல கீர்த்திப் பிரதிஷ்டையும் அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களுமுண்டாகிச் சுகசீவியா யிருக்கக்கடவதென்று ஆசீர்வாதம் பண்ணினார்கள்.

மணம்புரி அத்தியாயம்.

மன்மதனும் நளமகாராசாவைப்பார்த்து வெட்கப்பட்டு இவனை நாம் அழகிலே ஜெயிக்கமாட்டோமென்று அசரீரி வாக்கியமாக சுபம் சுபமென்று சொல்லிப்போனான். இது நிற்க அப்பால் வீமராசா மிகவுஞ்சந்தோஷப்பட்டு நளமகாராசாவை சகல சம்பிரமத்துடனே மிகவும் விமரிசையாக பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியத்துடனே யழைத்துக்கொண்டு தன்னரண்மனைகளெல்லாம் வேடிக்கையாகவும் மிக விநோதங்களாகவும் பசுமைதங்கிய பந்தல்போடுவித்து நவரத்தினமயமாக அலங்கரித்து பார்க்கப் பதினாயிரங்கண்கள் வேணுமென்று அனைவரும் சொல்லிக்கொள்ளவும் கலியாணப்பந்தலிலே நவரத்தினமிழைத்த சிங்காதனத்தில் நளமகாராசாவை சகல சம்பிரமத்துடனேஉட்காரவைத்து சங்கீத மேளங்கள் நாகசுரமேளங்கள் கர்ணபூரி முதலான மேளவாத்தியங்கள் முழங்கிப் பேரிகை சப்திக்கவும் குலகுருவாகிய வசிட்டமகாமுனியும் தமனகமகாமுனியும் ஆக்கியாபித்தபடி நளபதிக்கு நலங்கு வைத்து கெங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்வித்து பீதாம்பர அஸ்தகடககிரீடாதிகளும் ஆபரணங்களாலுஞ் சிறப்பித்து முகூர்த்தக்கால் நட்டு வாகனருடராய் கணபதி வாலயஞ்சேர்ந்து மகா கணபதிக்கு சோடச உபசாரத்துடன் பூசைசெய்வித்து தூபதீபாராதனை தெரிசித்து சூரைத்தேங்காயுடைப்பித்து அரண்மனைவாயில் முகப்பிலுரியவர்களால் வீரகண்டாமணி யணிந்திருக்கும் விரலுக்கு மிஞ்சி யணியச்செய்து தமயந்தி நலங்கிட்டு காவேரி தீர்த்தத்தால் மங்களஸ்நானஞ் செய்வித்து நூதன பீதாம்பரம் தரிக்கச்செய்து சகலவித ஆபரணம்பூட்டி பொற்சரிகை ரவிக்கை யணிவித்து மாலைதரிப்பித்து சால்கரகம் அரசாணி குடவிளக்கு அம்மி இந்த பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் சோடச உபசாரத்துடனே அர்ச்சித்து பாலிகை நவதானியங்களைப் பிரித்து தூபதீப யாராதனைசெய்து தரிசித்தபின்

பூமிதேவி வெட்கும்படியான பாதவிரல்களுக்குக் காலாழிபூட்டி ஆலஞ்சுமாப்பிக்க நளபதியையும் மேற்படி பஞ்சமூர்த்திகளுக்கு ஆராதனைசெய்வித்து தமயந்தி வலப்புறத்திலும் நளபதியை யிடப்புறத்திலும் அமரச்செய்து வசிஷ்டரும் நாரதமுனியும் ஒரு ஓமகுண்டமடைந்து நவக்கிரக தேவதைகளை ஆவாகனஞ்செய்து நவசமித்து வகையாலும் நவதானிய வகையாலும் பசுவின் நெய்யாலும் நவக்கிரகபூசை புரிவித்து தபனுபிராசனைக்கொண்டு பொரியிடச்செய்து அவருக்கு சிரைத்தின கணையாழிபூட்டி சகல உபசாரமுஞ்செய்து பின்பு வீமராசா நளமகாராசருக்கு தருமார்த்தகாமிய மோட்ச சாம்பிராச்சியத்துடனே வாழ்ந்திருக்க எனது குமாரத்தியாகிய தமயந்தியை தமக்கு பாணிக்கிரகணம் செய்துக்கொள்ள கொடுத்தேனென்று நளமகாராசன் கையில் நாவார்க்க அங்கிகரித்து மங்கிலிய சூத்திரத்தை திரிமூர்த்திகள் தேவேந்திராதிகள் ரிஷிகள் முதலாகிய பெரியவர்கள் தொட்டு ஆசீர்வதிக்கக் கடலொலிபோல் வாத்தியம் சப்திக்க தமயந்தியை பழமமிர்தம் உண்ணச்செய்து மங்கிலிய தாரணஞ்செய்தார் பின்பு மேற்படி மணவரையில் தமயந்தியின் விரலைப் பிடித்துக்கொண்டு நளமகாராசன் அரசாணி சால்கரகமான பஞ்சமூர்த்திகளை மூன்று பிரதட்சணஞ்செய்வித்து தமயந்திபாதம் அம்மிமிதிக்கவும் நளபதி கரங்களில் எடுக்கவுஞ்செய்வித்து நளபதி அப்பால் தமயந்திக்கு அருந்ததியைக் காட்டச்செய்து தமயந்தியும் தரிசித்தபின் இடப்புறம் தமயந்தியும் வலப்புறம் நளபதியுமாய் மணவரையி லிருக்கச்செய்து பாலமிர்தம் கொடுத்து ஆலஞ்சுற்றி பின்பு மங்கிலியப்பெண்கள் சோபனம் பாடினார்கள்.

அப்போது புண்ணியஸ்திரீகள் நவரத்தின சேஷையிட்டார்கள் பரமசொரூபியான சாம்பவமூர்த்தியும் பார்வதாதேவியும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவும் ஆதிலட்சுமியும் பிர்ம்மதேவரும் சரஸ்வதியும் தேவேந்திரரும் இந்திராணியரும் சூரியரும் சாயாதேவியும் சந்திரரும் ரோகணிதேவியும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் சத்தரிஷிகளும் திக்குப்பாலகர்களும் அவரவர்கள் தங்களுடைய தேவிமார்களுடன் நளமகாராசாவுக்கு சேஷையிட்டு ஆசிர்வாதம் பண்ணினார்கள் பிறகு சகலமான பிராமணர்களுக்கும் தட்சணை தாம்பூலங்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு மற்

றப்பேர்களெல்லாம் அறுசுவை பதார்த்தங்களுடனே அன்னங்களு மிடுவித்து சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூலங்களுங்கொடுத்து வித்துவான்கள் புகழ தேவதாசிகள் நாட்டியம்பண்ண சகல சம்பிரமத்துடனே விளங்கினார்கள்.

கலிதோன்று அத்தியாயம்.

தேவேந்திரன் நளமகாராசாவினிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டு தன்னைத் தேவர்களுஞ் சேவிக்கத் தெய்வலோகத்துக்குப் போகிறபோது மகா பலசாலியாகிய சனீஸ்வரன் தமயந்தியைக் கலியாணம் பண்ணவேணுமென்று தன்மனதிலே தானே நினைத்து தலைமயிரவிழ அரையில் கட்டிய வஸ்திரம் நழுவச் சரீரமெல்லாம் வேர்வையோடப் பூமியதிர கிடுகிடுவென்று மகாவேகத்துடனே ஓடிவரச்சே தேவேந்திரன் கண்டு கலகலவென்று நகைத்து ஓ சனீஸ்வரரே அதிகவேகமாக ஓடி வருகிறபடியினாலே சரீரம் வேர்க்கிறது உத்தரீயம் கீழே புரளுகிறது சிகையவிழ்ந்தாடுகிறது பலத்த காரியத்தை உத்தேசித்துப் போகிறாப்போல காணுகிறது அதென்ன காரியஞ் சொல்லுமென்று தேவேந்திரன் கேட்டு சூரிய குமாரனான சனீஸ்வரன் குஞ்சிரிப்புக் கொண்டு மகா சந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறான் ஓ தேவராசரே கேளும் பூலோகத்திலே வீமராசன்குமாரத்தியான தமயந்திக்கு சுயம்வரம் நாட்டிவித்தாரென்று இன்று நான் கேள்விப்பட்டேன் ஆகையால் தேவதா பெண்களும் அழகிலே அவளுக்கு ஒருவருமொப்பில்லை அவளழகைச் சொல்ல என்னால்முடியாது காரிய மிஞ்சிப்போகிறது நான் சீக்கிரமாய்ப் போகவேணும் ஐயனே அந்தத் தமயந்தி கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு இப்போதுதானே அழைத்துக் கொண்டு வரவேணும் அந்தப்பெண்ணுக்கு எப்போதுசுயம்வரம் நாட்டுவார்களோவென்று வெகுநாளாய்க் காத்திருந்தேன் இன்றைக்கு உங்களுடைய தயவினாலே என்கோரிக்கை யீடேரிற்று ஆகையால் என்னுடைய மனது குளிர சகல சம்பிரமத்துடனே கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டு நடக்கிறபோது சனீஸ்வரர் பின்னுஞ் சிறிது வசனஞ் சொல்லுகிறான் ஓ தேவர்களே நான் வருகிறபோது வழியிலே சிறிது அவசகுனங்களைக் கண்டேன் அதனாலே மெத்த விசனமாயிருக்கிறது இந்த கலியாணத்துக்கு ஏங்கே விகாதம் வருகிறதோ பின்

னையாராகிலும் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ளுகிறார்களோ தெரியாது என்மனமானது ஐயனே நிற்கவில்லையே நான் எப்படியாகிலும் அந்தப்பெண்ணைக் கலியாணம்பண்ணி அழைத்துவந்து உம்முடைய வனத்திலேதான் மன்மதக்கிரீடை நடக்கவேணும் ஆனபடியினாலே ஓ தேவேந்திரரே நீர் போகிறபோது உம்முடைய நந்தவனக் காவற்காரருடனே நாம் வந்தால் தடைபண்ணப்போகிறீர்கள் என்று அனேகமாக வெரியன் பேசுகிறாப்போலே சநீஸ்வரன் சொல்ல அப்போது அவர்சொன்ன விசேஷங்களையெல்லாம் தேவேந்திரன் முதலான திக்குப்பாலகர் கேட்டு ஒருத்தர்முகத்தை யொருத்தர் பார்த்து படபடவென்று கைகொட்டி நகைத்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

ஓ கலிராசாவாகிய சநீஸ்வரரே நீர் எங்கே யிருந்தீர் இன்னம் அந்தப் பெண்ணினுடைய சமாச்சாரம் கேட்கவில்லையோ பூலோகத்து ராசாவான நளமகாராசா அந்தப்பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணினான் நீரேன் போகிறீர்வாரும் நாங்களுமந்தப் பெண்ணைக்கோறித்தான் எங்களாலேஆனமட்டும் பார்த்தோம் அதுக்குட்படாம லந்தப்பெண் நளமகாராசாவைத்தானே கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டாள் நாங்கள் அந்தப்பெண்ணினுடைய ஆசையை விட்டு நமக்கு பிராப்தி யில்லையென்றெண்ணி இதோ போகிறோம் நீர் வாருமென்று சொன்னதைச் சநீஸ்வரன்கேட்டு மெத்த கோபித்து ஓ ஓ எப்படியாச்சுது பார்த்தீரோவென்று பல்லைக்கடித்துமீசை துடித்த முகத்தில் வியர்வைகாண இரண்டு கண்களிலும் நெருப்புப்பொறி பறக்க அட்டகாசம்பண்ணி தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களைப்பார்த்து சநீஸ்வரன் சொல்லுகிறான் ஓ தேவர்களே நளமகாராசா நம்மைப்பார்க்கிலும் அதிக சுருபமுள்ளவனோ அதை யெண்ணிப்பாராமல் அந்தப்பெண் செய்ததைப் பார்த்தீர்களோ நம்மைச்சற்றாகிலும் அவள் எண்ணாமற்போனாள் தேவர்களான உம்மைப் பார்க்கிலும் அழகும் ஆண்மையும் ஐஸ்வரியமும் குணமும் உள்ளபேர்கள் ஆரிருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் மனிதர்முன்னே உன்னைப் பங்கப்படுத்தி வைத்து நளமகாராசாவைத்தானே கலியாணம் பண்ணினாளல்லவா நல்லது உங்கள் மனோபாவமும் அறிந்து இப்படிச் செய்தாள் பார்த்தீர்களோ அவள் வேணுமென்றே செ

ய்ததேயல்லாமல் வேறில்லை நல்லது இப்படிக்குச்சமுசயமு மா யிருக்கச்சே சகல நியாயங்களு மறிந்து அந்த நளமகா ராசா தான் அப்படிக் கலியாணம் பண்ணுவான் அவன் என்ன அத்தனை அதிகாரம் உள்ளவனு அவன் பிடித்ததே தனுசா அவன் பிடித்ததே கொடையா நல்லது ஆகட்டும் என்னுடைய பராக்கிரமத்தை அவன் அறியானோ பிர்ம ருத்திராதி தேவர்களும் என் முன்னே நின்று நிர்வகிக்கமா ட்டார்களே இவன் நரபுருஷன் எம்மாத்திரம் என்பேர் சொன்ன மாத்திரத்திலே ஈரேழு பதினாலுலோக அண்ட சராசரங்களெல்லாங் கிடுகிடுவென்று நடுங்கிப் போகச்சே இவனோ என்முன்னே நிற்கிறவன் நல்லது ஆகட்டும் உங்கள் மனமானதை நான் குளிரப் பண்ணிவைக்கிறேன் அவனும் அந்தப் பெண்ணுங்கூடி சுகமனுபவிக்கப் பார்க் கப்போகிறேனோ ஆகையினாலே இப்போ என்னுடைய பிரதிக்கினையைக் கேளுங்கள் என்னவென்றால் நானிந்தட் சணத்திலே பூலோகத்திற்குப்போய் அந்த நளமகாராசாவு டனே சூதாடத்தக்கதாக ஒரு ராசாவை யெதிர்த்துவிட்டு அவர்களை சூதாடுவித்து அந்தநளமகாராசனை உபாயத்தினா லே தோற்பித்து அவனுடைய சீமையெல்லாம் பரிப்பித்து அவனுடைய பெண்சாதியைப் பிரிவித்து அந்தரமான நடு க்காட்டில் அலையச்செய்து அவனுடைய சொரூபத்தையும் மாற்றிவைத்து ஓட்டப்பானையைக் கையிலெடுத்துக்கொண் டு தனக்கு பகுதி கட்டுகின்ற ராசாவுக்கு சுயம்பாகம்பண்ணி வைக்கிறேன் ஓ தேவர்களே! நானிப்படிச் செய்யாமற்போ னேனேயாமாகில் நீங்கள் என்னைச் சூரியபகவான் குமார னென்று சொல்லவேண்டாம் நானொரு காரியஞ்செய்ய நினைக்கிறதேயில்லை வேணுமென்று நினைத்தேனே யாமா கில் இது நிறைவேறாமற் போகிறதில்லை என்னுடைய சமாசாரம் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமல்லவா அந்த தம யந்தி என் கையிலே சிக்கிக்கொண்டு தான் படப்போகிற பாடு அறியாமல் நளமகாராசாவைக் கலியாணம்பண்ணினா ளல்லவா அவனையு மினிமேல் என்னை நினைக்கும்படி அலை யப்பண்ணி வைக்கிறேன் எப்படி சுகப்படுகிறார்களோ பார் ப்போம் ஆகட்டும் நீங்கள் என்னுடைய திராணியைப் பா ர்க்கப்போகிறீர்களென்று சபதஞ்சொல்லி சநீஸ்வரன் தே வேந்திராதி தேவர்கள் கையிலே விடைபெற்றுக்கொண்டு பூலோகத்தில் வந்து வீமராசா பட்டணத்திலே யிருக்கிற

நளமகாராஜா அண்டைக்கு பிராமணரூபமாய்ப்போய் அவனுடைய சாந்தகுணத்தையும் ஆசாரத்தையும் பூததயவையும் பெரியோர்களிடத்தில் பயபக்தியையும் சற்சன ரட்சையையும் துற்சனசிட்சையும் பார்த்து மனதுகலங்கி திகிலெடுத்து நாம் நினைத்த காரியத்திற்கு விக்கினம் வரும்போலிருக்கிறது இப்படிப்பட்ட மகாத்துமாவை நாம் பிடிக்கமாட்டுவோமோவென்று விசாரத்துடனே சிந்தாக்கிராந்தனாய் காலம் வருமளவும் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

இப்படியிருக்கச்சே நளமகாராசா பெண்சாதியும் தானும் கலியாணவேடிக்கைகளெல்லா மானபிற்பாடு ரதிக்கிரீடைகள் சந்தோஷத்துடனே யனுபவித்துக்கொண்டிருந்து சிலது நாளைக்குப்பிறகு தமயந்தியைப்பார்த்து நளமகாராசாவும் ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான் கேளும் பெண்ணே என் பிராணநாயகி நாமிவ்விடத்திற்கு வந்து வெகுநாளாச்சுது நம்முடைய ராச்சிய மென்னமாச்சுதோதெரியாது நம்முருக்குப் போகவேணுமென்று சற்றுகிலும் நினைவு பிறக்கவில்லையே நம்முடையதேசம் என்னபாடுபடுகிறதோ தெரியாது எத்தனைகாலமானாலும் நம்முடைய பட்டணத்தைவிட்டு இவ்விடத்திலே யிருக்கலாமா ஆகையினாலே நாமினி அரைட்சணமாகிலுமிங்கே இருக்கக்கூடாது நீபோய் உங்கள் தாய்தகப்பனுக்கு தெரியப்படச்சொல்லி அவர் கையில் சந்தோஷமாகச் செலவு வாங்கிக்கொண்டுவா நம்மிட ஊருக்குப் போவோமென்று சொன்னவுடனே தமயந்திகேட்டெழுந்திருந்து தெண்டனிட்டு ஓ என் பிராணநாதா சுவாமி தேவரீர் சொன்னபடியே என் தாய்தகப்பனிடத்தில் செலவு பெற்றுக்கொண்டு நம்முடைய தேசத்திற்கு நாம் போகவேண்டியதல்லாமல் அன்னியதேசத்திலே நாமேன் இருக்கவேணும் இது மெய்தான் இப்போது நான் போய் விடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டு தமயந்தி தன் தாயாரண்டை வந்து அவர்களுக்குத் தயவு வரும்படிக்கு கொஞ்சின வார்த்தைகளாகப் பேசிப் பக்தி விசுவாசத்துடனே சேவித்து நின்று சொல்லுகின்றாள் அம்மா இந்த ராச்சியத்தில் பெண்பிறந்தால் அவளுக்கு பிறந்தவீடு சொந்தமில்லையென்ற வார்த்தை நிஜமென்று இன்றைக்குத் தெரியவந்தது அதெப்படியென்றால் என் புருஷன் தங்கள் பட்டணத்திற்குப் போகவேண்டுமென்று

சொல்லி உங்களிருவருடைய கையிலே செலவு வாங்கிக் கொண்டு வரச்சொல்லி இரண்டு கண்களிலும் முத்துகளுதிர்ந்தாப்போலே கண்ணீர் சொரிகிற தன் குமாரத்தியைப் பார்த்துத் தாயானவள் தன் கண்களிலேயும் நீர்சொரிந்து துக்கித்துச் சொல்லுகிருள்.

அம்மா மகளே என் கட்டிக்கரும்பே கருணைக்கடலே என் கண்ணுட்டியே என்தாயே இன்றைக்கு என்னைப் பிரிந்து போகும்படியாச்சுதே நான் பட்டணத்திற்குப் போய் வருகிறேனென்று சொல்கிறையே அன்னையைவிட்டு அரைக்ஷணமாகிலும் பிரிந்திருக்கமாட்டேன் இதற்கு எப்படியென்று அந்த பாக்கியவதி புத்திரிசோகம் பொருக்கமாட்டாமல் அடியுடனே வெட்டிச்சாய்த்த மரம்போல் நிலத்திலே தொப்பென்று விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தாள் தமயந்தியும் தன் தாயைப்பார்த்து விசனத்தை நிர்வகிக்கமாட்டாமல் தானும் மூர்ச்சையாய் விழுந்தாள் பிறகு பாங்கிமார் செய்த சயித்திய உபாயத்தினலே இருவரும் மூர்ச்சைதெளிந்து எழுந்திருந்து உட்கார்ந்துக்கொண்டு வெகு சோகப்படுகிறதை பாங்கிமார் கண்டு அவர்களும் பொருக்கமாட்டாமல் பரிதாபப்பட்டிருக்கச்சே வீமராசா அவ்விடத்திற்கு வந்து அவர்கள் துக்கப்படுகிறதைப் பார்த்துத் தானும் சற்றே புத்தி மயங்கி விசாரப்பட்டு உடனே தைரியசாலியானபடியினலே சோகத்தைவிட்டு தன் குமாரத்தியையும் பெண்சாதியையும் தேற்ற அவர்கள் சோகத்தைநீக்கி சந்தோஷப்படுத்தி பிறகு மருமகனுகிய நளமகாராசாவை யழைத்து அவருக்குத் தக்கின மரியாதைபண்ணி தனகனகவஸ்துரதகஜதுரகபதாதிகள் சதுரங்கசேனைகள், பல்லக்குகள், குலாரவண்டிகள், கனகதண்டிகள், சப்பிரசேனமஞ்சங்கள், சீதனுபரணங்கள், நவரத்தினங்கள் இவை முதலான வஸ்துகளெல்லாம் நளமகாராசருக்குக் குறைவில்லாமல் வெகுமானமாகக் கொடுத்து தன் குமாரத்திக்கு நவரத்தினமயமான அம்மானுரும் பொன்மயமான பள்ளாங்குழி மணையும் உயர்ந்த ஆபரணங்களும் சரிகை ரவிக்கைகளும் தங்கமயமான வஸ்திரங்களும் பின்னையும் என்னென்னவகை வஸ்திரங்களுண்டோ அவைகளெல்லாஞ் சீதனமாகக் கொடுத்துவிட்டு வீமராசன் மக்களைப் பார்த்து ஒருவசனஞ் சொல்லுகிருன்.

ஓ அம்மா என் கண்மணியாகிய அதிக சவுந்தரியமுள்ள தமயந்தியே நீ கோறினபடியே ஐம்பத்தாறுதேசத்து

ராசர்களுக்கும் அதிபதியான நளமகாராசா உனக்குப்புருஷ னாகக்கிடைத்தார் நாங்களுன்னை தபசுபண்ணிப் பெற்றதி னால் ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்களையும் கண்டோம் சாஸ் வதமான கிர்த்தியையும் படைத்தோம்பிரதிஷ்டை அடைந் தோம் உனக்கு அவ்விடமும்இவ்விடமுஞ்சரியேஅங்குமிங் குமாய் வரப்போகவிருஇவ்விடத்தை மறவாதே நானுன்னு டன்கூடஆளனுப்பிவைக்கிறேன்மனதில் கிலேசப்படவே ண்டாம் எத்தனை காலமானாலும் உன்தாய்வீட்டிலே தானே யிருந்தால் உன்சமுசாரம் என்னமாய் நடக்கும் உங்களுடை யகோத்திரம் என்னமாய் விளங்கும் அது தருமமல்ல அம் மா நீ உன்மாமியார் வீட்டிற்குப்போ நான்தினமும் உன்சே திகளை விசாரித்துக் கொள்ளுகிறேனென்று தகப்பனாகிய வீமராசா சொல்ல அப்போதவளுடைய தமயன் தபனுபிஎன் கிறவன் மகாகிலேசப்பட தமயந்தி தமயனைக்கண்டு தைரிய த்தை விடாமல் தமயனுக்கு உபசாரமாகக் குளிர்ந்த வசன ங்கள் சொல்லுகிறாள்.

ஓ அண்ணா நம்முடைய ஐயாபேரில் பத்தியாய் பிரிய மாய் இவர் சொல்லைத் தள்ளாமல் நடந்துக்கொண்டிரும் என் மனது மகா சந்தோஷமாகும்படியாய் தகப்பன் சொல் லைமீறாமல் நடந்துக்கொள் இதுவரையிலு மிருந்ததைப் போலே விசாரமாயிராதே நாமறியாத புத்தி இவர்களுக்குத் தெரியுமேயென்றெண்ணாதே நான் அண்டையிலே இது வரைக்கு மிருந்தேன் இப்போது நான் தூரப்போகிறபடியி னாலுனக்குச் சொல்லவேண்டியதுகளை இப்போது சொன் னேன் நீயறியாத புத்திகள் நான் சொல்லப்போகிறேனோ நான் ஊருக்குப்போய் வருகிறேனென்று நீவிசனப்படவே ண்டாம் அண்ணாவென்று சொல்ல வுடனே தபனுபி தலை யை யிறங்கிக்கொண்டு கண்ணீரை உதிர்த்தான் அவன் பெ ண்சாதி வந்து அவன் கண்ணீரை தன் முந்தாணியாலே துடைத்து இப்படியுண்டோ எங்கேயாகிலும் பெண்ணை மாமியார்வீட்டுக்கு அனுப்பிவைக்கிறபோது விசாரப்படுவா ர்களோ சந்தோஷமாயல்லவோ அனுப்புவார்கள் நானுமி ப்படி அருமை பெருமையாய் வந்தவளல்லவா உங்கள்வீட் டில் வந்து வாழவில்லையா எந்தகாலத்திற் கெப்படியோ அப் படி யிருக்கவேணுமென்று தன் புருஷனுக்குத் தெரியச் சொல்லி தேற்றினாள்.

அப்போது வீமராசா தமயந்தியைத்தங்கப்பல்லக்கிலே ற்றுவித்து மருமகனுகிய நளமகாராசாவை நவரத்தினமிழை த்த ரதத்தின்பேரில் ஏற்றுவித்து தானும்தன் சேனங்களும் ரதகஜ துரகபதாதிகளுடனே கூடப் பட்டணத்தைவிட்டு வெளிப்பட்டு சகல மேளவாத்தியங்களுமுழங்கப் பிராமணர் கள் ஆசீர்வாதம் பண்ணிக்கொண்டுவர வெகு ஆடம்பரத்து டன் சிறிதுதூரம் வந்து ஒராசேந்திரரே ஓராசவல்லா சகல லோக துரந்தரா பஞ்சாசதகோடி பூமண்டலத்தையும் பரிபா லனம் பண்ணப்பட்ட சக்கரவர்த்தியேயென்று கொண்டாடி வீமராசா ஒருவார்த்தை சொல்லுகிருர் ஓ நளமகாராசாவே இந்தப்பெண் பொற்கொடிபோல் வளர்ந்தது மாத்திரமே யல்லாமல் வயதுகொஞ்சம் மெத்த அறியாதவளாகையினு லேஎன்னைப்பார்த்தந்தப்பெண்ணை ரட்சியும் அரைநாழிகை யாகிலும் பசிபொறுக்கமாட்டாள் நான் வெகு அருமையாக வளர்த்தேன் ஓ நளமகாராசாவே இந்தப் பெண்ணினுடை ய தாயும் நானும் முனீஸ்வரரைச் சேவித்து அவர் வரப்பிர சாதத்தினுலே வந்தபெண் புத்திதெரியாது இவள் சரீர மிளைத்துப் போகாமற்படிக்கு பராமரித்துக் கொள்ளுமென் று சொல்லி தானும் அவருக்குச் செலவுகொடுத்து அவர் கையிலே தாங்களும் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி ஞர்கள்.

அப்போது நளமகாராசா தன் மாமியாருக்கும் மாமனரு க்கும் நமஸ்காரம்பண்ணி மைத்துனனையும் தழுவிக்கொ ண்டு அவன்கையிலேயும் செலவு வாங்கிக்கொண்டு அவர் களை அனுப்பிவிட்டுத்தானும் தமயந்தியுடனேசகலசேனைக ளும் சூழ்ந்துவரச் சிறிதுதூரம் போனபிறகு நளமகாராசா பல்லக்கிலே யிருக்கிற பெண்ணைப் பாங்கிமாருடனேகூடி தன் ரதத்தின்பேரி லேற்றிக்கொண்டு தாம்பூலங்கொடுத்து சந்தோஷமாகச்செய்து காடுகள்மேடுகள் ஆறுகள் சுழிகள் செடிகள் பட்டணங்கள்அக்ராரங்கள் இதுமுதலானதுகளை யெல்லாங் கடந்து நிடததேசத்துப் பட்டணத்துக்குச் சமீ பத்தில் வந்து நளமகாராசர் தண்டுவிட்டிறங்கி மந்திரிகளு க்குத் தான்வந்த சமாச்சாரங்களைச்சொல்லி அனுப்பிவைத் தா ரதுகேட்டு மந்திரி பிரதானிகள் சகலமானபேர்களும் மகா சந்தோஷப்பட பட்டணமெங்கும் வேடிக்கையாய் அலங்காரம்பண்ணி வைத்து சிறிது தங்கத்தட்டுகளிலே

பழங்கள் புஷ்பங்கள் தாம்பூலங்கள் கெந்தாட்சதை முதலான வஸ்துக்கள் காணிக்கையாக யெடுப்பித்துக்கொண்டு மேளவாத்தியத் தொனிகளுடனே பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு வந்து ராசாதிராசனாகிய நளமகாராசரைக் கண்டு தெண்டம்செய்து கைகட்டி யிருந்தார்கள்.

அப்போது நிடததேசத்தை ஆளப்பட்ட நளமகாராசாவும் சந்தோஷத்துடனே மந்திரிமுதலான பேர்களை ஆதரணைபண்ணி அவர்கள் கொண்டுவந்த வஸ்துக்களையெல்லாம் பிராமணர்களுக்குகொடுப்பித்துவிட்டு அவர்களுடனே கூட நளமகாராசா சகலசம்பிரமங்களுடனே பட்டணத்தில் நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் பிரவேசித்து வீதிகளி லலங்காரமாகப் புறப்பட்டு வருகிறபோது அந்தப் பட்டணத்திலே பொற்கோபுரங்களும் தங்கத்தினாலே கட்டிய மெத்தை வீடுகளும் நவரத்தினமயமாயிருக்கிற மாடமாளிகைகளும் கூட கோபுரங்களும் பின்னையு மநேகமான விந்தைகளானவேடிக்கையான கதை நளமகாராசா தமயந்திக்குக் காண்பித்துக்கொண்டு வரச்சே பட்டணத்துச் செனங்களெல்லோரும் கும்புகும்பாய்க் கூடிக்கொண்டு கற்பூர விளக்குகளும் நவரத்தின ஆலாத்திகளும் கோட்டைப் பிராமணஸ்திரீகள் கெந்தாட்சதைகள் இறைக்க பிராமணர்கள் ஐஸ்வரியமும்வெகு கீர்த்தியுண்டாய் சிரஞ்சீவிகளாய் விளங்கக்கடவதென்று சொல்லி ஆசீர்வாதம்பண்ணி அட்சதைகள் கொடுக்க பொற்பிரம்பக்காரர்கள் கட்டியக்காரர்கள் எச்சரிக்கை பராபரிபண்ண சந்தடிவிலக்கப் புலவர்கள் பாட பட்டுவான்களெதிர்நின்று பராப்பிர் மங்களைக் கொண்டாட இருபக்கத்திலேயும் ராசகூட்டங்கள் நெருங்கிவர மங்கிலியப்பெண்கள் புஷ்பசேஷைகளிறைக்க பிராமணா க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் முதலானபேர்களும் முத்துசேஷை களிறைக்கச் சகல ஜெனங்களும் ஆனந்தமாய் வேடிக்கைபார்க்க புண்ணியபெண்கள் முத்தாலாத்தி பவழாலாத்தி நவரத்தின ஆலாத்திகள் வெகுவாகக்கொடுக்க இப்படி உச்சாகங்களுடனே நளமகாராசா நிடதபுரத்தைபிரதட்சணம்பண்ணிதன்பெண்சாதியுந்தானும் அரண்மனைபோய் புண்ணியபெண்கள் சோபனமாட புண்ணியவசனங்கள்பண்ணிக்கொண்டு பிராமணற்கு பலதானம் அபரிமிதமாக பூரிகொடுத்து வித்துவாமிசர் சகலருக்குஞ் சகலவெகுமானங்களுங் கொடுத்துமந்திரிகள் பிர

தானிகள் மற்றுமுள்ள சேவகர்களும் அபரிமிதமான வெகுமானங்களுங் கொடுத்துச் சகல சம்பிரமத்துடனே வேடிக்கையாக யிருந்தார்கள்.

அப்பால் தமயந்திதேவியும் கட்டிவைத்த அரண்மனை அந்தப்புரங்களை நன்ருகப்பார்த்து தன் மனிதரைவிட்டுப் பிரிந்து வந்ததும் பாராமல் முன்னே வெகுநாளாய் சமுசாரம்பண்ணினவள்போலப் பழகி சந்தோஷத்துடனேதானுந்தன் கணவனுங்கூடிச் சுகத்தையடைந்திருந்தார்கள். இவர்களிருவரும் ஒருத்தருக்கொருத்தர் பிரியாவிடையாய்பிராணனென்றும் பொருந்தி யிரண்டுமாக ஒருமனதாகக்கலந்து தங்களுக்குச் சரியானபடிக்கு கேளிவிலாசப் புட்பவனங்களிலே மன்மதகேளி நடத்திக்கொண்டு விலாசமாயிருந்தார்கள் நளமகாராசா லோகத்து சனங்களையெல்லாம் தாம் நீதி தவருமல் ரட்சித்துக்கொண்டு லோகத்து செனங்கள் தன்னைக் கொண்டாட பிரதிஷ்டையாகத் தன் பெண்சாதியுடனே சுகமாயிருந்தார்.

வெண்பா.

தங்கத்தையிரத்தினத்திற் சாற்றினதுபோலுந்
திங்களுடன்ரோகணியுஞ் சேர்ந்ததும்போற்—செங்கை
மதனரதிபோலு மால்திருவைப்போலு
மிதமுடனே வாழ்ந்திருந்தார்.

கேட்டீரோ தர்மநந்தனரே இதுவரைக்கும் நடந்த சமாச்சாரங்களெல்லாஞ் சொன்னேன் இனிமேல் நடக்கப்போகிற சமாச்சாரங்களைச் சொல்லுகிறேன் சற்று விஞவாகக்கேளும் இப்படி சகல சம்பிரமத்துடனே யிருக்கிற நளமகாராசாவை சநீஸ்வரன் கண்டு துக்கப்பட்டு சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து நளமகாராசாவினுடைய வைபவத்தைப் பார்த்து பொறுக்கமாட்டாமல் தன்னுள்ளே தானே நினைத்து யோசனைசெய்து விசாரப்படுகிருன் அதென்னவெனில் ஐயையோ நான் கெர்வத்தினுல் கெட்டேன் விருதாவிலே தேவர்முன்பாக வெரும்பிரதிக்கினையை பண்ணிவந்தேனே யொழிய நினைத்தகாரியம் நிறைவேருமற்போச்சுது இதற்கு நானென்னசெய்வேன் சகலபேர்களின் முன்பாகச் சொல்லிய என் வார்த்தைகள் தப்பிப்போகிறதுகளல்லவோ இனிமேலென்னை யொருவரும் லட்சியமாக எண்ண்ப்படார்

கள் இந்த அபகீர்த்திக்கென்னமாகத் தப்பித்துக்கொள்ளு வேன் இந்த நளமகாராசாவை எம்மாத்திரமோ வென்றிருந்தேன் லோகத்திலேயிருக்கிற ராசாக்களுக்கெல்லாம் அதிகமான ராசாவாயிருக்கிறான் அதுவுமல்லாமல் தர்மசொரூபியாயிருக்கிறான் அதிலும் ஆசாரம் நீதிமார்க்கம் தயை தாட்சண்யம் துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்டைபரிபாலனம் இதுகளிலே யதிகமாயிருக்கிறான் நியமந்தப்பியிருக்கிற வேளையில் அவனைப் பிடிக்கவேணுமே யல்லாமல் மற்றவேளையில் கூடாதென்றுசொல்லி எப்போது சமயங் கிடைக்குமோவென்று ஒரு நிமிஷமாகிலும் மறாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கேட்டீரோ தருமராசாவே சநீஸ்வரன் அப்படி காத்திருக்கிற போது அநேகநாளைக்குப்பிறகு ஒருநாளந்த நளமகாராசா சலபாதைதீர்த்துக்கொண்டுகைகால் சுத்திப்பண்ணிக்கொள்ளுகிறபோது கணுக்காலிடத்திலே ஒருமுள் முனைப்பிரகாரம் நினையாமலிருந்தது அதுகண்டு சநீஸ்வரன் சந்தோஷித்து இது நல்லசமயமென்று அந்தயிடத்திலே போயிருந்தா னப்போது இராசாவுந் தப்பாமல் எப்போதும் போல நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு சுகமாயிருந்தார்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சந்திரகாந்திதமயந்தி தானுந்தயவுடனே
சுந்திரநளராசனைக்கூடி சுதனென்றுபெற்றுபட்சமொடு
அந்திரசேனனெனப்பேரு மிட்டிரண்டாண்டிற்புட்ப
கெந்தியென்றேயொருபெண் பெற்றுவாழ்ந்தனரே.

பிறகு தமயந்தி கெர்ப்பவதியாய் பத்துமாதங்களுஞ் சென்று நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் ஆண்பிள்ளையைப் பெற்றாள். அப்போது நளமகாராசா தனக்கு குமாரன் பிறந்தானென்று கேட்கவே மகா ஆனந்தங்கொண்டு வசிஷ்டமகா முநீஸ்வரர்களையழைப்பித்து புத்திரோற்சவம்பண்ணி சாதககர்மங்களை யெழுதுவித்து செனங்களெல்லோரும் ஆனந்தங்கொள்ள பூதானம் கோதானம் கன்னிகாதானம் அன்னதானம் இவைமுதலிய தானங்கள் அபரிமிதமாகக் கொடுத்து பிள்ளையும் பேதஜெனங்களுக்குத் திருப்தியாக தானியங்களைக்கொடுத்து மகோற்சவஞ்செய்வித்து சந்துஷ்டியாயிருந்தான்,

தமயந்தியும் இரண்டாவது கற்பவதியாய் ஒரு பெண்ணை பெற்ருள் தாயைப்போலபெண்ணும் தகப்பனைப்போல பிள்ளையும் பிறந்தபடியினுலே சகல ஜெனங்களுஞ் சந்தோஷப்பட்டு ஆனந்தத்தை யடைந்தார்கள். சகல தேசராசகூட்டங்களும் நளமகாராசாவுக்குப் பிள்ளையும்பெண்ணு முண்டாச்சுதல்லவோவென்று கொண்டாடி சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் நளமகாராசாவுந் தமயந்தியும் பிள்ளையும் பெண்ணும் எல்லோரும் சுகமாகவே யிருந்தார்கள்.

வனவேட்டையாடல்.

இப்படி நளமகாராசா நீதிதப்பாமல் சகலமான ராசாக்களும் பகுதிகட்டசெங்கோல் நடத்திக்கொண்டு சுகசீவியாய் ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறபோது தலைவிதியைத் தள்ளக் கூடாமலிருக்கிறபடியினுல் ஓர் சீவயிம்சையும் சொற்பனத்திலேயும் நினைக்காமலிருக்கிற ராசாவும் வேட்டைமார்க்கமாய்ப் போகவேணுமென்று நினைவு பிறந்து மந்திரி பிரதானிகளுடனேகூட அஸ்வாரூடராய் வேட்டைக்காரர்களையு மழைப்பித்துக்கொண்டு தமயந்திதேவியையும் ரதத்தின்பேரி லேற்றிக்கொண்டு காட்டிலேபோய் அவ்விடத்திலே வேட்டைக்காரர்களை வேட்டையாட வுத்தரவுசெய்தான் அவர்கள் வலையுங்கன்னிகைகளையும் ஓட்டிவைத்து சில்லாக்கோலும் ஈட்டி வல்லயம் கத்தி சுரிகை கதை தோமரம் சிங்காணிவில்லுகள் முதலான விந்தைகளான ஆயுதங்களு மெடுத்துக்கொண்டு டேகைகளும் சிவிங்கிகளும் வேட்டைநாய்களும் பிறகேவர சல்லடம் தட்டிக் கட்டி மீசைகளை முறுக்கிக்கொண்டு வேட்டைக்காரர்களெல்லாரும் நளமகாராசாவின் முன்னின்று தண்டம்பண்ணி தங்கள் சாதீனமான பேச்சுகளைப்பேசிக்கொண்டு ராசாவினிடத்தி லுத்தரவுபெற்றுக் காட்டுக்குள்ளே புகுந்து ஒருத்தருக்கொருத்தர் அதட்டிப் பேசிக்கொண்டு யாளிகள் சிங்கங்கள் காட்டானைகள் முதலான மிருகங்களையெல்லாம் சிதற அடித்துக் கொன்று சில துஷ்ட மிருகங்களைப் பிடித்துவந்து ராசாவின்முன்னேவிட்டு அதுகளை உசிப்பேற்ற வைத்துத் துரத்தினுர்கள் அப்போது நளமகாராசாவும் வேட்டைக்காரருடனேகூடித் தானும் சீவயிம்சை யாகாதென்றிருந்தவன் சற்றுகிலு மெண்ணுமல் காலசிங்கிகளைப்போல வேதனைப்படச் செய்வித்த அந்த மிருகங்கள்பேரிலே அம்புக

ளைவிட்டுத் துரத்துகிறபோது அனேக மிருகங்கள் செத்துப்போச்சுதுகள் சிறிதுமிருகங்கள் அசகாயம்பட்டு ஓடிப்போச்சுதுகள் அப்போது வேட்டைக்காரர்கள் ஆனையினுடைய கும்பமத்தகங்களையுடைத்து மதியுயர்ந்த முத்துக்களையுடைய நீண்டிருந்த யானை தந்தங்களையும் புனுகுபூனைகளும் பின்னையு முக்கியமான மிருகங்களைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து ராசாமுன்னே காணிக்கையாக வைத்து தெண்டம் பண்ணினார்கள்.

நளமகாராசா சந்தோஷப்பட்டு அவர்களுக்கெல்லாம் உச்சிதமான வுடைகள்கொடுத்து தன்னுடைய ஆனைசேனை பரிவாரத்துடனேயும் பெண்சாதி பிள்ளைகளுடனேயும் புறப்பட்டு பட்டணம் வந்து சேர்ந்தார்களென்று பிருகுதச்சுவர்சொல்ல தருமநந்தனர் வணங்கி அந்த நளபதி சூதாடி நாடுதோற்றதைக்கேட்க வியப்புள்ளவனு யிருக்கிறேனென சூதாடிய விபரத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

௯-வது சூதாடும் அத்தியாயம்.

இந்தப்பிரகாரம் தமயந்தியும் நளமகாராசாவும் ரதியும் மதனும்போல சுகித்திருக்கிறநாளில் சநீஸ்வரன் பார்த்து கொதித்து நினைத்து வந்தகாரியம் அந்தகாரியம் அனுகூலமாச்சுதென்று சந்துஷ்டியுடன் முகாரவிந்தம் பிரகாசிக்க அதிசிக்கிரமாய் புஷ்கரராசாவண்டைக்குபிராமணனைப்போற்போய் அவனைக்கண்டு அவனுடனே ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார் ஓ புஷ்பகரராசாவே நான் சூரியபகவான் குமாரன் என்பேர் சநீஸ்வரன் உம்மண்டைக்கு கொஞ்சங்காரியமாக வந்தேன் இப்பிராமணன் என்னகேட்பானோவென்று சிந்திக்கவேண்டாம் உண்டான விசேஷமும் உடனே சொல்லுகிறேன் கேளும் அதென்னவெனில் தேவர்கள் யட்சகர்கள் கின்னரர்கள் மனிதர்களும் முதலானபேர்கள் என்பேர் சொன்னால் மிகவும் நடுங்குவார்கள் அவர்களுடைய மதங்களையெல்லாம் என்னுடைய மாய்கையினாலே அடக்குவேன் இப்படி சகலலோகத்தார்களையும் நடுங்கப்பண்ணி வைக்கிறவன் சாயாதேவிக்கு சூரியபகவானுக்கும் பிறந்தவன் சகல செயமுங்கொண்டவன் அனேக கீர்த்தியுள்ளவன் என்னை உத்தமர்கள் பெரியோர்கள் மிகவுங்கொண்டாடுவார் ஆனபடியினால் உம்மையொரு ராசாவண்டைக்கு அனுப்புகிறநிமித்தியமாகவந்தேன் நீர் சந்தோஷமாய்க்கேளும் அதுயென்

னவென்றால் நிடததேசத்தை யாளுகிற நளமகாராசாவென்கிறவன் யென்மனதை மெத்தவும் நோகப்பண்ணினான் நான்கொள்ளலாமென்றிருந்த தமயந்தியை நமக்கேயென்று சொல்லிச் சகலராசாக்களும் சும்மாயிருக்க இந்தநளனுடைய ஆங்காரம் எம்மாத்திரம் அந்தப்பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு சகல லோகங்களையும் அனுபவித்துப் பிள்ளையும்பெற்றுச் சுகமாய் ராச்சியமாளுகிறான், நான் மன்மதனுடைய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்கிறேன் பார்த்தீரோ சகல தேவர்களும் கோறியிருந்த பெண்ணைக் கொள்ள இவன் யெம்மாத்திரமனிதன் அந்தத் தமயந்தி தேவர்களையெல்லாம் வேண்டாமென்று சொல்லித் தன்னைக் கோறின நளனை மாலையிட்ட கெர்வத்தினாலே பிரதாபமாய் விளங்கினாள்.

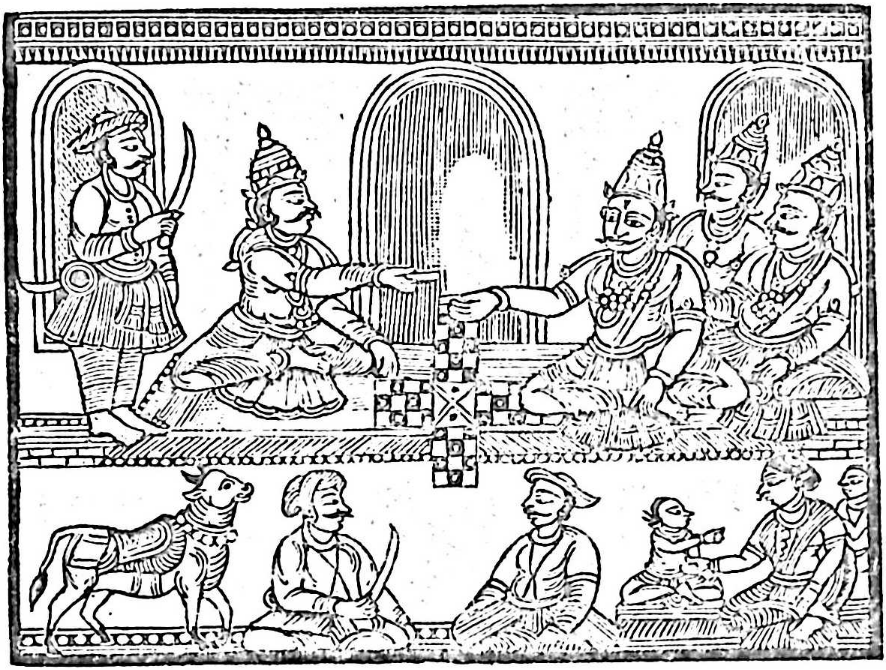
அப்போது பிரசைகளும் அவள் வாழ்வை மெய்யென்று நம்பி யிருக்கிறார்கள் அந்தப்பெண் நளராசாவினுடைய தந்திரத்தில் மோசம்போய் மோகித்து கலியாணம்பண்ணிக் கொண் டிருக்கின்றாளல்லவா ஓ இராசாவே எங்கேயாகிலுமுண்டோ நீர்தான்சொல்லும் இந்தப்பெண் எப்போதுஎவ்வனமாவாளோவென்று காத்துக்கொண்டிருந்த என்னை மோசம்பண்ணினாள் இனி நான் மனம்பொறுக்க மாட்டேனென்னை நீர் பொல்லாதவனென்று சொன்னாலும் ஓ ராசரே உன்முன்னேதானே என்னை நீர் மெச்சத்தக்கதாக நளராசாவையுந்தமயந்தியையும் எவ்விதத்தினாலேயும்ஒருவருக்குந் தெரியாதபடிக்கு ஓட்டிவிடாமல் விடுவேனோ பெண்சாதியுந்தானும் பிள்ளைகளும் ஒருவர்முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டு சந்தோஷமாயிருக்கப்போகிறார்களோ எதோ பார்ப்போம் நீரிட்சணமே நளராசனுடனே சூதாடும் அப்போது நானும்மிட பட்சமாயிருக்கிறேன் பாச்சிகையைப் புரட்டு உம்மைக் கெலிப்பிக்கிறேன் அவர்சம்பத்துக்களையெல்லாம் பரித்து உமக்கே கொடுப்பிக்கிறேன் நளமகாராசா தன் ராச்சியத்தை விட்டுப் பெண்சாதியுந்தானும் ஒரு ஓட்டைப்பானையைக் கையிலெடுத்து சகல பாக்கியங்களையும் உம்மிடத்திலே விட்டுப்போகிறான் நீரவனுக்கும் பகுதிகட்டுகிறவன் எப்படியவனுடனே மரியாதையில்லாமல் சூதாடுவேனென்று யோசனைசெய்யவேண்டாம் என்னுடைய தந்திரத்தினாலே அவனையுமக்குச் சிநேகிதம்பண்ணி வைக்கிறேன் என்

வார்த்தையைத் தள்ளாமல் எழுந்திருந்து வாரும் சீக்கிரமா கப்போவோம் அவனுடைய ராச்சியத்தை அவசியம்வாங்கி உனக்குத்தருகிறேன் ராசநீதிதப்பாமல் பரிபாலனம் பண் ணுமென்று சொன்னவுடனே புஷ்கராசர் சம்மதித்தெழு ந்திருந்து சந்தோஷத்துடன் புறப்பட்டு மந்திரிகளுடனே கூட நடந்து நளமகாராசா மகாவிந்தபுர பட்டணத்தில் சே ர்ந்து அப்பட்டணத்தினுடைய சிங்காரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டுவந்து கொலுவிலிருக்கிறநளமகாராசாவைக்கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து அவருடைய ஆதரணையினலே உட்கா ர்ந்துக்கொண்டு நளமகாராசா விருக்கின்ற கொலுமண்டப சிங்காரமும் ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராசாக்கள் கைகட்டி நிற் கிற விதங்களும் தம்புரு ருத்திரவீணைகள் முதலான வாத்தி யங்களெல்லாமுழங்க மத்தளத்தொனிகளுடனே சங்கீதங்க ளைப்பாட பொற்பிறம்புக்காரர் பராமரிபண்ண பட்டுவான்க ளெதிர்நின்றுகொண்டாட நள்ராசா தேவேந்திரனைப்போல் வீற்றிருக்கின்றதை புஷ்கரராசா பிர்மித்தெழுந்திருந்து அ வரண்டைக்குப்போய் நின்று சேவித்து அநேகவிதமாகவர் ணித்துக் கொண்டிருந்தான். அதற்கு நளமகாராசா சந்தோ ஷப்பட்டு தன்னருகாமையிலே நவரத்தினசிங்காதனம்போ டுவித்து அதின்பேரிலே புஷ்கரராசனை உட்காரச்சொல்லி செலவுகொடுத்தார்.

அப்படியே புஸ்கரராசா உட்கார்ந்து நளமகாராசரே உம்முடனே சற்றுநேரம் சூது விநோதமாக விளையாடவே ண்டுமென்று நினைத்து இவ்விடத்திற்கு வந்தேன் தயவுசெ ய்து இந்தவரந்தரவேண்டும் இதற்கொன்றுந் தேவரீர் யோ சனை பண்ணவேண்டாம் பொழுது போகத்தக்கதாக சிறிது நேரம் விளையாடும் வாருமென்று வேண்டிச்சொல்லுகிறான் நளமகாராசா சொல்லுகிறார் புஷ்கரராசரே சூதாடுகிறது ரா சாக்களுக்கு அடுக்குமா அதுமெத்தப்பொல்லாது பெரியோ ர்கள் சூதாடுகிறவர்களை மதிக்கமாட்டார்கள் அனேக குரூப மான விசேஷங்கள் வரும் துவேஷமுண்டாமென்று நள ராசா சொல்லக்கேளாமல் பின்னையும் இரட்டித்து ஐயா தே வரீரிப்படிச் சொல்லவேண்டாம் அந்தச்சூதினுடைய மகி மை யெல்லோருக்குந் தெரியவராது மகாத்துமாக்களுக்குத் தெரியும் அதெப்படி என்றால் சகல வித்தைகளையும் பிரம்மா உண்டாக்கிறபோது இந்தச் சூதுவித்தையும் உண்டாக்கி

க்ஷத்திரியாள் ஒப்புவித்ததைப் பரிபாலனம் பண்ணச்சொல்லி உத்தாரம் பண்ணினார்.

ஆனபடியால் சூதினுடைய மர்மங்களையெல்லாம் அறிந்தால் நமக்குப் பிராணரட்சையாயிருக்கும் அதனாலே யிப்போது உம்மை யழைப்பித்தேன் நீர் சிந்தனைப்படாமல் வாருமென்று புஷ்கரராசா விடாமல் அழைக்கிறபோது நளமகாராசா சிரித்து புத்திமயங்கி யோசனைபண்ணி ஓ புஷ்கரராசாவே சூதன் சூதனையே மெச்சுவான் நானப்படிப்பட்டவனல்ல ஆனாலும் நீரிதுநிமித்திய மித்தனைதூரம் வந்தேனென்று சொன்னதினால் உம்மிடமனதை சின்னப்படுத்தலாகாதென்று சொன்னார்.

புஷ்கரராசருடன் நளபதி சூதாடல்.

அதாவது சநீஸ்வரனுசிப்பேற்றுகிறபடியினாலே நளமகாராசா சிங்காதனத்தைவிட்டு திடுக்கென்றெழுந்து அங்கிருந்த ராசாக்களும் தம்மிட மந்திரி பிரதானிகள் மற்றுமுண்டானபேர்களையும் அங்கே நிறுத்திவைத்து புஷ்கரராசாவை வாருமென்றழைத்துக்கொண்டு அந்தப்புரத்துக்குப்

போய் அங்கே யிருவரு முட்கார்ந்து பலகையுஞ் சாரையும் சொக்கட்டானையு மழைப்பித்துக்கொண்டு பந்தய முன்னே கைக்கடகங்களை வைத்து சூதாடினார்கள். ஆடுகிறபோது முதல் புஷ்கராசா தோற்பாகி ஆடினபடியால் சநீஸ்வரன் கோபித்துக்கொண்டு புஷ்கராசா ஆடுகிற பாச்சிகையிலே புகுந்து கெலிக்கப்பண்ணிக்கொண்டு வந்தான் புஷ்கராசா கெலிக்கின்ற உபாயம் நளமகாராசாவுக்குத் தெரியாமல் மயங்கி தன் அஸ்தகடகம்போயும் முத்துமாலை பதக்கம் சரப்பளி குண்டலம் முதலான ஆபரணங்களையெல்லாம் வைத்து ஆடித் தோற்றும் தம்முடைய பொக்கிஷப் பண்டாரங்களை யெல்லாந் தோற்று மதிமயங்கி யிருந்தார்.

பட்டணத்துக்குடிகள் சூதாடுதல் கெடுதலென்று நளபதியைத் தடுத்தல்.

அந்தச்சேதிகளைக் குடிகளெல்லோருங்கேட்டு அலரிக்கொண்டு விசாரங்களுடனே புறப்பட்டு வந்து அந்தப்புறத்திலேயிருக்கிற நளமகாராசாவைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து நின்று சொல்லுகிறார்கள் ஓ சுவாமி இராசரேகேளும் தேவரீர்கள் தான தருமங்களுடனேயும் துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து இந்த ராச்சியத்தை ஆண்டுக்கொண்டு வந்தபடியினால் ஏதுங்குறைவில்லாமல் நாங்களும் தாய் தகப்பன்கிழேபிள்ளை வளர்ந்தாற்போல சுகத்தையடைந்திருந்தோமிப்போதுநாம்பண்ணின பாவமோ என்னமோ தெரியாது தேவரீர்சூதுவிளையாடுகிறதைப் பார்த்தால் ராச்சியமெல்லாந்தோற்று தேசாந்திரம்போகிறவரைப்போல் காணுகின்றன அண்டையிலேயிருந்த கனமான வஸ்துக்களையெல்லாந் தோற்றீர் உம்மிடமந்திரிகளான பிரதானிகள் பட்டவர்த்தனர்கள் முதலான பேர்களும் ஒருயோசனையுந் தோறாமல் நீர் ஆடுகிற சூதைப்பார்த்து பிர்மித்து வெகு விசாரங்களுடனே உமக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லாமலிதற்கென்ன நாமினிசெய்யப்போகிறோமென்று திகைத்திருந்தார்கள் உம்மிட குலகுருவாகிய வசிஷ்டமகாமுநீஸ்வரரும் பிரிந்து போயினார். தேவரீர் சொக்கட்டானாடுகிறது பரிசுத்தமாகாதென்றுசொல்லி மனுவுபண்ணிக் கொள்ளவந்தோம் ராசாக்களுக்கு தம்மிட மந்திரி பிரதானியர்கள் சொல்லைப்பார்க்கிலும் குடிகள் சொல்லுகிற வார்த்தை மிகவும் பிரியமாயிருக்கும் அதைக் காதுகொடுத்து கேட்பார்களானபடியினாலே எங்கள்பேரிலே தேவரீர் தயவுபண்ணி இந்த மட்டில்இந்த

ஆட்டத்தை நிறுத்தவேணும் ஓ ராஜேந்திரரே எங்களுக்கிது அவசகுணமாகவே காண்பிக்கிறது என்னவிபரீதம் நேரிடுமோ தெரியாதென்றுசொல்லி மிகவும் பிரலாபிக்கிற குடிகளைப் பார்த்து நளமகாராசா கோபித்துக்கொண்டு சேவகர்களைவிட்டு இவர்களைத் துரத்தியடியுங்களென்றும் நீங்களேன் இங்கு வந்தீர்களென்று மூங்களை எனக்கு புத்தி சொல்லச்சொல்லி ஆர் சொன்னார்கள் சொல்லுங்களென்று சொல்லி சநீஸ்வரருடைய மாய்கையினால் நளமகாராசா அந்தக் குடிகளையெல்லாம் அடித்துத்துரத்தி விட்டார்கள் துக்கத்துடனே தெய்வத்தை நொந்துக்கொண்டுபோனார்.

விதர்ப்பபுரிக்குப் பிள்ளைகளை யனுப்பியது.

அந்தச்சமயத்தில் நளமகாராஜா தேவியாகிய தமயந்தி இந்த விருத்தாந்தங்களை யெல்லாங்கேட்டு அதிக விசாரப்பட்டு இது ஆபத்துக்கு மூலமாகக்காண்கிறது தம்மிடநிமித்தியம் லோகத்து சனங்கள் வந்து தாபந்தரியப்பட்டுச் சூதாடுகிறதை விட்டுவிடச்சொல்லி மனுவாய்க் கேட்டுக்கொண்டார்கள் அவர்களைத் தெரியாமல் இப்படி துரத்திவிடலாமோ அக்குடிகளென்ன கிராச்சாரம்போலே காணுகிறது நல்லவர்களுக்குப் பொல்லாதகுணம் வந்தால் அதனாலே ஆபத்துகள் ஏதோவரும் இந்தமகாராசருக்கு இப்படிக்கொத்த நினைவு பிறந்தமட்டுக்கும் ஏதோ விபரீதம் பிறக்கப்போகிறது அதற்குச் சமுசயமில்லையென்று யோசனைபண்ணி ரதசாரதியை யழைத்துத் தன்னுடைய இரண்டுபிள்ளைகளையும் ரதத்தின்பேரிலேற்றித் தன் தாய்வீட்டுக் கனுப்பிவைத்தாள் பிறகு தமயந்தி விசாரத்தைவிட்டு தைரியசாலியா யினிமேலென்ன ஆபத்துவந்தாலும் அனுபவிக்கவேணும் நம்மிடபத்தாவின் மனதின்படியே யாகட்டுமென்று அந்தப்புரத்திலிருந்தாள்.

பத்தாவது கான்புகு அத்தியாயம்.

கேட்டீரோ தர்மநந்தனரே இப்படி யிருக்கிறபோது நளமகாராசா சமஸ்தமுந் தோற்று புஷ்கர ராசாவுக்கு ஒப்பித்துவிட்டு சேஷவஸ்திரங்கள் தரியாமல் ஏகவஸ்திரத்துடனே தன் பெண்சாதியண்டைக்குவந்து அவளையழைத்துக் கொண்டு பட்டணத்து செனங்களெல்லாம் பிர்மித்தாப்போலே சோர்ந்து முகம்வாடிச் சிந்தாக்கிரந்தளாய் துக்கப்பட்

டுநிற்க மந்திரிபிரதானிகள் முதலானபேர்களெல்லாம் கண்ணீர்களுடனே விசாரப்பட நளமகாராசா ஒருவருடனேயும் போகாமல் தன்னைத்தானே நிந்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய பட்டணத்தைவிட்டு ஒன்றுந் தோன்றுமல் திகிலெடுத்து பட்டணத்திற்குப் புறத்திலேவந்து மூன்றுநாளிருந்தான்.

தமயந்தி நளபதிக்குத் தைரியங்கூறல்.

அப்படி சோகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தமயந்தியானவள் புருஷனைப் பார்த்துபுத்திசாலியாகிய தமயந்தியானவள் ஒருவார்த்தைசொல்லுகிறுள்ஓஎன்பிராணநாயகரே ஆகிறகாரியம் ஆகாமற் போமோ தாம்பண்ணின தருமத்தின்பலனைத்தானே யனுபவிக்க வேணுமேயல்லாமல் தள்ளுகிறதற்கு ஒருவராலேயும் ஆகாது நீங்கள்ஏதாகிலும் வேணுமென்று சூதாடப்போனீரா எங்கேயிருந்த புட்கரராசா அவரெங்கே வந்தார் சூதுயேனுடி நீர் அது உம்மாலே வந்ததோ தெய்வசங்கல்ப மிப்படியிருந்தது நீரேன்வியாகூலப்பட்டிருக்கிறீர் பயப்படவேண்டாம் தலையெழுத்தை எவர்கள் தப்பிவித்துக்கொண்டார்கள் முன்னே பிர்மதேவர் சிரசு ஈஸ்வருடைய கையிலுலே கிள்ளப்பட்டு போகவில்லையா மகாபலிச் சக்கிரவர்த்தி மகா விஷ்ணுவினுடைய பாதத்தின்கீழகப்பட்டு பூமியின்கீழே யடங்கிப் போகவில்லையா சூரியசந்திரர் நிமிஷமாத்திரமாகிலும் நிலைகலங்க வில்லையா தேவேந்திரர் துருவாசர்கையிலே என்னென்ன பாடுபட்டார் அப்படி யிருக்கிறபோது மற்ற மனிதாக ளெம்மாத்திரம் சுகம் வந்தபோது சந்தோஷப்படுவார்கள் துக்கம்வந்தபோது விசாரப்படுவார்களிதுஞாயமல்ல சகலபிராணிகளும் சுகதுக்கங்களிரண்டும் சமமாக அனுபவிக்கவேண்டும் சகல பிராணிகளுக்கும் சுகதுக்கங்களிரண்டும் சரியாக பிரம்மா கற்பித்தார் நீர் சகல சாஸ்திரபுராணம் கேட்டிருக்கவில்லையா இப்படி தேவரீ ரெந்நேரமும் தலையை யிரங்கிக்கொண்டிருப்பானேன் நீரறியாத ஞாயங்களும் புத்தியும் நானென்ன சொல்லப்போகிறேன் ஓ சுவாமி கண்ணீர் சொரிகிறது ஞாயமல்ல இவ்விடத்திலே நாமிரண்டுபேரைத்தவிர வேறு யாரிருக்கிறுர்கள் ஓ ராசரே சிறியமனிதரைப்போல நீர் விசாரப்படலாமா விசாரத்தை விட்டுவிடும் இனிமேல் நடக்கவேண்டிய யோசனையை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுமென்று அமிர்தபிந்துகள் சிந்

திறற்போல் சில வசனங்களை தமயந்தி சொன்னவுடனே நளமகாராசருக்குத் தெளிவுபிறந்து தன் பெண்சாதி முகத்தைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார்.

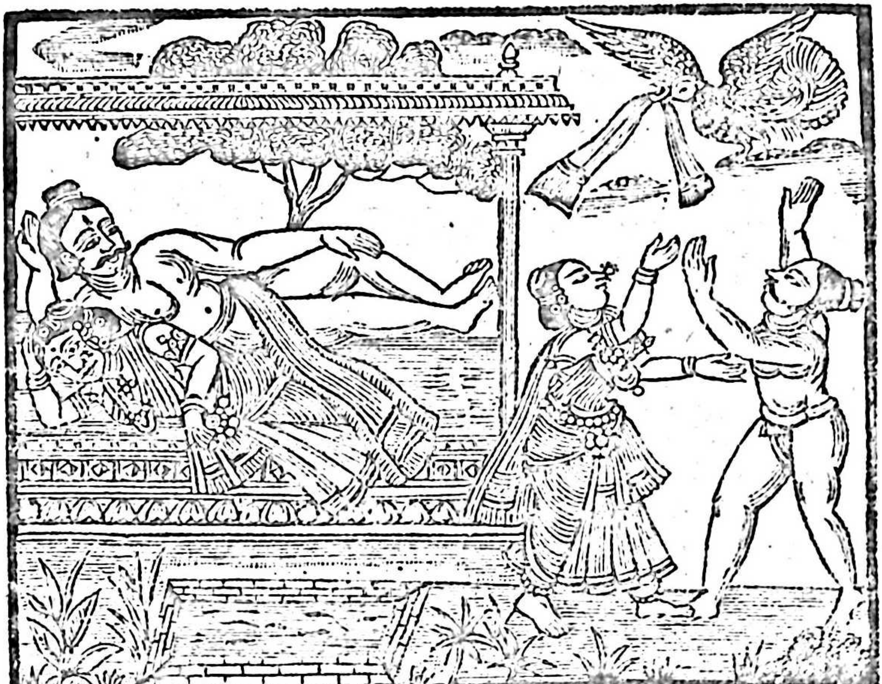
ஓ பெண்ணே பாக்கியசாலி நாம்ஊரைவிட்டு யின்னம் மூன்று நாளாகவில்லை இதிலே ஒருமனிதராகிலும் நம்மண்டைக்கு வராமற் போனார்கள் நீயும் மூன்றுநாளாய் அன்னகாரமில்லாமல் பட்டினி யிருக்கிறாயே தாகத்திற்குத் தண்ணீர் முதலானதும் கிடைக்காமற் போச்சுது பார்த்தாயா ஓ நாயகி பூர்வசென்மத்திலே நாம் யாரை அன்னகாரமில்லாமல் பட்டினிபோட்டு அலையப்பண்ணினோமோ தெரியாது அந்தவனுபோக மிப்போது அனுபவிக்கவந்தது இல்லாவிட்டா லித்தனைபெரிய பட்டணத்திலே ஒருபிராணிக்கு அன்னம் கிடையாமற் போமோ நாம் நமக்குப் பிரியமான வீட்டிற்குப்போனாலும் பிறகே நிந்தித்துகொள்வார்க ளானபடியினாலே ஓ பெண்ணே லட்சுமி கடாட்சம்பெறவேணும் குலமுங் குணமும் பார்த்து மதிக்கப்போகிறார்களா முன்னே என் வாழ்வைப்பார்த்து மந்திரி பிரதானியர்கள் வந்து செனங்களெல்லாந் தொடர்ந்துவந்து என்னைச் சூதாடவேண்டாமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள் நான்கேளாமற்சூதாடினே னித்தனைகாலமாய் அவர்களை ரட்சித்தேன் அப்படிப்பட்ட நான் அவர்களைக் கோபித்துக்கொண்டு துற்பாஷைகளைப்பேசித் துரத்தினேன் எல்லாரும் நல்லவனென்று சொல்ல என் ராச்சியத்தைப் பரிபாலித்தேன் பூவிற்றகடையிலே புல்விற்கவும் புலியிருந்த கானகத்தில் பூனையிருக்கவுமாச்சுதே ஆனாலினியென்ன செய்யலாம் ஈஸ்வர சங்கற்பத்தினால் வந்ததெல்லா மனுபவிக்கவேணும் நாம்செய்த பாவபுண்ணியம் நம்மைச் சேருமேயல்லாமல் மற்றொருத்தரைச் சேருமோ ஆகையினால் நாம் காட்டுக்குப்போய் அங்கே பர்னசாலைகளைக் கட்டிக்கொண்டு தபசிகளாய் அங்கே கந்தமூல பலாதிகளையாகிலும் புசித்து அவ்விடத்திலே தானே வாசம்பண்ணுவோம் பிறவிச்செல்வமாயிருந்த நீஇந்த அகோரங்களையெல்லாம் எப்படிப் பொறுக்கப்போகிறாய் பொன்னுப்பரிகையின் பேரிலேயிருந்த நீ காட்டிலே பர்னகசாலையிலே எப்படியிருக்கப்போகிறாய் இஷ்டமான பதார்த்தங்களைச் சாப்பிட்ட உனக்கு கந்தமூலங்கள் சாப்பிடலாச்சுதே அம்சதூளிகா மஞ்சத்தில் படுக்கிற உனக்கு பயங்காமான

காட்டிலேயும் புழுதியிலேயும் படுக்கலாச்சுதே நல்ல ரூபலாவண்ணியமான ஸ்திரீ செனங்களுடனேயும் கூடியிருக்கிறவனக்கு இத்தனை ஆபத்துகள் கொண்டுவந்துவிட்டதே நாங்களினி எங்கே ஒளித்துக்கொண்டு இதை தப்பித்துக்கொள்ளப் போகிறோமென்று தெய்வத்தை நொந்துக்கொண்டு திரும்பி தமயந்தியைப் பார்த்து ஓ பிராணநாயகி அந்தக் காடுகளிலே வாசம்பண்ணுவாயா கந்தமூலங்களைச் சாப்பிடுவாயா மிருகசாதிகளைககண்டு பயப்படாமலிருப்பாயா ஏதுமிருக்கமாட்டாய் ஆனபடியினாலே நான் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேட்டு நீஉன் தாய்வீட்டிற்குப்போய் எனக்குநன்மையை யெப்போதுங் கோறிக்கொண்டு சுகமாயிரு உன் தாய்மாருடனே எனக்கு வந்த ஆபத்துகளையெல்லாம் அவர்களுக்குச்சொல் பிள்ளைகளைமாத்திரம் பத்திரமாய் விசாரித்துக்கொள் நான் காடுகளிலேதிரிந்து காலத்தைக்கழிக்கிறேன் நீயுந் தாய்வீட்டுக்குப் போய்வா பெண்ணேயென்றுசொல்லி நளமகாராசா புறப்பட்ட வுடனே தமயந்தியும் கணவனைப் பிரியமாட்டாமல் கூடவே தொடர்ந்துபோனாள் அதெப்படியிருந்ததென்றால் தயைதாட்சண்யமுமில்லாத புஷ்கரராசா பண்ணின அனியாயத்தினாலே அந்த ராசாவைப் பார்த்து லட்சுமியண்டையிலிருக்கமாட்டாமல் நளமகாராசாவின்பின்னே போகிறாப்போலிருந்தது இப்படிப்பட்ட புருஷனும் பெண்சாதியும் அதிக பயங்கரமான காட்டிற்குள்ளேபிரவேசித்தார்கள்.

அன்னபட்சிகள் நளபதியின் கலையை அபகரித்தது.

இப்பால் சநீஸ்வரனேவலினாலே மகா அலங்காரமும் விநோத நிறங்களுமுள்ள இரண்டு அன்னப்பட்சிகள் முன்னேவரக்கண்டு அதுகளின் ரூபத்தைப்பார்த்து பிரமித்தாற்போல் பார்க்கவே அப்பட்சிகள் தன் சமீபத்தில்வந்திரங்கி முன்னே பழகின பட்சிகள்போல நளமகாராசா அண்டையிலே சேரப்போகிறதும் நிற்கிறதுமாய் விநோதங்களைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிற பட்சிகளைப்பார்த்து தன்பெண்சாதிக்குக் காண்பித்து வசனஞ்சொல்லுகிறார் ஓ பிராணநாயகி இதோயிருக்கிற பட்சிகளின் ரூபங்களைப் பார்த்தாயா கண்களுக்கு வேடிக்கையா யிருக்கிறதுகள் இதுகளிப்படிவரக் காரணமென்ன நாம் பசித்திருக்கிறதைப்பார்த்து ஈஸ்வரர் தயவுபண்ணி அனுப்பினாற்போலிருக்கிறது ஆனபடியினாலே

நாமிதுகளைப் பிடித்து நெருப்பிலேபோட்டு சுட்டுத்தின்றா கிலும் பசியாறுவோமென்று சொல்லிநளபதி அப்பட்சிகளண்டைக்குப் போனவுடனே அன்னப்பட்சிகள் மெள்ளமெள்ளச் சேரவருகிறதும் அகப்படுகிறாப்போலே நழுவிப்போகிறதுமாய்ச் செடிகளிலு முட்களிலுந் திரும்பி வேசாரப்பண்ணிவைத்து பின்னையும் சேரவந்து பட்சிகள்பேரில் நளமகாராசா கோபித்துக்கொண்டு இவைகளை யினி ஓடிப்போகாமற் பிடிக்கவேணு மென்று சொல்லி தன்பேரிலிருக்கிற வஸ்திரத்தை பட்சிகளின் பேரில்போட உடனே பட்சிகள் சிவுக்கென்றெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமே பறந்துப் போச்சுதுகள்.

இந்த ஆச்சரியத்தை நளமகாராசா பார்த்துக்கொண்டிருக்கச்சே அந்தப்பட்சிகள்போய் ஆகாயத்திலேநின்று மேகங் கர்ச்சித்தாற்போல் சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறதுகள ஓகோ நளமகாராசரேகேளும் சூதாடுகிறது புஷ்கரராசாவினுடைய பாச்சிகையிலேயிருந்து உம்முடைய சம்பத்துகளையெல்லாம் வாங்கி புஷ்கரராசாவுக்குக் கொடுத்தவர்கள் நாங்

கள் எங்களைப் பிடிக்க நீரெண்ணவேண்டாம் நீர் சகலசாம் பிராச்சியங்களையுந் தோற்று பஹுதியாய்க் காட்டிலேவாசம் பண்ணப்போகிறீர் இப்படித் தவசியாய்ப்போகிற உமக்கு வஸ்திரமென்னத்திற்கு இனிமேலும்முடைய சரீரத்தை கைகளாலே மூடிக்கொண்டுபோம் ஓயிராசாவே நீர் வித்வாமிசருக்கெல்லாம் வஸ்திரங் கொடுத்து கீர்த்திபெற் றிருக்கிறீரென்று கேட்டுவந்த எங்களுக்கு நீர் கட்டியிருந்த வஸ்திரத்தைக் கொடுத்திரே இந்த சுகிர்தத்தினால் நீர் சுகமாகவாழக்கடவீர் உம்மைப்போல இப்படி யாருங்கொடுக்கிற பேரில்லை உம்மை மெச்சவேணும் நீர் மகாதான வினோதர் நல்லது நாங்கள் போய்வருகிறோம் நீர்சுகமாக யிருமென்றுசொல்லி புறப்பட்டு சநீஸ்வரனண்டைக்குப்போய் தெண்டனிட்டுசந்தோஷத்துடனே சொல்லுகிறது ஓ கலிராசரே நாங்கள் நளமகாராசாவினுடைய வஸ்திரத்தையும் வாங்கிக்கொண்டுவந்து அவனைக் கோமணாண்டியாக்கி காட்டிலே துரத்திவிட்டு வந்தோமென்று சொன்னவுடனே சநீஸ்வரன்மிகவுஞ்சந்தோஷப்பட்டு மெத்த நல்லகாரியஞ் செய்தீர்களென்று அவர்களை மெச்சி ராசாவினுடைய வஸ்திரத்தை அவர்களுக்குக்கொடுத்து சநீஸ்வரனனுப்பிவிட்டார் பிறகு நளமகாராசா மிகவும் ஆச்சரியத்துடனே விசாரப்படுகிறபோது தமயந்தி வந்து தன் முந்தானையிலே கண்ணீரைத்துடைத்து விசாரப்படவேண்டாமென்று சொல்ல பெண்சாதியைப் பார்த்து நளபதி சோகத்துடனே சொல்லுகிறான் ஓபெண்ணே அந்தப் பட்சிகள் சொல்லிப்போன வார்த்தைகளைக் கேட்டாயோ எல்லாஞ் சனிபகவான் செய்த வஞ்சனைகளென்று தெரியலாச்சுது இன்னம் சுவாமியினுடைய கிருபையென்னமாயிருக்குமோ தெரியாது எனக்கும் உனக்கும் கலியாணமானதும் சந்தானமுண்டானதும் சநீஸ்வரன் பார்த்து மனம் பொறுமல் அப்போதிந்த ஆபத்துகளெல்லாம் வரச்செய்தார் நாம் தப்பித்துக் கொண்டு போவோமென்றாலும் போகவொட்டாமல் சநீஸ்வரன் பட்சிகளையேவி உபகாரமாய் என் வஸ்திரத்தையும் பறித்துக்கொண்டு போகச் செய்தான் நம்மை சநீஸ்வரன் வரச்செய்த செய்கைகளை அவனாலே யேவப்பட்ட அந்த அன்னப் பட்சிகளே சொல்லிப் போச்சுதுகள் இனி சந்தேகமில்லை பெண்ணே இன்னமென்னென்ன ஆபத்துகள் படவேண்டி யிருக்கிறதுகளோ நம்முடைய தாதனும் வந்து பிள்ளைகளை உன் தாய்

விடு சேர்ந்தசேதி சொல்லாமலும் போனுன் ஒருகாரியத்தை நினைத்தால் அபசயம் வருகிறது உன்னுடைய துக்கமெல்லாம் பசிதாகத்தினுலே வதங்கிக்கறுகறுத்து இருளடைந்து காண்கிறதுகள் வெய்யிலோ உன்னைத்தகிந்துப் போகிறது நிற்க நிழல்களுமில்லாமற்போச்சுது குளங்களில் குடிக்கத் தண்ணீருங் கிடைக்கவில்லை ஒருயிடத்திற் போவோமென்முல் வழிதெரியவில்லை கட்டின வஸ்திரமும்போச்சுது அநுதிகளைப்போலேயானேம் பார்த்தையோவென்று கிலேசப் படுகிற தன் புருஷனைப்பார்த்து தமயந்தி சொல்லுகிருள் ஓ பிராணநாயகா இனி துக்கத்தை விட்டுவிடும் இடிவந்து மேல்விழுந்தாலும் தாங்குகிறேமென்கிற தைரியமும் என்னகாரியம் வந்தாலும் எந்தனுக்கில்லையென்கிற தைரியமும் இராசாக்களுக்கிருக்கவேணும் தைரியமே தெய்வம் ஆனபடியினுலே தைரியத்தைக் கெட்டியாய் நிறுத்தும் ராச்சியத்தையும் பிள்ளைகளையும் வாழ்வையும் நிலையாக நினைத்தால் தைரியம்போய்விடும் ஆகையினுலே அதுகளை நினைக்கவேண்டாம் இன்னமென்ன ஆபத்துகள் வந்தாலும் வரட்டும் சந்தோஷமா யனுபவிப்போம் நாம்செய்த பூர்வகர்மங்கள் வந்தால் நாம் தைரியம் விட்டால் அதுகள் போய்விடுமா முன் சன்மத்தில் நாம் சம்பாதித்துக்கொண்டதை நாமல்லவோ அநுபவிக்கவேணும் பூர்வவினைப்பயன் யோகீஸ்வரர்களையும் விட்டதா புட்கரராசன் பேரிலேயும் சனீஸ்வரன் பேரிலேயும் நாம் நிந்தைகளேன் சொல்லவேணும் நமக்குப் புண்ணியபலன் உண்டானபோது அவர்கள் நம்மையென்னசெய்தார்கள் காலபலனுண்டானபோது நாம் அவராலே நிந்திக்கப்பட்டோம் ஆகையால் இனி துக்கமென்கிற அக்கினியைச் சாந்தமென்கிற நல்ல தண்ணீரை வார்த்து அணைத்துப்போடும் ஸ்ரீமந்நாராயணரைத் தியானம்பண்ணும் அவர் நம்முடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்திபண்ணுவார் நமக்குச் சகல செயமுமுண்டாகும் அவருடைய அநுக்கிரகத்தினுலே புட்கரராசாவையுங்கெலித்து சகல சாம்பிராச்சியங்களையும் நாமே கைக்கொள்ளப்போகிறேம் தேவர்களுக்கும் ஆபத்துகள் வரவில்லையா தேவேந்திரனைப்போலொத்தவர் நிடதகிரியிலேயும் தாமரைத்தண்டிலேயும் அநேககாலங் கஷ்டப்பட்டு விஷ்ணுதேவர் கிருபையிலே எப்போதும்போல ராட்சதர்களைக்கெலித்து பிற்பாடு தம்முடைய ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணவில்லையா அப்படிப்போலே நீரும்

சிறிதுகாலம் இந்தக்காட்டிலே வாசம்பண்ணி எப்போதும்
போலே சுவாமி அநுக்கிரகத்தினாலே திரும்பவும் இராய்சி
யம் தயவுபண்ணி நீர் பரிபாலிக்கப்போகிறீர் சகல சாம்பிரா
ச்சியங்களையும் விட்டு ஒருவஸ்திரமித்தியமாக கிலேசப்படுகி
றீர் எப்போதும்போலே சகல ராசாக்களும் கைகட்டி நிற்க
நீர் பார்சியமாளச்சேதானே பார்க்கப்போகிறேன் பயப்பட
வேண்டாம் நீர் தைரியத்தைக் கெட்டியாய் நிறுத்தும்
ஸ்ரீமந்நாராயணர் தயவுபண்ணுவார் சகலமும்நமக்கனுகூல
மாமென்று சொல்லித் தமயந்தி தான் கட்டியிருக்கிற புட
வையை ஒருபுறம் நளமகாராசாவின்பேரிலே போர்த்தினாள்.

நளனை தமயந்தி விதர்ப்பபுரிக்கு வரும்படிவேண்டல்.

இப்படியாக புருஷனும் பெண்சாதியு மிணைபிரியாம
லேந்துக்கொண்டு காட்டிலே வெகுதூரம் நடந்துபோகச்
சே அவ்விடத்திலே நாலுவழிகள் பிரிந்து போகிறதுகளை
நளமகாராசா கண்டு உடனேசொல்லுகிறார் ஓ பெண்ணே
இதோ போகிறவழி தெற்குசமுத்திரமட்டும் போகலாம்இது
விதர்ப்பபுரிக்குப் போகிறவழி இது அயோத்தியாபுரி பட்ட
ணத்திற்குப் போகிறவழி இதில் எந்தவழி நடப்போம் சொ
ல்லென்று கேட்டதற்குப் புருஷனைப்பார்த்து தமயந்தி சொ
ல்லுகிறாள் கேளும் இராசசேகரா மிருகங்கள் சஞ்சரிக்கிற
காட்டிலே நாமேன் விருதாவாய் அநாதிகளைப்போலவும்
அந்த மிருகசாதிகளைப்போலவுந் திரியவேணும் அப்படி
திரியாமல் நாமிரண்டுபேர்களும் உங்கள் மாமியார் வீட்டிற்
குப் போய்ச்சேர்ந்து சுகமாயிருப்போம் வாருமென்று சொல்
லுகிற பெண்சாதியைப்பார்த்து நளமகாராசா வெட்கத்துட
னே தலையையிறங்கிக்கொண்டு சொல்லுகிறார் ஓ பெண்ணே
நான் மாமியார் வீட்டுக்குப்போனால் பல்லக்கில் ஏறிக்கொண்
டு ரதகஜதுரகபதாதிகளுடனே பேரிகைமுழங்க அனேகம்
வேடிக்கைகளுடனேயும் போகிறதாச்சுதே இப்போது பாத
சாரியாக எப்படி வருவேன் அந்த மாமனாரை நான் எப்படி
காண்பேனோ அவர் சகல ராசாக்களுடனேயும் கொலுவீற்ந்
து இருக்கிற சபையிலே நானாண்டியாய்ப்போய் எனக்கு
இந்த ஆபத்துகள் வந்ததென்று எப்படி சொல்லுவேன்
இதுவல்லாமலும் ஓபெண்ணே கெட்டவர்கள் தங்கள்இன
த்திலேபோய்ச் சேரப்போகாதென்று சாஸ்திரங்களிலேயிரு
க்கிறபடியினாலே நான் வரக்கூடாது நீ மாத்திரம் உங்கள்
தாயார் வீட்டுக்குப்போய் என் பிள்ளைகளையும் விசாரித்துக்

கொண்டு சுகமாயிரு நானும் சிறிதுநாளையிலே வந்துசேரு கிறேன் இதுவல்லாமலும் நீ வனத்திலே என்னுடனே மெத்த கஷ்டப்படுகிறையே எனக்கு வெகு துக்கமாயிருக்கி றது என்பிறகே நடக்கமாட்டாய் ஸ்திரீகள் காட்டிலே சஞ் சரிக்கக்கூடாது நீ வீணுகப் பூமியிலே விழுந்து கிடந்து வெகு தாபந்திரியப்படுவானேன் என்பேச்சைத் தள்ளாமல் உன் தாய்வீட்டுக்குப் போயிரு நான் உன்மனது சோதிக்கி றேனென்று நினைக்காதே ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவறியச்சொல்லு கிறேன் நீ இப்போதுதானேபோ இதுஉன் தாய்வீட்டுக்குப் போகிற வழியென்று சொன்னவுடனே தமயந்தி பிரிந்து போகவொட்டாமல் மெத்தவுந் துக்கப்பட்டுக்கொண்டு நள மகாராசாவுடனே பிரலாபித்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிருள் ஓ சுவாமி ஏன் பிராணநேசரே உன்னை பயங்கரமானகாட்டி லே யலையச்செய்து நான் பட்டணத்திலேபோய் எப்படி மனம்பொறுத்துக்கொண்டிருப்பேன் நீர் ஒண்டியாய் காட்டி லே கந்தமூலங்களைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு புழுதியிலே புர ண்டுகொண்டிருக்க எனக்கு திவ்விய அன்னத்தைச் சாப்பி ட்டுக் கட்டில் மெத்தையின்பேரிலே படுத்திருக்கவும் மனம் வருமோ தண்ணீரிலே யிருக்கிற மீன்குஞ்சைக் கரையிலே போட்டாற்போலே உம்மைவிட்டுப் பிரிந்து நிமிஷநேரமா கிலும் நான்சகிக்கமாட்டேன் என்னைப்பார்த்துப்போகச்சொ ல்லுகிறது உமக்கு ஞாயமாகுமாவென்று பலவாறுசொல்லி புலம்புகிற பெண்சாதியை ராசாகட்டிக்கொண்டு கண்ணீரை த்துடைத்து நல்ல வசனத்தினுலே தேற்றி ஓ பெண்ணே உன்னைவிட்டு நான்போவேனோ அப்படிபோனால் சரீரத்தில் பிராணனிருக்குமா நீ என்பிறகே வந்தபடியினாலே எனக்கு எப்போதும்போலபட்டணத்திலே சுகமாயிருக்கிறாப்போலே யிருக்குது ஆயிரம்பேச்சென்னத்திற்கு உன்முகத்தைப் பார் த்தால் ராச்சியம் பந்துஜெனங்கள் சிநேகிதாள் இவர்களைப் பிரிந்து காட்டிலே கிலேசப்படுகிறது எனக்குத் தெரியவில் லை இன்று எப்படி பெண்சாதிக்கு நளமகாராசா உபசாரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு அப்புறமுந் திடச்சித்த மாய் நடக்கிறபோது இதுகளையெல்லாம் சூட்சரூபமாகக் கூடவந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற சநீஸ்வரன் பார்த்து தன் மனதிலே யிருக்கிற மர்மம்விடாமல் அவர்களை மேடுக ளிலேயும் பள்ளங்களிலேயும் முள்ளுகளிலேயும் செடிகளி லேயும் புதறுகளிலேயு_மிழுத்து பயத்தை யுண்டாக்கி வழி

தெரியாமற் பண்ணிவைத்தான் ராசாவும் தைரியம் விடாமல் விஷ்ணுதியானமே பண்ணிக்கொண்டு பொருமையுடனே காடுகளில் சஞ்சரிக்கச்சே அந்தகாரமாக யிருள் மூடிக்கொண்டிருக்கிற அந்தக்காட்டிலே நளபதியுந் தமயந்தியும் ஏகாந்தமாய் அங்கே குளங்களிலே தண்ணீர் குடித்துத் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டு திக்குகள் தெரியாமல் பிரமித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கச்சே தமயந்திக்கு அதிக நித்திரை வந்து தரையில் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபோனாள்.

அப்போது நளபதிக்கு நித்திரை பிடியாதபடியினாலேயும் பாருமில்லாத படியினாலேயும் தைரியத்தை விடாமல் நளபதி சகல துக்கத்தையும் தன்மனதி லடக்கிக்கொண்டு களைத்து பூமியின்மேலே சாய்ந்து தனக்கு வந்த ஆபத்தையும் புஷ்கராசாபண்ணின கபடத்தையு மெண்ணிக்கொண்டு தன் பெண்சாதி பூமியின்பேரில் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறதைப்பார்த்து நளபதி தனக்குள்ளேதானே விசாரப்படுகிறார் ஐயையோ பார்த்தையா சூரியகிரணத்திலே தங்கின தாமரைக்கொடியைப்போல துவண்டு களைதீர்ந்து இவள் நித்திரைபோகிறாள் சகல ராசாக்களினுடைய பெண்களு மிவளுடைய கண் சைகையினாலே ஊழியம்பண்ண இவள் மெத்தையின்பேரில் படுத்துக்கொண்டு சுகமாயிருந்தாளே இப்பேர்ப்பட்டவளுக்கிப்போ பூமியே மெத்தையாச்சுது மிருக சாதிகளே ஏவல்தொழில் செய்கிறவர்களைப்போலசூழ்ந்திருக்கிறதுகளாகையினாலே என்னிமித்தியம் படுகிற கிலேசத்தைச் சொல்லாமலிருக்கிற பெண்சாதியினுடைய அகோரத்தை என் கண்களாலே பார்க்கமாட்டேன் சுவாமி இவளையிங்கே காணாமல் உபாயமாய்விட்டு நான் ஒண்டியாய்ப்போய் விட்டாலும் இவளுக்கு நான் முன்னே விதற்பபுரிக்குப்போகிறவழி காண்பித்தேன் அதையறிந்து போகமாட்டுவாளா என்னமோதெரியாதே நல்லது சமாதானம்பண்ணியாகிலும் போகச்சொல்வோமென்றால் அப்படியும் போகிறவளல்லவேயென்று இப்படி பலவிதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு சனீஸ்வரனுடைய மாய்கையினாலே மனந்துணிந்து ஒண்டியாகவே போய்விடுவோமென்று மெள்ளவெழுந்திருந்து அவள் கட்டியிருக்கிற சேலையிலே நாலுமுழங் கிழித்துக்கொண்டு மனதிலே மிகுந்த வருத்தம்பொருந்தி எப்படி யிவளைவிட்டுப்போவேன் தெய்வமேயென்று கொஞ்சதூரம் நடந்து

போய் அப்பால்போக காலெழாமல் திரும்பி பெண்சாதியண்டையிலே வந்துநின்று ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறார் ஐயையோ கோகிலாதேவி பெற்றபெண்ணே தேவேந்திரர் முதலான தேவர்களையெல்லாம் வேண்டாமென்றுசொல்லி மகாபாவியான என்னை என்கோரிறை யுன்னையுங் கூட்டிக்கொண்டு அந்த ஆரணியமான காடுகளிலே சஞ்சரிக்கவேணுமென்று நான் என்னநோன்பு நோற்றேனோ பிரம்மாவினுடைய ஆக்கினையைத் தள்ள ஆருக்குங்கூடாதே அதை நான் தள்ள மாட்டுவேனோ தெய்வமே இந்தப்பெண் என்னிமித்தம் இந்தக்காடுகளிலே சஞ்சரிக்கலாச்சுதே பிரியமான பிள்ளைகளைவிட்டுப் பயங்கரமான காடுகளிலே அலையலாச்சுதே கடினமான பசியினால் களைத்து நித்திரை தெளியாமற் போச்சுதோ இவளுக்குத் தீராத சோகாக்கினியிலே முழுகலாச்சுதே என்னசெய்வேன் நான் எங்கே போவேனென்று வெகுதுயரப்பட்டுக்கொண்டு அவள் மூந்தாணியையெடுத்து அவள் சரீரமெல்லாமூடி அவளைப்பிரிந்து நாலடிதூரம் அப்பால்போய் மனதுபொருக்காமல் திரும்பிப்பார்த்து பெண்ணாசையென்கிற பாசக்கயிற்றினாலே கட்டுப்பட்டு திரும்பவும் தன் பெண்சாதியண்டையில் வந்து மெத்தவுஞ் சோபித்துவிழுந்து களைதெளிந்து பெண்சாதி குணங்களை வர்ணித்து அவள்முகத்தை சற்றுநேரம் உற்றுப்பார்த்து அவளுடைய முகக்காந்தியும் கண்களினழகையும் சரீரகாந்தியும் அவயவங்களினழகையும் வர்ணித்து பின்னையும் தான்முன்னே யவள் செல்வத்துக்கும் அவள் தன்னைப்பிரியாமல் தன் தாய்தகப்பனையு மறந்து தன்னையே திக்கென்று நம்பித் தன்னருகே யிருந்ததையும் தானுமவளுங்கூடி அனுபவித்த சுகங்களையும் நினைத்து நினைத்துப்பார்த்து அதிக விசாரப்பட்டு திரும்பவும் தைரியத்தினால் இவைகளெல்லாம் அற்பசுகமென்றெண்ணி நாம் மயங்கலாகாதென்று மனந்தெளிவுகொண்டு அவளைவிட்டப்புறம் புறப்பட்டுதிரும்பவும் பெண்சாதி யண்டையிலே வந்துநின்று நளபதி சொல்லுகிறார் அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய கிருபாகடாட்சத்தினாலே இக்காடுகளிலேயிருக்கிற சிங்கங்கள் யாளிகள் கண்டபேரண்டங்கள்புலிகள் யானைகள் செந்நாய்கள் பூதப்பிசாசுகள் இப்படிப் பட்டதுகள் கையில் அகப்படாமல் சுகமாய்ப்போய் அங்கேநெடுங் குரலிட்டுச் சற்றுநேரம் பெண்சாதியை நினைந்து அழு

து திரும்ப நித்திரைபோகிற பெண்சாதி அண்டையிலேவருவான் பின்னும் போவான் இப்படி ஒருசாமபரியந்தம்உஞ்சலாகிற நளபதி அங்குமிங்கு மலைந்து கடைசியில் மனம்பிரிந்து அவள் பாசத்தைவிட்டு காட்டுக்குள்ளே நடந்துவெகுதூரந் திரும்பிப்பாராமற்போனான் அதைசநீஸ்வரன்பார்த்து நளபதியினுடைய சம்பத்தெல்லாம் பறித்து அவன் கட்டியிருந்த வஸ்திரத்தையும்பறித்துப்பெண்சாதி புடவையிலே பாதிகிழித்து கட்டிக்கொள்ளச்செய்து இந்த அகோரமான காட்டிலே பெண்சாதியைவிட்டு ஒண்டியாய்ப்போகிற நளராசாவின்பேரிலே பின்னும் அக்கினிதேவனையழைத்துத் துன்பப்படுத்தச்செய்தான்.

௧௧-வது வேற்றுருவமமைந்த அத்தியாயம்.

அப்பால் கேட்டீரோ தர்மநந்தனரே அட்சணமேயவன் சரீரத்தை பிரமாண்டமாய் வளர்த்தி உக்கிராகாரனாய் அக்காட்டுக்குள்ளே நுழைந்து மூங்கிற்புதறுகளின் கீழே உலர்ந்து கிடக்கிற சருகுகளிலேபற்றிச் செடிகளைச்சேர்த்துஜொலிவுடனே குபீல்குபீலென வெழும்பி விருட்சங்களையண்டிப்புகைகிளம்பிக் காடெல்லாம்பரவ நளமகாரசன் சற்றுகிலுந் தைரியத்தைவிடாமல் கைகளினாலந்த நெருப்பையணைத்துவிலக்கிக்கொண்டு மிகவுந் தைரியத்துடனே அந்த அக்கினியைத் தாண்டி அப்புறம் நடக்கச்சே தன் பெண்சாதியாகிய தமயந்தி என்னமானாளோ அவளை விசாரிக்கவேண்டுமென்று திரும்புகிறபோது.

கார்க்கோடகன் நளபதி பாதத்தில் கடித்து உருமாறச்செய்தது.

அந்த சனீஸ்வரனுடைய பிரபாவத்தினாலே கார்க்கோடகனென்கிற பாம்பு அந்த அக்கினிநடுவே யகப்பட்டுக்கொண்டு துன்பப்பட்டு மூங்கிலின் புதறின்மேல் குதித்தேறிக்கொண்டு பிராணபீதியினாலே நளபதியைப்பார்த்து ஓ ராசாதிராசரே சர்வஜீவதயாபரரே சரண மென்கிறபேரைக் காக்கிறது உம்மிடத்திலிருக்கிறபடியினாலே உம்மைச் சரணமடைந்தேன் என்னைக் காப்பாற்றுமையா இதோ அக்கினிதேவன் வந்து சுற்றிக்கொண்டு என்னை வெகுவேதனைபண்ணுகிறான் இந்தவேளையில் நீரென்னை ரட்சியுமையாவென்று அனேகமாக கார்க்கோடகன் பரிதாபடச்சே நளபதி

மிகவும் இரக்கமுள்ளவனுனபடியினுலே தனது ஆபத்தை யும் பாராமல் அப்பாம்பைரட்சிக்கத் தன்மனதிலே நினைத்து மேலேயிருந்த தன்புடவையைத் தன்னரையிலேயே கெட் டியாகவரிந்து கட்டிக்கொண்டு பூததயவுடனே இந்த ஆப த்துகாலத்தில் கார்க்கிறதே பரிதாபமென்று அத்தணலிலே புகுந்து பாம்பினுடைய வாலைப்பற்றி யிழுத்து நெருப்புக்க ப்புறம் போட்டவுடனே அப்பாம்பு திரும்பிக்கொண்டு எழு ம்பிவந்து நளபதியின் காலிலேகடித்தது கடித்தவுடனே அந்நளபதியினுடைய திரேகமெல்லாங் கறுத்து விகாரமாய்க்காணப்பட்டது.

அப்போது ராசா தன் பெண்சாதிசொன்ன வார்த்தை யை நினைத்துக்கொண்டு அந்தப் பாம்பைப்பார்த்து நளபதி ஒருவார்த்தை சொல்லுகிருர் ஓ கார்க்கோடகா நான் ராச்சிய த்தைவிட்டு வஸ்திரமுமிழந்து பெண்சாதியையும்விட்டுப் புறப்பட்டு பரதேசியாகிய என்னை நீர் சரணமடைந்து கூப்பி ட்டபடியினுல் நானுன்னுபத்தைத் தீர்த்தேன் எனக்கு நீ பி ராமணஸ்திரீக்கு கிரிப்பிள்ளைபண்ணின வுபகாரத்திற்கு பதி லுபகாரமாக அப்பிராமணஸ்திரீ அந்தக் கிரிப்பிள்ளையை உலக்கையாலடித்தாற்போல பிரதியுபகாரம்பண்ணினுய்யாரா கிலுமிப்படி என்னைப்போல வுபகாரம் பண்ணமாட்டுவார்க ளோவென்று சொன்னதற்கு கார்க்கோடகன் நகைத்துச் சொல்லுகிருன் ஓ ராசரே சிவனுடைய நெற்றிக்கண்ணி லேயிருந்து புறப்பட்ட காலாக்கினிக்குச் சரியான நெருப்பி லேவிழுந்து மடிந்துபோகிற என்னை ரட்சித்த மகாத்துமா ன உமக்கு நான் அபகாரம்பண்ணுவேனே உமக்குவராத ஆபத்துகளெல்லாம் வந்தது ஆகையினுலும்முடைய ரூப த்துடனே ஓரிடத்திற்குப் போனுல் ரூபத்தைக்கண்டு எவ னும் பயப்பட்டு உம்மை ஒருவேலைக்கும் வைத்துக்கொள் ளான் ஆனபடியினுலே வேறுரூபமாக வேணுமென்று நினை த்து நானிந்தப் பிரதியுபகாரம் பண்ணினேன் உம்மிட ஆப த்து தீர்வதற்கு என்னை நீர் நினைத்தால் நான் வந்து கடிந் துவிஷத்தை வாங்கிக்கொண்டு எப்போதும்போல உம்மு டைய நல்ல ரூபத்தை யுண்டாக்குகிறேன் நீர் பயப்படவே ண்டாமென்று கார்க்கோடகன் சொன்னவுடனே நளமகா ராசா அதிக சந்தோஷப்பட்டு கார்க்கோடகன் கையிலே செலவுபெற்றுக்கொண்டு கடினமான காடுகளிலேயுஞ்சுன்று

களிலேலாம் திரிந்து அனேகரிஷிக ளாசிரமங்களையுங்கடந்து ஒருயிடத்திலும் நிலையாயிருக்கக்கூடாமல் நவகண்டங்களும் ஒருகுடையின்கீழாண்ட நளமகாராசா நாலுமுழம்பழையவஸ்திரந்தரித்து இரந்துண்டு தன்னைச் சகலஜெனங்களும்பார்க்கச்சே வெட்கப்பட்டுக்கொண்டுபோய் அளகாபுரிக்குமதிகமான செல்வமுள்ள அயோத்தியாபுரி பட்டணஞ்சேர்ந்தார்.

நளபதி ரிதுபர்னராசரிடம் சாரதியாகவமர்தல்.

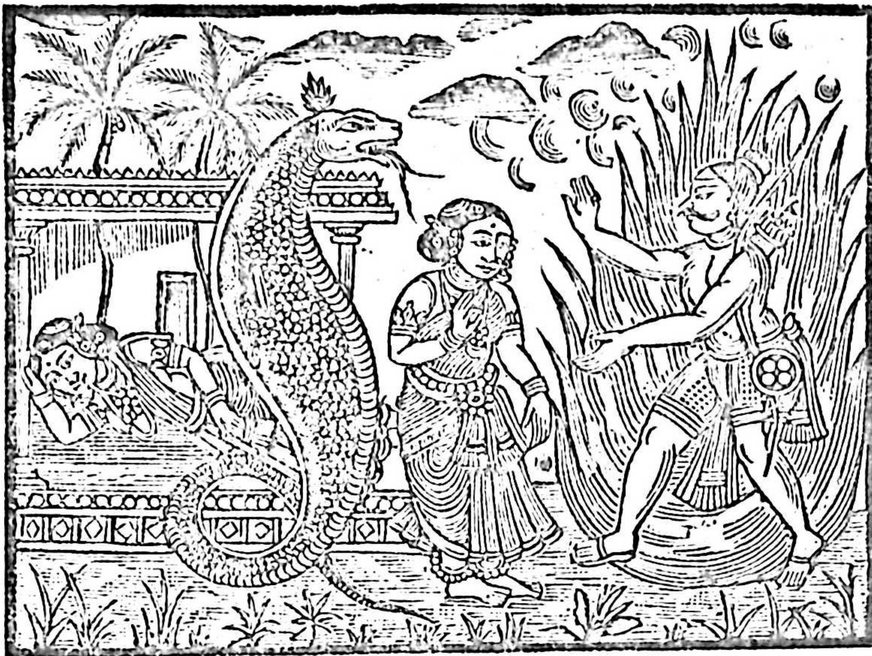
அந்தப்பட்டணத்தை யாளப்பட்ட ரிதுபர்னமகாராசாவைக் கண்டுநளபதி தெண்டனிட்டு அவனுடனே ஒருவசனஞ்சொல்லுகிறான் மகாராசரே நான் நிடதபுரத்திலே நளமகாராசாவினுடைய அரண்மனையில் சுயம்பாகியாயிருந்தேன் அவர் எவ்வளவும் பேதமில்லாமல் தன்னைப்போல என்னையும் ரட்சித்துக்கொண்டிருந்தார் அவரிப்போது தன்னுடைய ராச்சியத்தை புஷ்கரராசாவினிடத்தில் சூதாடித் தோற்றுவிட்டு வனவாசமாய் புறப்பட்டு போய்விட்டபடியினாலே நானந்த புஷ்கரராசாவண்டையிலிருக்க மனதுவராமலிப்படி புறப்பட்டு உம்மண்டையிலேயிருந்து காலத்தைக் கழித்துப்போடும்வோமென்று யெண்ணிவந்தேன் ஓ சுவாமி நான் சமையல் வெகுநேர்த்தியாகச் செய்யமாட்டுவேன் ஒவ்வொரு வேளை ரதசாரத்தியம் நேர்ப்பாக நிர்வாகம்பண்ணமாட்டுவேன் என்பெயர் பாகுகனென்று சொல்வார்கள் ஆகையினாலென்னை உம்மண்டையில் நிறுத்திக்கொண்டு ரட்சிக்கமாட்டுவீராவென்று கேட்க உடனே அந்தராசாவும் ரூபம்மாறுபட்டிருக்கிற நளமகாராசாவைப்பார்த்து நகைத்து இப்படிக்கொத்தவன் நம்மண்டையிலிருந்தால் ஒருவேளையில் உதவியாவானென்றுநினைத்து அவனை மரியாதையுடனே தன்னிடத்திலேவைத்துக் கொண்டிருந்தான் அங்கே நளமகாராசாவும் வெகு பயபக்தியுடனே ரிதுபர்னமகாராசாவுக்குச் சந்தோஷமுண்டாகும்படிக்கு ஏவற்றொழில்கள்செய்து காலத்தைப் போக்கிக்கொண்டிருந்தான் இப்பால் நளமகாராசனுக்குச் சிநேகிதனும் விஷ்ணுபக்தனுமான பௌஷியனென்கிறவன் நளமகாராசாது பிள்ளையையும் பெண்ணையுமழைத்துப்போய் வீமராசாபட்டணஞ் சேர்த்துவிட்டு திரும்பி மகாவிந்தபுரிக்கு வருகிறபோது அவ்விடத்தில் புஷ்கரராசா இராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணுகிறானென்கிறதை யவன் கண்டு

நளமகாராசர்வுக்குவந்த ஆபத்துகளையறிந்து மிகவும் வியாகூலப்பட்டு விதிப்பயனை நொந்துக்கொண்டு நானும் முன்னே சேவித்த ரிதுபர்னமகாராசரண்டையிலே போய்ச் சேர்ந்திருந்தான் நளமகாகாராசாவும் பௌஷியனைப்பார்த்து பேசாமலும் தன்பெயர் சொல்லாமலும் மௌனமாயிருந்தார் பௌஷியனும் நளமகாராசாவென்று தெரியாமல் ஆரோ சேவகனென்றெண்ணிக் கொண்டு அவனுடனேதானும் அந்த ரிதுபர்னமகாராசாவினிடத்திலே சேவகவிருத்திபண்ணிக்கொண்டிருந்தான்.

தமயந்தி நித்திரைதெளிந்து புருஷனைக் காணுததினுல் பரதவித்தல்.

கேட்டீரோ தர்மபுத்திரரே யின்னம் விஷ்தாரமாகக்கேளென்று சொல்லுகிருர் அன் அந்தக்காட்டிலே நித்திரை போனதமயந்தியானவள் நளமகாராசா பிரிந்துபோய்விட்டவுடனே அவள் நித்திரை தெளிந்து எழுந்திருந்து பார்த்துத் தன்னண்டையிலே புருஷனைக்காணுமல் திகிலெடுத்துத் தன்புடவையிலே பாதி கிழித்திருப்பதையுங்கண்டு நாலுபக்கமும் தேடிப்பார்த்து அல்லித தண்டுபோலேசேர்ந்து விழுந்து பூமியில் புரண்டு புரண்டழுது கண்ணீர் ஆருய்ப் பெருகக் கோவென்ற சத்தத்துடனே வாய்விட்டலறி முகத்திலறைந்துக்கொண்டு சொல்லுகிருள் ஓ பிராணநாயகரே இன்றையதினம் என்னைவிட்டுப் பிரிந்தீரே இவள் கூடயிருந்தால் நமக்குக் கால்கட்டாயிருக்கிறதென்று நித்திரை போகிற யென்னை ஆரண்யத்தில் வஞ்சனை பண்ணிவிட்டுப் பிரிந்தீரோ ஓ கீர்த்திப்பிரதாபரே ஓ தயாபரரே ஓ கலியாணகுண பரிபூரணரே தீனரட்சகரே ஓ சுவாமி என்னை ஒண்டியாய்விட்டுப் போவது நீதியோ இதுவரையில் நிமிஷநேரமாகிலும் பிரிந்திருந்த நாமல்லவே உயிரொன்றும் பொந்தியிரண்டுமாயிருந்தோமே இப்படி லோகத்திலே ஸ்திரீபுருஷர்க ளுண்டோவென்று அவரவர்கள் ஆச்சரியமாய்ச் சொல்லிக்கொண்ட வார்த்தையும் போய்விட்டது அப்படி லோகத்தார் சொன்னதும் என் மனது உம்மிடத்திலேயிருந்தது மெய்யாலுல் உம்மைப் பிரிந்து என் சீவனின்னம் பொந்தியிலேயிருக்கும்இத்தனைநேரம்நானித்திரைசெய்ததுயென்ருகிலுமுண்டோஉம்மைப்பிரிகிற நிமித்தியம்எனக்கொன்றும்

தெரியாம லின்றைக்கு வந்தது அப்படியானுலும் நீரென்னை ஒண்டியாய்விட்டுப் பிரியலாமோ உம்மோடுகூட நானும் காடுகளிலுங் குன்றுகளிலுந்திரிந்து காலங்கழிக்க மாட்டேனே இந்தலோகத்திற்கெல்லாம் நீராசாவும் எனக்குப் புருஷனுமாயிருந்தபடியினுலே என்னைவிட்டுப் போகமாட்டீரென்று நம்பியிருந்தேனே யல்லாமல் இப்படிப்பட்ட காட்டிலே என்னைவிட்டுப் பிரிந்துபோவீரென்று நானறியேன் ஆனுல் உம்மைத்தூறுகிறது எனக்குத்தகாதே முன்னுலே நான் என்னநோன்புநோற்றேனே அதுயிப்போ பிரியப்பண்ணி வைத்தது நான் மகாபாவியானபடியினுலே உமக்கு இந்த ஆபத்துகளெல்லாம் வந்தது நீ நல்ல குணங்களையுள்ளவனானுல் இத்துன்பங்களுக்கென்னத்திற்குவரும் மகாபாவியான யென்னைக் கைபிடித்தபடியினுலே உமக்கிப்படிக் கொத்த ஆபத்துகள் வந்ததுகள் கடைசியிலே என்னையும் விட்டுப் பிரிந்துபோனீர் இப்போதல்லவோ நானென்றும் ஒண்டியாயிருக்கின்றேனென்றும் எனக்கு பயந்தோற்றுகிறது புருஷனுடைய யிஷ்டமறியாத பெண்சாதி கடினமான முள்ளுக்குச் சமானம் ஓ பிராணநாயகரே உம்முடனெதிர்த்து வார்த்தைகள் சொன்னேனே ஊழியத்திலே தாழ்வுபண்ணினேனே இப்படிப்பட்ட அக்கிரமம் என்னிடத்தி லுண்டானுலல்லவோ நீரென்னைவிட்டுப் பிரியவேணும் ஆனுலும் பெண்சாதி யிடத்திலேயும் சேவகனிடத்திலேயும் தப்புகளெத்தனை யிருந்தாலும் துரைகளானபேர் பொறுக்கவேணும் இவர்களிடத்திலே நேரஞ்சுமக்கிறது அருமையல்லவே நீர் சகல தர்மங்களும் பரிபாலனம் பண்ணப்பட்ட மகாராசா வாச்சுதேயென்று இப்படி பலவிதங்களாகச்சொல்லி துக்கப்பட்டு தெளிவுபிறந்து தன்னுடைய கர்மவசத்தினுலே ராசாவுக்கு தன்னைப்பிரிய இத்தனை துணிவு பிறந்ததென்று நினைத்து ஓ ஸ்ரீமகாலட்சுமி மனேகரரே ஸ்ரீமந்நாராயணரே வைகுண்டவாசகரே காட்டிலேயென்னை விட்டுப்போனுரென்று என் பிராணநாயகரை நான்வீணுகத் தூரினேன் என் தப்பிதத்தைப் பொறுத்து கிருபைபண்ணி ரட்சிக்கவேணுமென்று சொல்லி தமயந்தி அனேகவிதமாகத் தோத்திரம்பண்ணிப் பகவானை வேண்டிக்கொண்டு வெகுவாய்ப் பிரலாபித்து விசனமடைந்து சற்றே தைரியமுண்டாகி யெழுந்திருந்து நடக்கசசே திரும்பவும் மனது கலங்கி வாய்விட்டழுது சொல்லுகிறுள்.

ஓ ராசரே பூரணச்சந்திரனைப்போல உம்முடைய முகத்தை நானென்றைக்குக் காணப்போகிறேன் ஓ பிராணநாயகரே நானெத்தனை தப்புகள் பண்ணினாலும் உமக்கு எத்தனை ஆபத்துகள்தான் வந்தாலும் பெண்சாதியான யென்னை இப்படி யலையப்பண்ணலாமோ முன்னே நாமிருவரும் சிங்காரவனத்திலே பேசிக்கொண்டிருந்த பேச்சை நீர் மறந்து போனீரோ இன்றைக்கு தெய்வம் நம்மைப் பிரித்துவிட்டதோ இனியெனக்கு புத்தியென்ன நீ சீக்கிரமாக வந்துசொல்லி என்னைக் காப்பாற்றுமற்போனால் என்சீவன் பொந்தியில் நிற்கமாட்டாது எங்கு ஒளித்திருக்கிறீரோ தெரியாதே தேவரீர் ஓடிவந்து என் பிராணனைக்கொடுத்து ரட்சிக்கலாகாதா சுவாமியென்று யிவ்விதமாக புருஷனை நினைந்து பிரலாபப்படுகிறபோது சூரியன் அஸ்தமானன் அந்தவேளையில் தமயந்தி அந்தக்காட்டிலே விசாரப்படுகிறதைக்கண்டு அவ்விடத்திலிருக்கிற மிருகங்களெல்லாம் மேய்ச்சலுக்குப் போகாமல் சுற்றிலும் பார்த்துக்கொண்டிருந்ததுகள் பட்சிசாதிகளும் அவள் விசனத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்ததுகள் கிளிகளும் அவளுடைய வுதட்டையே உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டிருந்ததுகள் இப்படியாக தமயந்தி பிரலாபித்து

புருஷனைக் காணுதபடியினுலே அவ்விடம்விட்டு நடக்கச் சே புதருகளிலேயும் செடிகளிலேயும் புகுந்து பட்சிகள் மிருகங்கள் விருட்சங்கள் இதுகளைப் பார்த்து ஒகோ மிருகங்களே பட்சிகளே விருட்சங்களே என் புருஷரான நளமகாராசாவைக் காணிர்களோவென்று கேட்டுக்கொண்டு தேடுகிற தமயந்தியை சநீஸ்வரன் மாய்கையினுல் ஒரு மகாபெரிய சர்ப்பம் நாத்திக்கொண்டு ஓடிவந்து இரண்டு காலையும் சுத்திக்கொண்டது அதைக்கண்டு தமயந்தி பயப்பட்டு தன் புருஷனை நினைத்து ஓகோ மகாராசரே புண்ணிய புருஷரே இந்தப் பாம்பின் வாயிலே அகப்படச்செய்து போய்விட்டீரோவென்று புலம்பினள் அந்தச் சங்கதிகேட்டு ஒருவேடன் புதரிலே யிருந்து கையிலே அம்பும் வில்லும் பிடித்து அரையிலே ஒரு துப்பட்டியும் தலையிலே ஆட்டுச் சமர்த்தியிலுடைய குல்லாவும் நெற்றியிலே செந்தூரப்பொட்டும் சிவந்தகண்ணும் விகார மூக்குஞ் சிங்கப்பல்லுந் துலங்க சீக்கிரமாகப் பாம்பினுலே இரண்டு காலுஞ் சுத்தப்பட்டு நளமகாராசாவை நினைத்துப் புலம்புகிற தமயந்தி அண்டையிலே ஓடிவந்து அந்தப்பாம்பின் வாலைப் பற்றியிழுத்து வெட்டிப்போட்டு அந்தத் தமயந்தியைப் பார்த்து அந்தவேடன் ஒரு வசனஞ் சொல்லுகிருன் ஓ மன்மதன் தேவிபோலேயிருக்கப்பட்ட ஸ்திரீயே துஷ்டமிருகங்களினுலே பயங்கரமாயிருக்கப்பட்ட காட்டிலே நீ ஒண்டியாய் இப்படி யலைந்துக்கொண்டு ஆரைத்தேடுகிருய் உன்பேரென்ன நீ யாருடைய மகள் உன்புருஷன் பேரென்ன சொல்லுவாயென்று கேட்டவுடனே தமயந்தி அந்த வேடனைப் பார்த்து ஓ அண்ணு விதர்ப்பதேசத்தை யாளுகிற விமராசாமகள் என்பேர் தமயந்தியென்பார்கள் என்புருஷர் நளமகாராசா அவர்என்னை இந்த காட்டிலேவிட்டு ஏதோ விசனத்தினுலே அவரெங்கேயோ போய்விட்டார் அவரை நானெங்குந்தேடினேன் என்கண்ணிலே காணேன் அவர் மன்மதனைப்போலே சொரூபமும் தாமரை யிதழ்களைப்போலே கண்களும் சந்திர விம்பம்போலே வதனமுமுடையவர் இப்பூலோகத்திலே யிருக்கிற நவகண்டங்களையும் ஆளப்பட்டவர் தேவப்பிராமண விசுவாசமுள்ளவர் அவரை நீ யெங்கேயாகிலும் கண்டதுண்டோ அண்ணுவென்று கேட்டவுடனே நல்ல வுத்திரவு சொல்லாமல் அந்த வேடன் யோசனைபண்ணி இவள் நம்முடைய பாக்கியமே பாக்கியமென்று அதிக சந்தோஷப்ப

ட்டு காமவிகாரமிஞ்சினதால் ஒன்றுந்தோற்ருமல் அந்தவே டன் தமயந்தியைப்பார்த்து பின்னுஞ் சொல்லுகிருன் ஓ ஓ அதிக சவுந்தரியமுள்ள பெண்ணே சற்று மிரக்கமில்லாமல் பிரிந்துபோன உன்புருஷனை தேடுவானேன் அப்படிக் கொத்த புருஷன் பூலோகத்திலே கிடையானே என்னு டைய அவதானத்திற்கு தேவதா ஸ்திரீகளெல்லாம் மயங்கி என் கைவசமாவார்கள்.

ஆகையினுலே என்பெண்சாதியை நீ சொன்னபடிக்கு உனக்கு ஏவல்செய்து கைகட்டி உபசாணைசொல்லி நிற்கப் பண்ணுகிறேன் அவள் மார்பிடித்தாப்போல என்வீட்டிற்கு நீவா உனக்கொரு குறைவுகளுமில்லாமல் நடப்பிக்கிறேன் என்னேரமும் உன்னைப்பிரியாமலிருக்கிறேன் என்னுடைய ஊரைப்பார்த்து நீ சந்தோஷப்பட்டு மெச்சப்போகிருய்என் வேட்டை நாய்களும் என் கூட்டாளிகளையும் என்வீட்டிலே யிருக்கிற விநோதங்களையும் இனிமேல் நீயே பார்க்கப்போ கிருய் உன்மனதுக்கேத்தபடியே போகங்களை யனுபவித்து க்கொண்டிருப்பாய் சுவாமி பாதத்தாணை இதற்குச் சமுசயமி ல்லை விருதாவாய் நல்ல எவ்வர்னகாலத்திலே புருஷனைவி ட்டுப் பிரிந்து மன்மத பாணங்களினுலே நொந்து அடிபட் டு நோகவேண்டாம் உன்னுடைய பாக்கிய வசத்தினுலே நானுனக்கு அகப்பட்டேன் நாமிருவரும் ஏகபோகமாய் வி ளையாடிக்கொண்டிருப்போம் வாரும்பெண்ணே ஓ பிராணநா யகி நான் சாமானியப்பட்டவனல்ல உன்னுடைய புருஷ னை மறப்பிக்கமாட்டுவேன் கன்னமிடவும் மூலையிலே யிருக் கிற முடிப்பை எடுக்கவும் சொக்குபடி போடவும் ஒருத்தருக் குந் தெரியாமல் வீட்டிற் புகுந்து அவதானமாய்ப் பதுங்க வும் வழிகட்டிப்பறிக்கவும் வலைகள் கண்ணிகள் ஒட்டிப்பட் சிகள் மிருகங்களைப் பிடிக்கவும் இப்படிப்பட்டசமர்த்துள்ள வன் சகலமான வேடரும் என்னைமெச்சுவார்கள் பெண் ணே நீ என்னிடமாக யிருந்து நல்ல ருசிகரமான மாம்சங் களைத்தின்று தேனையுங் குடித்துக்கொண்டிருப்பாய் நீ கஷ் டப் படாமலிருக்கத் தெய்வமுன்னை என்கண்ணின்முன் னே கொண்டு வந்துவிட்டது எனக்கு மோகத்தை யுண்டா க்கிவைத்தது ஆனபடியினுலே மன்மதபாணங்களுக்குத் தப் பக்கூடவில்லை உன்பேரிலெனக்கு வெகு மோகமாயிருக்கிற தே என்பெண்சாதியை நானினிவிரும்பேன் உன்னுடனே

கூடியிருக்கிறதே எனக்குப் போதும் முன்னே நான்செய்த பாக்கியவசத்தினாலே நீ இங்கேவந்தாய் நாமிருவரும் நம்முடைய வீட்டிற்குப்போவோம் நடநடவென்று சொல்லி இந்தவிதமாக அந்தவேடன் துர்மார்க்கமாகிய வசனங்களைச் சற்றுமஞ்சாமல் மகாபதிவிரதா சிரோன்மணியாகிய தமயந்தியைப்பார்த்து சொன்னான் அதைக்கேட்டந்தத் தமயந்தி அதிக கோபத்துடனே அந்தக்குரூரமான வேடனை நீராக்கவேணுமென்று நினைத்து திரும்பவும் அந்தக் கோபத்தை மனதிலேயடக்கிக்கொண்டு ஐயையோ தெய்வமே இந்தப் பாவியைக் கொண்டுவந்து எனக்கெதிரே விட்டு இப்போர்க் கொத்தவார்த்தைகளைச் சொல்லிவித்தது இந்த அதமன் இது பாவமென்று சற்றுகிலுமெண்ணாமற்போனானே இவனுக்கு நல்லகெதிகிடைக்குமோ நல்லது இவனைபிழைத்துப்போகத்தக்கதாக இன்னஞ்சில புத்திகள் சொல்வோமென்று நினைத்துத் தமயந்தி அந்தவேடனைப் பார்த்து பின்னுஞ் சொல்லுகிறாள். ஓ அண்ணே இப்படிப்பட்ட துன்மார்க்கமான வார்த்தைகள்சொல்லுகிறதுஉமக்குநியாயமா ராசபத்தினியும் தாயும் சரியாச்சுதே நீ இப்படி யோசனையில்லாமல் சொன்னதினாலே வந்த பாவங்களெல்லாம் அரிஸ்மரணை பண்ணினால் போம் அறிந்துசெய்த பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தம் ஒன்றுமில்லை அதனாலே முன்செய்த புண்ணியங்களுமிழந்து நரகத்துக்குப் போகவேண்டியிருக்கும் கெட்டுப்போவாய் ஆனபடியினாலே பரஸ்திரீகளைச் சொற்பனத்திலேயும் விரும்பலாகாது விரும்பினாலவர்களுக்கு லச்சையும் கேடும் வந்துசேரும் பாக்கியமும் போய்விடும் கீர்த்திபோம் அபகீர்த்தியுமுண்டாம் சகலமான பேர்களாலும் நிந்திக்கப்படுவார்கள் ஆயுசு சீரணமாகுவாய் கடைசியிலே யமதூதர் கையிலே அகப்பட்டபோது அவர்கள் கொண்டுபோய் அரணைகள் அட்டைகள் பாம்புகள் கருந்தேள்கள் செந்தேள்கள் இதுகளை விட்டுப் பிடித்து அக்கினிதூணையணைப்பித்து உயிற்கழுவிலேபோட்டு பாராங்கல்லுகளைக் கடிக்கப்பண்ணுவித்து செக்கிலே போட்டுத் திருப்பி எரிகிற நாருசங்களினாலே கண்களிலே குத்திப் பின்னையும் அநேகமாயிரங் கோரங்களைச்செய்து கடைசியிலே துற்கந்தங்கள் எழுபத்திராயிரம் நரகங்களிலேயும் போட்டு விடுவார்களென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்களாகையினாலே பரஸ்திரீகளைக் கண்ணினாலேயே பார்க்கலாகாது பார்த்தால் லோகமாதாவை

ப்போலே எண்ணிப்பார்க்கவேணும் ஓ அண்ணா இதுவெல்லாமலும் இராசபத்தினி குருபத்தினி தமையன் பத்தினி மாமன்பத்தினி சிநேகிதன் பத்தினி இவர்களைந்துபேர்களையுந் தாய்க்குச்சரியாக பார்க்கவேணும் அல்லவென்று விகாரமிஞ்சி மோகித்துப்பார்த்தால் பண்ணின புண்ணியங்கள் அழிந்துபோய் ஐஸ்வரியமும் ஆயுசும் சீரணித்துப்போம் வாராத ஆபத்துகளும் வரும் புத்திகெட்டுப்போம் இதுவல்லாமலிப்போது நான்சொன்னபடி யமதூதர்கையிலகப்பட்டு கெதை சூலம் இருப்புத்தடி குந்தம் சுரிகை சுத்திசக்கரம் தோமரம் பரசுபட்டயம் அஸ்திரப்பாசக்கயிறுகள் இதுகளினாலே வெகுவாய் வருத்தப்படவேணும் அகோரமான நரகத்திலேயிருந்து கரைகாண மாட்டாமல் அதிலேதானே வாசமாயிருந்து பதியினாலே நொந்தும் மூத்திரங்களிலே புரண்டு கடைசியினாலே அயோக்கியமான செந்துக்களாகப் பிறக்கவேணும் ஓ அண்ணா நீ ஒருநாளாகிலும் நீதிசாஸ்திரங்களைக் கேட்கவில்லையோ பெரியோர்கள் சாவகாசம் பண்ணவில்லையோ நீபெண்களுடனே பிறக்கவில்லையோ நானுனக்குத்தங்கை அதிலும் மகாபதிவிரதை ஆகையினாலே உனக்கு இப்படிப்பட்ட துற்புத்திவேண்டாம் அண்ணாவென்று அநேக விதங்களான நீதிகள் தமயந்தி சொன்னாள் சொன்னவுடனே அந்தவார்த்தைகளை வேடன்காதில் கடூரமாகக்கேட்டு ஒப்பாமல் மரணகாலம் சம்பவித்தபடியினாலே தமயந்தியினுடைய சத்தியும்மகிமையும் பின்வருகிறதுந் தெரியாமல் தன்னைத்தானறியாமல் கர்வித்து மதோன்மத்தனாய்ச் சொல்லுகிறான் அடிபெண்ணே நீ இப்படியென்னை யலைப்பண்ணி நான்வந்த காரியத்தைத் தடுக்கிறாய் நீ சொல்லுகிறவார்த்தைகள் ஒன்றும் என்செவியிலே நுழையவேயில்லை இத்தனை உபாயமான வார்த்தைகள் என்னுடனே சொல்லவேண்டாம் பின்னே வருகிற காரியங்களை எண்ணுவானேன் எமதர்மராசா கெர்வித்து என்னண்டைக்கு வந்தால் நிமிஷத்திற்குள்ளே அவன்கெர்வத்தை நான் அடக்கிப்போடுவேனெப்படிப்பட்ட பலசாலிகளானாலும் என்முன்னே நிற்கப்பயப்படுவார்கள் என்னுடைய சௌரியத்தை நீ அறியமாட்டாய் ஓபெண்ணே இத்தனை ஜாலம் என்னுடனே பண்ணவேண்டாம் எனக்கு விரகதாபம் பொறுக்கக்கூடவில்லை ஆகையினாலே நல்ல சௌந்தரியமுள்ள பெண்ணுடனே ஒருநாள்கூடி யனுபவிக்கிறபோதும் யமவாதையைக் கண்

டவாரர் ஓ லீலாவினேதி இனிமனம் ஒளிப்பானேன் காட்டி லே திரிகிற எங்களுக்கு வரிசைதயவு இதுகள் உண்டாயிரு ந்தால் நாங்கள் பிழைக்கமாட்டோம் எங்களுடைய குலத்து வாழ்க்கையே அப்படிப்பட்டது எங்களுக்கு புண்ணியமெ ன்றும் பாவமென்றும் பார்க்க அக்கரையில்லை எல்லாம் சரி தானுகையால் ஒமகாருபவதியே இனி தடைபேசாமல் என் னையாண்டுகொள் நானினி பொறுக்கமாட்டேன் மகாரிஷி தபோதனர்களா யிருக்கிறவர்களும் ஸ்திரீகளை தனியே கண் டால் மனம்பொறுக்கமாட்டார்கள் அப்படி யிருக்கிறபோது என்பேரில் குற்றம் சொல்லத்தகாதுஉன்னுணை நானினி பொறுக்கமாட்டேன் உனக்கு அடிமையாகிறேன் ஆள்வாய் பெண்ணே நம்முடைய வூருக்குப்போவோம் என்றவுடனே தமயந்தி யோசனைபண்ணி யதிககோபமாய் அந்தவேடனைப் பார்த்து அடாபாவி எனக்கு உபகாரம் பண்ணின உனக்கு அபகாரம் பண்ணத்தகாதே நீ பண்ணின உபகாரத்தினுலே நீ செய்த அபசாரமெல்லாம் நான் பொறுக்கவேண்டி வந்த து இனிமேல் நான் பொறுக்கமாட்டேன் இப்படி துன்மார் க்கமான பேசசுகள் பேசவேண்டாம் சுகமாக ஓடிப்பிழைத் துப் போய்விடென்று கண்டித்துச்சொன்னுள். அதைவே டன்கேட்டு சம்மதியாமல் கண்புருவத்தை நெறிவித்து வி ழித்துப்பார்த்து தமயந்தி போகிறதே யோசனையென்றுசொ ல்லி அவ்வேடன் தமயந்தியைப் பிடிக்க கிட்டேவந்தான் அதுகண்டு மகா புண்ணியவதியாயிருக்கிற தமயந்திதேவி அதிகரோஷத்துடனே தன் கண்கள் சிவக்க மகா கிலேசத் துடனே மனம்நொந்து பகவானை நினைந்து சொல்லுகிருள்.

தமயந்தி வேடனைச்சபித்தல்.

ஓ அனுதாட்சகா ஆபத்பாந்தவா பக்தவத்சலா பரப்பிர ம்மசொருபா ஓ சுவாமி நான் மனேவாக்குக்காயங்களிலே யும் என் புருஷனுக்கு வஞ்சனைபண்ணுதவளுமாய் சகலலட் சணங்களுமுள்ள பதிவிரதையுமாய் இந்தலோகத்து சனங்க ளெல்லாம் புகழப்பட்ட நளமகாராசா எனக்குப்புருடனுமாய் நான் அவருக்குப் பெண்சாதியுமாய் என்னிடத்திலே ஒரு தப்பிதமுமில்லாமலிருக்கிறது நிசமேயானுல் அந்தவேடன் எறிந்து சாம்பலாய்ப் போகக்கடதென்று சபித்தவுடனே அவ்வேடன் இடிவிழுந்தாப்போல் ஒரு சொல்லுக்குளளே பக்கென்று எரிந்து சாம்பலாய்விழுந்து ரௌரவாதி நரகத் திற்சேர்ந்தான் அதன்பிறகு தமயந்திதேவியும் மெத்தபிலே

சத்தை யடைந்து என்புருஷன் என்னைப்பிரிந்து போன படியாலல்லவோ இப்பாவி என்னைப் பலவுந்தப்படுத்தினுன் புருஷன் என்னண்டையிலே யிருந்தாலிவன் என்னைத் தலையெடுத்துப் பார்ப்பானு ஆண்திக்கில்லாதபெண் இப்பூமி யிலே பிழைத்திருக்கலாகாது ஒண்டியாய் வெளிப்பட்டு வரத்தகாது ஸ்திரீயால் பிறக்கிறது மெத்ததோஷம் தண்ணீரி லேயிருக்கிற ஜீவனை வெளியில் பிடித்துப்போட்ட பாவனை போல் நானிந்த பூமியில் என்புருஷனைவிட்டு ஒண்டியாய்ப் பிழைத்திருக்க மாட்டுவேனே ஒருநாளுங்கேளாத விந்தை யான சொல்லுகள் இன்றைக்கு நான் கேட்கலாச்சுதே இக் காட்டிலென்புருஷன் ஒருயிடமும் என்பிள்ளைக ளொருயி டமும் போகும்படியாக ஆர் சபித்தார்களோ தெரியாது இனி மேலிந்த வேடனைப்போல பாவிகளெத்தனைபேர் வழிகட்டு வார்களோ தெரியாது ஆகையினுலினி நாம் பிராணனை விட் டுவிடுகிறதே உத்தமம் பின்வாங்கப் போகாதென்று நினைத் துத் தமயந்தி தன் புருஷனை நன்ருகத் தியானம்பண்ணிக் கொண்டு தனக்கு எதிரேவருகிற மிருகங்களேயும் பட்சிகளே யும் எச்சரித்துக்கொண்டு வரச்சே சனீஸ்வரன் மாய்கை யால் அக்கினிபகவானுடனே சொல்லித் தமயந்தியை வருத்தப்படுத்தச்சொன்னுன் அப்போது ஆகாயத்திலே தேவர் யட்சரர் கின்னரர் கிம்புருடர் கருடகாந்தருவர்களும் பன்னக ஸ்திரீகளுங்கண்டு கிலேசப்பட தமயந்திக்கு முன்பாக அக்கி னிப் பிரவேசித்தபடியினுல் அந்த தமயந்திதேவி அக்கினி யைப்பார்த்து இதுசமயம் இந்தப்பிராணனை வைத்திருக்கலா காதென்று தன் மனதுக்குள்ளேயெண்ணி அந்த அக்கினி யிலே போய்விழுந்தாள், விழுந்தவுடனே அக்கினிதேவன் பயந்து குளிர்ந்த சலம்போ விருந்தான் தமயந்திதேவி அக் கினியில் விழுந்தும் சாவுவாமற் போச்சுதென்று திரிகிற போது அவ்விடத்திலிருக்கிற மிருகங்கள் கையிலே யாகி லும் அகப்பட்டு சாவோமென்று யெண்ணிக்கொண்டு போ கச்சே புலிகள் ஆனைகள் இவைகளைக்கண்டு அதுகளண் டையிலேபோய் கர்ச்சித்து நின்ருள் அதுகளும் பயந்து ஓடிப்போச்சுதுகள் இப்படியெவ்விதத்திலேயும் பிராணனைப் போக்கடித்துக் கொள்வோமென்று திரிந்தாலும் தமயந்திக் கு பிராணன்போகாமல் அலைந்து கண்ணீர் சொரிந்து பின் னையுஞ் சொல்லுகிருள்.

தமயந்திக்கு முனிவர் தைரியஞ்சொல்லி வழிகாட்டியனுப்பியது.

இந்த வுலகத்தில் ஜெனங்கள் சாவுகிறதற்கு என்னென்ன மருந்துகளைத் தின்று சாவார்களோ தெரியாதே நானென்னசெய்வேன் தெய்வமேயென்று கண்டகண்ட விலைகளையும் வேர்களையுமென்று தின்று பார்த்தாள் அதிலுஞ் சாவுவாமல் பசியுமடங்கி பித்தம் பிடித்தவர்களைப்போல பிர மித்து தொங்குகிற மயிரும் சொரிகின்ற கண்ணிருமாய் நடக்கிறபோது நடைதள்ளாடித் தனித்துப் பெருமூச்செறிந்து தமயந்தி முனிஸ்வரனைக்கண்டு சேவித்துப் புலம்பிக் கூறலுஞ் சம்மிக் கிலேசத்துடனே அக்காட்டில் போகச்சே அங்கே தபோதனர்களான முனீஸ்வரர்களுடைய ஆசிரமத்திலே சிஷியர்கள் சேவிக்க வேத பாராயணங்களுடனேயும் இருக்கிறதைக் கண்டு சேவித்துத் தன் துக்கங்களையெல்லாம் அவர்களுடனே சொல்லி ஓ சுவாமிகளே பசித்தாப முள்ளவர்களே என்ன நளமகாராசாவானவர் இந்த ஆரணியத்திலே விட்டுப் போய்விட்டார் அவரைநான் எங்கெங்குந்தேடிக் காணுமல் உங்கள் சன்னதியிலேவந்து சரணமடைந்தேன் நீங்களென்னை கடாட்சியுங்களென்று சொன்னுள் சொன்னவுடனே தங்கள் திவ்விய திருஷ்டியினாலே பார்த்து ஓ ராசகுமாரத்தியே நீபயப்படவேண்டாம் விசாரப்படாதே ஓ அம்மா மகா குரூரமாய் சனீஸ்வரன் இத்தனை காரியங்களுஞ்செய்து எப்போதும்போல உன்புருஷனும் பிள்ளைகளும் நீயுங் கூடிச்சேர்ந்து இராச்சிய லட்சுமியினுடைய விபத்தை அனுபவிக்கப்போகிறீர்கள் சிந்தனைவேண்டாம் அம்மாவென்ருர்கள் தமயந்தி அதைக்கேட்டவுடனே விசாரந்திர்ப்பது ஓ சுவாமிகளே நீங்கள்சொன்னபடி நாங்கள் கூடியிருக்க எத்தனை நாள் செல்லுமென்று கேட்க முநீஸ்வரர்களும் யோசனைபண்ணி அம்மா தமயந்தி இன்னும் மூன்றுவருஷம் சென்றபிறகு உன்புருஷனும் நீயும் உன்பிள்ளைகளுங்கூடி சந்தோஷமாயிருக்கப் போகிறீர்கள் அப்படியிருக்கிறபோது நாங்கள் சொன்னவார்த்தையை நினைத்துக்கொள்ளப் போகிருய் எங்களிடத்தில் அபத்தம் பிறவாது கெட்டியாய் நம்புமென்று அபயாஸ்தங்கொடுத்தார்கள் அந்தவார்த்தைகளை தமயந்தி கேட்டு வெகு சந்தோஷத்துடனே நம்பித்தன்மனதைத்தேற்றிக்கொண்டு அவர்களண்டையிலேதானே சிறிது நாளவர்களுக்குப் பணிவிடை

செய்துகொண்டிருந்தாள் சிலநாள் சென்றபிறகு தமயந்தியைப்பார்த்து ஓ அம்மா பாக்கியவதியே நீ இன்றையவரைக்கும் எங்கள் கெற்பத்திவசத்திலிருந்தாயே எங்களின் தபசுமுடிந்தபடியினலேஎங்களிருப்பிடத்திற்கு நாங்கள்போகிறேரும் நீ சுபாகுமகாராசாபட்டம் போய்ச் சேர்ந்திரு இந்தக் காட்டிலே ஒண்டியாகத்திரியவேண்டாம் அந்தப் பட்டணத்திற்குப் போகிறமார்க்கம் இதுதானென்றுசொல்லி அந்த ரிஷீஸ்வரர்கள் தமயந்தியை அழைத்துக்கொண்டு சிறிதுதூரம்போய் சுபாகுமகாராசாபட்டணத்தை தமயந்திக்குக் காண்பித்து போகச்சொல்லிவிட்டு ரிஷீஸ்வரர்களெல்லாரும் தங்கள் கூட்டத்துடனே கேசரிமார்க்கத்தி லெழும்பிப் போனார்கள்.

தமயந்தியைவிட்டு பொதிமாட்டுக்காரரை யானைகள் மெரித்தது.

தமயந்திதேவியும் அங்கேயிருந்து புறப்பட்டு பாட்டைவழியைக் கூட்டிக்கொண்டு சுபாகுமகாராசா பட்டணத்தைப்பார்க்க நடந்துபோகச்சே அந்த மார்க்கத்திலேபோகிற

சில பொதிமாட்டுக்காரர் அந்த ராஜபத்தினியாகிய தமயந்தி யைக்கண்டு சிந்தைகலங்கி ஒருத்தரைப்பார்த்து ஒருத்தர் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள் பார்த்தீர்களோ அதோ யாரோ தெரியாது இவளமுகைப்பாருங்கள் சேல்கெண்டையைப் போல் விசாலமான கண்களும் சந்திரவிம்பம்போலேமுக மும் வல்லிசாதக் கொடியைப்போலே சிறுத்தயிடையும் சோ தாமின்னலைப்போலே காந்தியுள்ள சரீரமும் உடையவளாய் ஒரு ஸ்திரீயானவள் மகாவிசாசத்துடனே வருகிறாள் இந்த காட்டிலே ஒண்டியாய் இப்படியிவள் வருவானேன் இது என்னகாரியமோதெரியாது இவள்பயித்தியக்காரியோ தெரி யவில்லை அதோ நம்மைப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறாள் ஒருவேளை நமக்கு மோசம்வரப்போகிறது சீக்கிரமாகநடநட வென்று சொல்லிக்கொண்டு பொதிமாட்டுக்காரர்களெல்லா ரும் பயங்கரத்துடன் பொதிமாடுகளையும் விடுத்து ஓடிப்போ கவே அதிலே ஒரு பொதிமாட்டுக்காரன் தயிரியத்துடனே நின்று தமயந்தி கிட்டவந்தவுடனே தெண்டனிட்டுச் சொல் லுகிறான் ஓ அம்மா பாக்கியவதியே நீயார் மனுஷி ராக்ஷ சியா தேவகன்னிகையா இந்த வனத்திலேயிருக்கிற துர்க் கையா லட்சுமிதேவியா அல்லவென்று எங்கள் குலதேவ தையா உன்சேதிகளைத் தெரியச்சொல்லம்மா தலைமயிரை விரித்துக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிய இந்த பயங்கரமான காட்டுக்குள்ளே ஒண்டியாய்வருகிறகாரணம் என் சொல்லம் மாவென்று கேட்க பொதிமாட்டுக்காரன் முகத்தைப்பார்த் துத் தமயந்திதேவி சொல்லத்தொடங்கினாள் ஓ அண்ணா நான் தேவஸ்திரீயுமல்ல ராக்ஷசியுமல்ல லட்சுமிதேவியும ல்ல பார்வதாதேவியுமல்ல மிருத்தியுதேவதையுமல்லஇந்த வனத்திலேயிருக்கிற துர்க்கையுமல்ல நான் மனுஷஸ்திரீ தான் சகலதேசத்தரசரும் அறிய விஷ்ணுசக்கரத்தினாலே ஜெயங்கொண்டு நவகண்டங்களும் ஆளப்பட்ட நளசசக்கிர வர்த்திமகாராசனுடைய பெண்சாதி நான் என்பேர்தமயந்தி யென்று சொல்லுவார்கள் என் பூர்வகர்மவசத்தினாலே என் புருஷன் சகலசம்பத்துக்களையும் சூதினாலே புஷ்கரராசாவுக் குத் தோற்றுவிட்டு காடுகளிலே திரிவோமென்று என்னையு மிட்டுக்கொண்டுவந்தவிடத்திலேராஜா என்னுடனே கூடி யிருந்து கஷ்டப்படாமல்என்னைக்காட்டிலே தனியாய்விட்டு அவர்மாத்திரம் எங்கேயோபோனார் அந்தமகாராசாவை நா னெங்குந்தேடிக்காணாமல் இப்படி அனாதியாய்த்திரிகிறேன்

என்று நடந்த வர்த்தமானங்களெல்லாம் தமயந்தியம்மாள் சொல்லக்கேட்டு அந்தப் பொதிமாட்டுக்காரன் வெகு தாபந் திரிபப்பட்டுச் சொல்லுகிறுன் ஓ அம்மா நீ இப்படி காட் டிலே திரிந்து வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதுதர்மமல்ல சுபாகுமகாராசா பட்டணத்திற்குப் போய்ச் சேருகிறதே நல் லது நாங்களந்த பட்டணத்திற்குப்போய் பலசரக்குகள் கொ ண்டுபோகிறோம் எங்கள்பிறகே வந்தால் உன்புருஷர் அந் தப் பட்டணத்திலே ஒருவேளையிருந்தாலுமிருப்பார் காட்டி லேயவரிரார் ஏன் விருதாவினுல் இவ்விடத்தில் கஷ்டப்பட் டுக்கொண்டிருக்கிறுய் வேண்டாம் எங்கள் பிறகேவா அம் மாவென்று மனதாரச்சொல்லி தமயந்தியை யழைத்துக்கொ ண்டு ஓடிப்போகிற தங்கள் செனங்களை நிறுத்தி அவர்க ளுடனே தமயந்திசொன்ன சேதிகளைஎல்லாம்சவிஸ்தாரமா கச் சொல்லிக்கொண்டு போகிறபோது கடினமான வெய்யலி னுலேயும் காற்றினுலேயுங் குடிக்கத்தண்ணீருங்கிடையாமல் மெத்தவும் விசனப்பட்டுப் போகச்சே அங்கேவொரு குளத் தைக்கண்டு சந்தோஷமாகப் பொதிமாட்டுக்காரர் மரத்துநிழ லில் பொதிகளைத் தள்ளிப்போட்டு மாட்டுக்குத் தண்ணீர் தடாகத்தினுடைய அழகைப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு அ திலேபோய் இறங்கிக் கால்களையலம்பிக்கொண்டு தண்ணீர்கு டித்து தாகமுந்தீர்ந்து மரநிழலிலேயிருந்து தன்புருஷனை நினைத்து அதிகத் துக்கப்படுகிறபோது அண்டையிலேயி ருக்கிற பொதிமாட்டுக்காரர் அம்மாவென்றழைத்து நல்லவ சனங்களினுலே துக்கத்தைதீர்த்து மனதுகுளிரப் பண்ணி னுர்கள் அப்போது சூரியபகவானும் தன்னுடைய குலத் துப் பெண்படுகிற கிலேசத்தைப் பார்க்கமாட்டாமல் மேற்கே மறைந்து போனுனோ வென்றுற்போல அஸ்தமயமானுன் பின்பு அந்தராத்திரியிலேதமயந்தி பட்டணத்திலேயும் புரு ஷன்பிரிந்த விசாரத்தினுலேயும் சரீரஸ்மரணை யில்லாமல் மறந்து நித்திரைபோனுள் பொதிமாட்டுக்காரரும் அலைச்சல் பட்டு வந்தவர்களானபடியினுலே அவர்களும் உடம்பு மறந் து நித்திரைபோனுர்கள் அந்தச்சமயத்திலே இராத்திரி பதி னைந்துநாழிகை வேளையிலே அநேகம் காட்டானைகள் புற ப்பட்டுவந்து நித்திரைபோகிற பொதிமாட்டுக்காரர்களையெல் லாங் கிழித்து பொதியெருதுகளை யெல்லாங் கொன்றுபோ ட்டு அந்தயானைகள் அங்கிருந்த தடாகத்திலே இறங்கி தா மரைகளையெல்லாம் பிடுங்கி வெளியிலே போட்டுத் தண்ணீ

ளைவாரி நாலுதிக்குகளிலும் இரைத்து ஒன்றுக்கொன்று கூடி விளையாடி ஆரவாரம் பண்ணச்சே தமயந்தி விழித்துக் கொண்டு செத்துக்கிடக்கிற பொதிமாட்டுக்காரரைப்பார்த்து ஐயையோ அந்த யானைகள் மகாபாவியான என்னைமாத்திரம் கொல்லாமல் விட்டு இவர்களையெல்லாம் கொன்றுபோட்ட துகள் பார்த்தையோ இப்படிப்பட்ட சாவும் எனக்குக் கிடைக்காமற் போச்சுதே நானிதற்கு என்னசெய்வேன் தலைவிதி யின்னமென்னென்ன பாடுபடுத்த இருக்கின்றதோ தெரியவராதே என்றைகருளென்கர்மந்தீர்ந்துஎன்னுடைய கோறிக்கை யீடேறுமாவென்றுசொல்லி வெகுவாய் பிரலாபித்துக் கொண்டிருக்கச்சே சுக்கிரபகவானுதயமானுன் பிறகு வெளிச்சமேறி நட்சத்திரங்கள் மறைந்து கிழக்கே உதயகிரியிலே சூரியனுதயமாய்க் கிரணங்கள் எங்கும் பரவினதுகள்.

தமயந்தி சுபாகுபுரி பட்டணஞ்சேர்ந்தது.

அப்போது தமயந்தி எழுந்திருந்து புறப்பட்டு ராசமார்க்கமே ஒண்டியாய் நடந்துபோய் சுபாகுமகாராசாபட்டணஞ் சேர்ந்து தான் சைந்திரியென்கிற பெயருடைய தாதியென்று தன்னைக் கேட்கிறபேர்களுக்குச் சொல்லி பட்டணத்து வீதியில் தன்புருஷனைத்தேடிக்கொண்டு போகச்சே மகாராசலட்சணங்களுள்ள தமயந்தியைப் பட்டணத்து செனங்களெல்லாம் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு ஒருத்தருக்கொருத்தர் உச்சரித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறுர்கள்.

ஓ அம்மா ஓ அக்கா ஓ தங்கச்சி ஓ மச்சி ஓ அம்மணி ஓ மாமி பார்த்தையா அதோபோகிற புண்ணியவதிருபத்தை எங்கேயும் நாம் கண்டுமறியோம் கேட்டுமறியோம் அல்லது அவள் அருந்ததியோ சந்திரவதியோ ரதிதேவியோ அகலிகையோ தெரியாது பெண்பிறந்தா லிப்படிப்பட்ட ரூபவதியல்லவோ பிறக்கவேணும் நம்முடைய சென்மங்களென்னத்திற்கு விருதாவான சரீரம் நாமெடுத்தோமென்று ஆச்சரியமாகப் பார்த்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கச்சே தமயந்திதேவி ஒருத்தரையுங் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் வீதியில்நடந்து போகச்சே அப்போது சுபாகுமகாராசாவுடைய தாயார் கோமளாங்கிதேவி என்கிறவள் உப்பரிகையின்பேரிலிருந்து பார்த்து தன் பாங்கிமாரை யழைத்து அது யாரோதெரியாது மிகவுமழகும் சவுந்தரியமுள்ளபெண் வீதியிலே போகிருள் பார்த்தாலே அந்தப்புரத்தி லிருந்தவள்போ லிருக்கின்றது சகல ராசலட்சணங்களுடனே போகிருள் அவளிப்படி திரி

யக்காரணமென்னமோ தெரியவில்லை நீங்கள்போய் அந்தப் பெண்ணை யழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொன்னவுடனே பாங்கிமார்கள் நல்லதென்று வீதியிலே போகிற தமயந்தியைக்கண்டு வெகுவாம் பிரிய வசனங்கள் சொல்லி அழைத்து வந்து தங்கள் ராசபத்தினி அண்டையிலே விட்டார்கள் விட்டவுடனே சுபாகு மகாராசாவின் தாயார் கோமளாங்கிதேவி தமயந்தியைப்பார்த்து உட்கார வைத்துக்கொண்டு நல்ல வசனங்களினாலே ஓ அம்மா உன்னுடைய லட்சணங்களைப்பார்த்தால் நவகண்டமு மாளப்பட்ட ராசாவினுடைய பட்டபுதேவிபோல யிருக்கக் காரணமென்ன சொல்வாயென்று கேட்டதற்கு சுபாகுமகாராசாவின் தாயாரைப்பார்த்து தமயந்திதேவியும் மெத்தவும் பிரலாபித்துச் சொல்லுகிருள் ஓ அம்மா நான் சைந்திரியென்கிற தாதிப்பெண் என் புருஷர் வெகு கீர்த்திபெற்ற கெந்தர்வராசா அவரென்னைப் பிரியாமற் கூடியிருந்தார் இப்போது அவர் சோகமென்கிற பெண்சாதியைக் கூடியிருக்கிறபடியினாலே நான் வாடியிருக்கிறேன் நீ சொன்னபடிக்கு என் புருஷன் நவகண்டங்களு மாளப்பட்ட சாமர்த்தியமுள்ளவர்தான் நான் ராஜஸ்திரீயென்கிறது மெய்தான் தெய்வ சங்கற்பத்தினாலே இப்படியானேன் சைந்திரி தாதிகளிலே நான்வெகு சாமர்த்தியென்று பேர்பெற்றிருப்பே னிதுவுமல்லாமல் பரிமள வஸ்துக்கள் என்னைப்போலே ஒருவருங் கூட்டமாட்டார்கள் நான் நவரத்தினங்கள் விநோதமாகக்கோர்த்தால் சகலருமெச்சி எனக்கு வெகுமானங் கொடுப்பார்கள் பெண்களை மன்மதனுமெச்ச சிங்காரிப்பேன் பல்காட்டி நகையேன் பலபல வார்த்தைகள் பேசேன் அம்மா என்னை உங்கள் வீட்டில்தானே வைத்துக் கொள்ளுமென்று சொன்னளிதுகளை சுபாகுமகாராசா தாயார் கேட்டுச் சொல்லுகிருள் ஓ அம்மா உனக்கிச்சையானபடியே என் வீட்டிலே நீயிரு என் பெண்களுக்கு சரியாகப்பார்க்கிறேன் எத்தனை காலமிருந்தாலும் ஒரே சீராக் நடப்பிக்கிறேன் ஸ்ரீ மகாலட்சுமி எங்கள் வீட்டிலே விளங்கியிருக்கிறாப்போலே நிவாசமாயிருந்து எங்களுக்கெல்லாம் புத்திமதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருமம்மாவென்று சொன்னவுடனே தமயந்தியும் அப்படியே சுபாகுமகாராசா தாயாரண்டையிலே வெகு மரியாதையுடனே ஒரு குறைகளுமில்லாமல் என்னேரமும் தன் புருஷனைக்கொண்டு வந்து தன்னுடனே சேர்க்க

வேறுமென்று ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவையே தியானம்பண்ணி க்கொண்டிருந்தாள்.

நளபதி தன் பத்தினியை நினைந்து புலம்பல்

கேட்டீரோ தர்மாசரே இப்படியாக இருக்கிறபோது அங்கே அயோத்தியில் ரிதுபர்னராசாவண்டையிலே சேவி த்துக்கொண்டிருக்கிற வர்த்திவாருகனென்ற பெயருடனே நல்ல சுயம்பாகியென்று ரிதுபர்னமகாராசா கொண்டாட சமையலறுசுவையுடனேயும் சமைத்துப்போட்டு அந்த ரா சாவுக்கு மகா சந்தோஷமாகும்படி நடந்துகொண்டு தான் தண்ணீரும் சாதமும் சாப்பிட்டு தாம்பூலமர்ச்சித்து அந்த புஷ்கரராசா தன் ராச்சியத்தைப் பறித்துக்கொண்ட துக்கத் தையுந் தன்னைச் சேவித்தபேறைத் தான் சேவிக்கிற துக்கத் தையும் நினைத்து மனம் சோர்வுபட்டிருக்கிற நாளையில் ஒரு நாள் இராத்திரி காலத்தில் நிலவிலே சயனித்துக்கொண்டு தன் பெண்சாதியை நினைத்து தன்னில்தானே தெய்வத்தை நொந்து சொல்லிக்கொள்ளுகிறான் ஐயையோ தெய்வமே என்பெண்சாதியான தமயந்தியை காடுகளிலே கஷ்டப்படா மற்படிக்குத் தன் தாய்வீட்டுக்குப் போகச்சொன்னேன் அவ ளங்கே போகாமல் எங்கே போனாளோ என்னமாயிருக்கிறா ளோ நானும் சகல புத்தியினாலே அந்தக்காட்டிலே விட்டு வந்தேன் நானினி என்னசெய்யப்போகிறேன் அல்லவெ ன்று கிலேசப்பட்டு உயிரிழந்தாளோ என்னைத் தேடவேணு மென்கிற ஆசையினாலே எங்கே சுத்தித் தேடுகிறாளோ கா ட்டிலே திரியச்சே எவர் கையிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு அ லைகிறாளோ காட்டிலே மகா குரூரமான மிருகங்கள் கையில கப்பட்டுக்கொண்டாளோ ஆ ஆ தெய்வமே நான் மகா பொ ல்லாதவனுமாய் அக்கிரமனுமான என்னையிவளேன் கோரி னாள் ஐயையோ தெய்வமே நான் பண்ணிக்கொண்ட அவ ரோதனைக்கு இப்படிப்பட்ட அலைச்சல்வாராமற் போமோவெ ன்று அனேகவிதமாகச் சொல்லி அழுதுக்கொண்டிருக்கிற ரிதுபர்னமகாராசன் மறைந்திருந்து கேட்டுவந்து ராசனா கிய நளமகாராசாவைப் பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகி றான்.

நளபதியை ரிதுபர்னராசன் இகழ்தல்.

ஓ வாருகனே பிரீதியுள்ள உன் பெண்சாதியைக் காட்டி லே விட்டுவந்தாய் இன்று காணினைத்தாயோ இந்தக்காலத் திலே எப்படிப்பட்டவர்களும் வாதிரிகளை வேடிக்கையாக

வைத்திருக்கிறார்கள் உனக்கு குறையென்ன இந்த லோகத்திலே அவரவர்களுக்குத் தக்கின ஸ்திரீகளுண்டாயிருப்பார்களென்று நினைத்துக்கொண்டு உள்ளமுருகிற ஸ்திரீ உன்னிலு மழகுள்ளவளாயிருப்பாளல்லவோ அவளுன்னை நினைத்து எத்தனை வேதனைப்படுகிறாளோ தெரியவராதே அடிபெண்ணே உன்னை காட்டிலேவிட்டு வந்தேனென்றுபிரலாபித்தாயே நீ எந்தக்காட்டிலே விட்டுவந்தாயோ உன்னுடைய பிராணநாயகியைப் பிரிந்து மன்மத பாணத்தினாலே எத்தனை வேதனைப்படுகிறாயோ. பொறுக்கவசமா ஏன் வாகுகாவென்று பரிகாசமாகச்சொன்ன ரிதுபர்ன மகாராசாவைப்பார்த்துநள மகாராசா சொல்லுகிறார் ஓ ஐயா ராசேந்திரா பொழுதுபோகாமல் இந்தப்பூமியிலே யிருக்கிற ராசாக்களிலே ஒரு ராசா கதை யொன்றுண்டு அந்தக்கதையை நினைத்துக்கொண்டேனல்லாமல் எனக்குப் பெண்சாதியேது என்ரூபத்தைப் பார்த்தால் எனக்கே எவளாகிலும் ஒருமித்து சேர்வாளோ என்னைப்பார்த்தால் அவள் நகையாளோ அல்லவென்று அவளெந்தனைச் சேர்ந்தாலும் இந்தலோகத்திலே இப்படிப்பட்ட புருஷனை இவள் சேர்ந்தாளென்று சகல பேர்களாலும் அவள் நிந்திக்கப்படாளோ ஓமகாராசரே நீரென்னை பரியாசம்பண்ணுகிறீர் ஐயாவென்று அந்தவாகுகன் சொன்னதைக்கேட்டு ராசாமெய்தான் நமக்கேன் இந்த காரியமென்று நினைத்து அப்புறம்போனான்.

கரு-வது வீமராசா தேடவிட்ட அத்தியாயம்.

வீமராசா துக்கப்பட்டு தன்மகளையு மருமகனையுந்தேடி அழைத்துவரும்படி தன் புரோகிதர்களை அனுப்பினது.

கேட்டீர்களா பஞ்சவர்களே பிற்பாடு நளமகாராசா மிகவும் வெட்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தான் இப்படி யிருக்கச்சே அங்கே வீமராசா தன் மருமகனாகிய நளமகாராசாவையுந் தமயந்தியையும் நினைத்து அவர்கள் தன் நாட்டைவிட்டுகாட்டிலே போனார்களென்கிறசேதிகேட்டு துக்கசாகரத்திலழுந்தி ஐயையோ அவர்கள் காட்டிலே போய் எங்கே யலைச்சல் படுவார்களோ என்பாடுபடுகிறார்களோ அரிகரிநாராயணா பிள்ளைகள் ஒருயிடமும் நாங்கள் ஒருயிடமுமாய்த் திக்கில்லாதவர்கள்போலே அவமானத்துக்கு பயப்பட்டு இப்படி யலையலாச்சுதே தெய்வமே நானென்னசெய்வேன் இனிமேலவர்களை எங்கே தேடப்போகிறேன் எப்போது துக்கம் தீரப்போகிறதென்று விசாரப்பட்டு இனிமேல் நாம் சும்மாவிருக்கலா

காதென்று நினைத்து நல்ல சாத்திரவிதிகளை அறிந்த பிராம
ணர்களை அழைப்பித்து அவர்களை வந்தனஞ்செய்து பூசை
கள்பண்ணி அநேக திரவியங்கள் கொடுத்து தன்மகளையும்
மருமகனையும் இருக்கிறவிடந்தேடி அழைப்பித்துவரச்சொ
ல்லி நாலுதிக்குகளு மனுப்பிவைத்தான் அவர்களும் நல்ல
தென்று புறப்பட்டு காடுகள் மேடுகள் குன்றுகள் பட்டணங்
கள் கிராமங்கள் அகசிராமங்களெல்லாந் தேடிக்காணாமல்
மங்குந்திரிந்து வெசாரிவந்து விதர்ப்பபுரஞ் சேர்ந்தார்கள்
அதில் வீமராசா புரோகிதருடைய குமாரன் கிருஷ்ணவர்ண
ன் என்கிற பிராமணோத்தமன் சகல சாஸ்திரவேத சம்பன்
னர் சோசியத்திலே நிபுணனுமிருக்கப்பட்டவன் அந்த பிரா
மணன் ஒரு ஏழை பிராமணனைப்போலே வேடம்போட்டுக்
கொண்டு சுபாகுமகாராசா பட்டணம் போய்சசேர்ந்து சோசி
யத்திலே அவரைப்போல இனி யாருமில்லையென்று சொல்
லத்தக்கதாக நித்திய பஞ்சாங்கமும் சோவியமும் சகலபே
ரும் மெச்ச சொல்லிக்கொண்டு பிரகஸ்பதிபகவான் வந்தவ
தரித்தாற்போலேபிராமணருடன்கூடி அந்தப்பட்டணத்தில்
வாசமாய் சுபாகு மகாராசாவி னுடைய காவற்காரரைச் சிநேகி
த்து ஒருபாயமாய் அரண்மனைக்குப் போகவரப் பஞ்சாங்கமு
ஞ் சாஸ்திரங்களுஞ் சொல்லிக்கொண்டு சிறிதுநாளிப்படி
யாக யிருந்துவந்தார்.

தமயந்தி புரோகிதர் குமாரனைக் கண்டது.

ஒருநாள் சுபாகுமகாராசன் தகப்பன் திதிவந்தது அந்த
திதிக்கு அந்த கிருஷ்ணவர்னனென்கிற பிராமணனை யழை
க்க அந்த ராசாவி னுடைய அரண்மனையின் உள்வாசலிலே
யிருக்கிறபோது அங்கே சித்திரப் பதுமையைப்போல் நட
மாடுகிற தமயந்தியைக்கண்டு வெகு துயரப்பட்டுப் பார்த்தை
யா ஐயையோ தெய்வமே சகல லட்சணங்களுமுள்ளவள்
தாமரைப்புஷ்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற மகாலட்சுமி போன்ற
வள் தன்புருஷனை ஒருநிமிஷமாகிலும் பிரியாதவள் இந்த
நவகண்டங்களை யாளுகிற நளச்சக்கிரவர்த்தியினுடைய பட்
டபுதேவி இவளை யனேகம்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்கப்பட்ட
வள் மகா பாக்கியவதி அப்படிப்பட்டவளிப்போது தன்புரு
ஷனைப் பிரிந்து ஒண்டியாய் அறுதியைப்போல் மயிர்கள்
சடைபற்றியிருக்க உடம்பெல்லாம் புழுதியடைந்து சரீரமி
ளைத்துப் போர்த்துக்கொள்ளப் புடவையுமெட்டாமல் உரு
மாரியிருக்க என்கண்ணிலே பார்க்கலாச்சுதே யென்று வெ

குவாகப் பரிதாபப்படுகிற பிராமணனைத் தமயந்திதேவி கிட்டவந்து பார்த்து தன் தகப்பனார்வீட்டுப் புரோகிதருடைய குமாரனென்றறிந்து தன் தகப்பனைக்கண்டாற்போல சந்தோஷத்துடனே கண்டு தெண்டனிட்டு ஐயா நான் பிறந்துவளர்ந்த அருமையை நீங்களறிவீர்களே இதோ தெய்வமிப்படி என்னைப் பண்ணிப்போட்டது நான் என்னசொல்வேன் சுவாமியென்று சொல்லத் தமயந்தி அவர்முன்னே நின்று கண்ணீருய்ப்பெருக்க கிலேசப்பட்டாளிந்த சங்கதி சுபாகுமகாராசா தாயார்கேட்டுத் தானுந் தோழிமாருடன்கூடித் தமயந்தி யண்டைக்குவந்து இதென்னவென் றுச்சரியத்துடனே பார்க்க அந்தப் பிராமணன் அந்த தமயந்தியைத்தேற்றி அவளுடன் ஒரு வசனஞ்சொல்லுகிறுன் ஓ அம்மா நீ இப்படி மாறுவேடமானதென்ன இந்த பூமியில் நவகண்டங்களையுமாளப்பட்ட நளமகாராசா உன்னைவிட்டெங்கேபோனுர் நான்கூட உன்னடையாளந் தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல் போனேன் உன்செல்வ மெங்கேபோச்சுது பிர்மா உன்தலையிலிப்படி யெழுதினுே உன்புருஷன் நளமகாராசா புஷ்கரராசாவினுடைய மாயச்சூதினுலே தன் ராச்சியமெல்லாந்தோற்று அலைந்து நீயுமவரும் காட்டுக்குப்போனீர்களென்று சேதிகேட்டவுடனே உங்கள் தகப்பனுர் தாயார் தமயன் உன்பிள்ளைகள் பந்துக்களெல்லோரும் வெகுகிலேசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறுர்கள் நானிதே வேலையாகப் புறப்பட்டு எங்குந்தேடியலைந்து இங்கே பார்க்கவந்தவிடத்திலே உன்னைக்கண்டேன் இனி நமது பட்டணத்துக்குவா அம்மாவென்று தன் புரோகிதகுமாரனழைக்க அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுத் தமயந்தி சற்றே விசாரந்தீர்ந்து சொல்லுகிறுள்.

ஓ ஐயா எங்கள்பேரிலே என்னதப்பு சூதினுலே புஷ்கராசாவுக்கு ராச்சியமெல்லாந்தோற்று சகலபாக்கியங்களையும் போக்கடித்துக்கொண்டு அனுதர்களாகிவந்து நான் மாத்திரம் என்தாயாரைச் சேர்ந்திருக்கிறேன் என்புருஷர் எங்கே போனுரோ நானறியேன் சுவாமியென்று தமயந்தியானவள் தன்புரோகித குமாரனுடனே சொல்லச்சே சுபாகுமகாராசா தாயார் கேட்டுத் தமயந்தியைக் கட்டிக்கொண்டு அடிமகளே பெண்கள் நாயகமே உன் தாயார் கோகிலாதேவியும் நானுங் கூடப்பிறந்தவர்கள் என்னையறியாயோ அம்மா உனக்கு நீ மாறுபாடாகச் சொன்னபடியினுலேயும் வேடமாறி யிருந்தப

டியிலுலேயும் எனக்குத்தெரியாமற்போச்சுதே அம்மா சௌபாக்கியவதியே இத்தனை ஆபத்துகளெல்லாம் நீபட்டாயோவென்று வெகுவாய்த் தாபந்திரியப்பட்டு நல்ல வஸ்திராபரணங்களை யெடுப்பித்து புரோகித குமாரனுக்கு முன்னேகொடுத்து சோடசவுபசாரத்துடனே அந்தப் புரோகிதனைப் பூசைபண்ணச் சொல்லி தமயந்திதேவிக்கு அனேக பூஷணங்களும் நல்ல வஸ்திரங்களும் கெந்தகஸ்தூரி பரிமளாதிகளெல்லாங் கொண்டுவரச்சொல்லி அந்தப் பிராமணர் கையிலே கொடுத்துத் தமயந்திதேவிக்கு ஆசீர்வாதம்பண்ணிக் கொடுக்கும்படி சுபாகுமகாராஜா தாயார்சொன்னாள் அப்படித் தானே அதைவாங்கித் தமயந்திதேவிக்கும் அந்தப் பிராமணன் கொடுத்தபோது அவளதை வாங்கிக்கொண்டு தன் சிறியதாயாருடன் சொல்லுகிறாள் அம்மா பிராமணர் கொடுத்ததை வேண்டாமென்று சொல்லப்போகாது ஆகையினாலே நான் வாங்கிக்கொண்டேன் அம்மா நான் புருஷனைக்கண்டு நான் சுகமாயிருக்கிற நாளையில்லை இப்படிக்கொத்தவஸ்திராபரணங்கள் கெந்தகஸ்தூரி பரிமளாதிகளெல்லாம்நான் போக்கியமாகத்தரிப்பான் எனக்கிப்போது அயோக்கியமானவஸ்துகளாகவுமிருக்கின்றதுகளாகையால் நான் தரிக்கிறதில்லை மன்மதனுக்குச் சரியான ரூபமுள்ளவருமாய்ச் சகல தர்மங்களும் பரிபாலித்தவருமான என்புருஷர் வருகிறபரியந்தம் நான் தலைமயிரை முடியேன் மஞ்சள் குளியேன் சந்தனம்பூசேன் தாம்பூலந்தின்னேன் கட்டிலின்பேரில் படுக்கேன் பூஷணங்கள் தரிக்கேன் நல்ல வஸ்திரங்கள் உடுக்கேன் ஒரு அழகுஞ் செய்துக்கொள்ளேன் அதென்னவென்றால் புருஷன் அருகேயில்லாத பெண்சாதிக்கு இந்தச் சம்பிரமங்களெல்லாமென்னத்திற்கு பாங்கிமார்களேன் தாதிமார்களேன் கிளிகளேன் குளிக்கிறது பூசுகிறது சந்தோஷம் விளையாட்டு நகைப்பு இதுகளெல்லாம் என்னத்திற்கு அம்மாவென்றுசொல்லி கிலேசப்படுகிற தமயந்தி தேவியைப்பார்த்து சுபாகுமகாராசா தாயார் தேற்றி அப்படியல்ல தாய்தகப்பன் தமயன் பிள்ளைகள் இவர்கள் முகத்தைப் பார்த்தாகிலு மிவளுடைய துக்கந்தீருமென்று சிறியதாயார் யோசனை பண்ணிக்கொண்டு அன்றைய தினம்போய் மற்றாநாள் தமயந்திதேவியை மூடுபல்லக்கிலேற்றி அவளுடன் கூடச் சில தாதிகளையும் சிறிது ராணுவங்களையுங்கூட்டி அவளுடைய தாய்தகப்பனிருக்கிற விதர்ப்ப நகரத்திற்கு அனுப்பிவை

த்தாள் புரோகிதரும் வெகு சந்தோஷத்துடனே தமயந்தியை விதர்ப்பபுரத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அரண்மனைக்குள்ளே யனுப்பிவைத்து கொலுவிருக்கிறவீமராசனுக்கு சேதிசொன்னார்.

தமயந்தி விதர்ப்பபுரியில் வந்துசேர்ந்து தன் வாலாற்றைக்கூறல்.

அதுகேட்டு வீமராஜாவெகு சந்தோஷத்துடனேகொலுச்சாவடிவிட் டரண்மனைக்குள்ளே போனான் தமயந்தி தகப்பனையுந் தாயையுஞ்சேவித்து பிள்ளைகளைக்கண்டு கண்ணீர்வடியத் துக்கப்படுகிறதைப் பார்த்துத் தாயுந்தகப்பனும் பயப்படாதே அம்மாவென்று சொல்லித்தேற்றி விசாரந்தீர்த்து தமயந்தி தான்பட்ட பாடெல்லாம் சொல்லத்தொடங்கினாள்.

ஓ ஐயா ஓ அம்மா கேளுங்கள் என்னுடைய புருஷன் விதிவசத்தினாலே புஷ்கரராசாவுடனே தப்புசூதாடி ராச்சியமெல்லாம் அந்த ராசாவுக்குத்தோற்று நாங்கள் கெட்டுப்போனால் கெட்டவர்கள் இல்லிடத்தைச் சேரலாகாதென்கிற மானத்தினாலே குரூரமான காடுகளில் நாங்களிருவரும் போகச்சே இரண்டு பொல்லாதபட்சிகள் வந்து ராசாவினுடைய வஸ்திரத்தை யபகரித்துக்கொண்டு போச்சுதுகள் அதின் பிறகு விசாரப்பட்டுக்கொண்டு சகலத்திலும் ஏழையானோமென்று இருவரும் புடவையைக் கட்டிக்கொண்டு சுவாமியை நொந்து சோகமென்கிற கடலில் மூழ்கி எங்கேயாவது ஒரு பட்டணத்திலேபோக வெட்கப்பட்டு மலைக்குகைகளில் சஞ்சாரம் பண்ணுவோமென்று போகச்சே அங்கே வழிபிரிந்து போகிறதைக்கண்டு என்புருஷர் என்னைப் பார்த்து நீ இந்தவழியேபோனாலுன் தாய்வீட்டுக்குப்போய்ச் சேரலாம் நீ என்னுடனே காட்டிலே வாசம்பண்ணமாட்டாய் கந்தமூல பலாதிகளைப் புசித்து நிர்வாகம் பண்ணமாட்டாய் புலி கரடி சிங்கம் காட்டானை இவைகள் முதலான பயங்கரமான மிருகங்கள் மிஞ்சியிருக்கப்பட்ட இந்தக் காடுகளிலே பயப்படாமல் நின்றுஞ் சஞ்சரிக்கமாட்டாய் என்பேச்சைத்தள்ளாமல் உன் தாய்தகப்பன்மார் அண்டையிலே போய்ச்சேர்ந்து பிள்ளைகளும் நீயும் சுகமாயிருங்கள் போவென்றார் நானவரைப் பிரியாமல் அவர் பின்னே காடுகளிலே நடந்து ஒருமரத்து நிழலிலே சேர்ந்து ஆயாசத்திலே நான் சரீரம் மறந்து நித்திரைபோனேன் அந்தவேளையிலே ராசாவினு

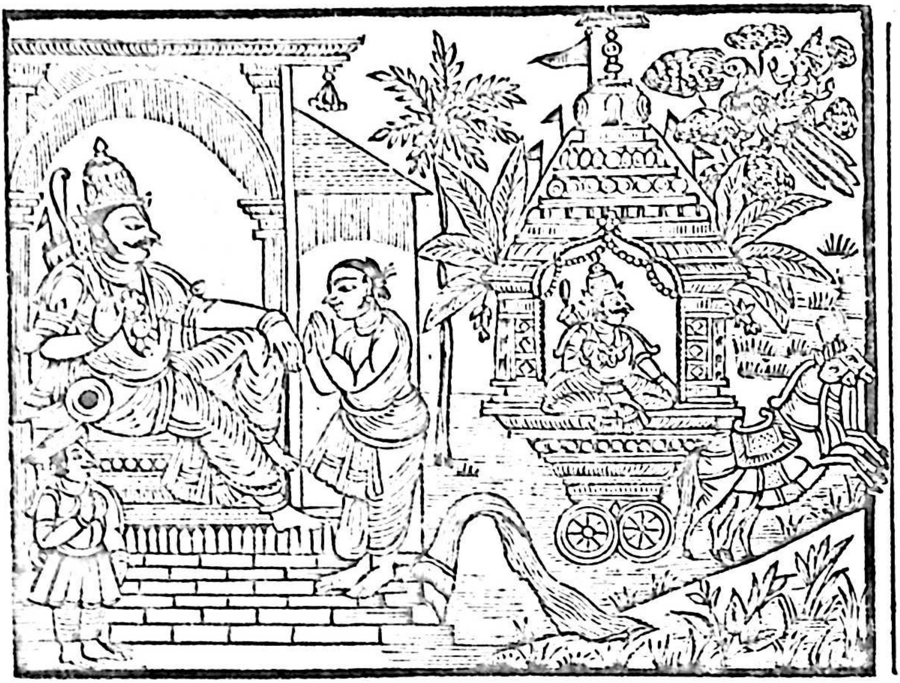
க்கு எத்தனையாகச் சொன்னாலும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து தன் தாய்வீட்டுக்குப்போகாள் ஆகையினாலே யிங்கேவிட்டுப் பிரிந்து போனோமானால் தானேபோய்ச் சேருவாளென்று நினைத்து என் பரிதாபத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் என்புடவையிலே ஒரு துண்டு கிழித்துக்கொண் டந்தக்காட்டில்என்னைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். பிற்பாடு நான் விழித்துக்கொண்டு பார்த்தபோது என் பிராணநாயகரைக் காணாதபடியினாலே அவ்விடமெல்லாந்தேடி இனியில்லாத கன அவஸ்தைகளைப்பட்டுக்கொண்டு அலைந்து காட்டில் திரிகிறபோது அவ்விடத்திலே ரிஷிகளைக்கண்டு அவர்களைச் சரணமடைந்து என்மனதிலே யிருக்கிற துயரங்களையெல்லாம் அவர்களுடனே சொல்லித் துக்கித்து நின்றேன் அதற்கு அவர் எனக்கு அபயஸ்தங்கொடுத்து நீ பயப்படவேண்டாமம்மா உமக்குஒன்றுங்குறைவுவாராதென்று ஞானதிருஷ்டியினாலே பார்த்து சநீஸ்வரன் மாய்கையினாலே இப்படி யவஸ்தை வந்தது இனிமேல் சிறிதுநாளையிலே அவருக்கு தயவுவரப் போகிறது நீயும் உன்புருஷனும் உன்பிள்ளையுங்கூடி சுகமனுபவிக்கப் போகிறீர்களென்று சொல்லி இனிமேல் ஒண்டியாய்க் காட்டிலே திரியவேண்டாம் சுபாகுமகாராசர் பட்டணம்போய்ச் சேரென்று சிறிதுதூரம் என்னை இட்டுக்கொண்டுவந்து பாதைவழியைக் காண்பித்து போகச்சொன்னார் அந்தமார்க்கமே சுபாகுமகாராசா பட்டணஞ்சேர்ந்து அங்கே சிறியதாயாரிடத்தில் இருந்தேனம்மாவென்று தமயந்தி தேவிசொன்னாள் இதைக்கேட்டு அவளுடைய தாய்தகப்பனும் வாய்விட்டுப் புலம்பி மகளைக் கட்டிக்கொண்டு அதிக விசாரத்துடனே சொல்லுகிறார் ஓஅம்மா நவகண்டங்களும் ஆளுகிற நளமகாராசாவுக்குப் பட்டபுதேவியாகி நீயிருந்தும் கடைசியில் இந்தவேஷமானாயே மகளே உன் தோழிமாரெல்லோரும் சுகமாயிருக்கிறார்களே உன்தலையிலே பிரமதேவன் இப்படி யெழுதினானே உன்னுடைய ஆபத்துகளை எங்கள கண்ணினாலே பார்க்கலாசசுதே உன்னை இப்படி வைத்துக்கொண்டு எப்படி நாங்கள் பார்க்கப்போகிறோம் மகளே நல்ல புண்ணியவான்களிடத்திலே நீ பிறவாமல்மகாபாவிகளாகிய எங்களிடத்திலே ஏன்பிறந்தாய் மகளே யென்றுசொல்லி பிறகு அந்தத் தமயந்தியைப்பார்த்து அவள்தாயார்சொல்லுகிறாள் அம்மா உன்பிள்ளைகளிவ்விடம் வந்தநாள் முதற்கொண்டு உன்தகப்பனார் கொலுச்சாவடிக்குப் போகிறதே

யில்லை என்னேரமும் பிள்ளைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு சோகத்திலேயிருக்கிறார். பிள்ளையில்லையென்று ஒரே துக்கமாயிருந்த எங்களுக்கு ஸ்ரீ பரமேஸ்வரர் கொடுத்தும் இப்படி யலையலாச்சுதே மகளேயென்று கிலேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கச்சே வீமராசா அவள் துக்கத்தைத்தேற்றி ஆதரித்தார் தமயந்திதேவி தன் பிள்ளைகளைப்பார்த்துப் பின்னுந் துக்கிக்கிறபோது அவளை அவள் தமயனான தபனுபிவந்து கிலேசம் தீரத் தேற்றினான்,

இரண்டாவதுசுயம்வரம் சாட்டியதாக நளபதியைவருவித்தல்.

பிற்பாடு வீமராசா தன்மருமகனான நளச்சக்கிரவர்த்தியைத் தேடநினைத்துப் பிராமணரை யழைப்பித்து தமயந்தியண்டைக்கு யனுப்பிவைத்தார், தமயந்தியும் அந்தப் பிராமணர்களுக்குத் தெண்டனிட்டு அவர்களுடனே சொல்லுகிறாள் ஓ சுவாமி நீங்கள் சலியாமல் என் பிராணநாதரைத்தேடவேணும் அதென்னவென்றால் அவர் முன்போலே காந்தியுடனே யிரார் மாறுவேஷமாக யெங்கேயாவது இராசாக்கள் வீடுகளில் சமையல் பண்ணிக்கொண்டிருப்பார் அவரை நாங்களடையாளம்பிடித்து காணுகிறது மெத்தப் பிரயாசையாயிருக்கும் பட்டணங்களிலே வீதித்திண்ணைகளின்மேலே படுத்திருப்பார் நீங்களங்கேபோய் ஒண்டியாயிருக்கப்பார்த்து அவரண்டையிலே நின்று நீங்கள் சொல்லவேண்டியதென்னவென்றால் ஐயையோ அந்த நளமகாராசா தன் பெண்சாதியைக் காட்டிலேவிட்டுப் பிரிந்துபோனதுமல்லாமலவள் கட்டியிருந்த புடவையிலேயும் பாதிகிழித்துக்கொண்டு அநாதியைப்போலே காட்டிலேவிட்டுப் போய்விட்டார் அந்தப்படி விகடமான வார்த்தைகளாகச் சொல்லுங்கள் அதன் பிற்பாடு அதற்கு மனம்பொறுக்காமல் எதிர்வார்த்தை சொல்லுவார் அவரைக்குறிப்பாய் பார்த்துக்கொண்டு அந்தப்பட்டணத்தின் பெயரையும் விசாரித்துக்கொண்டு சீக்கிரமாகவாருங்கள் அதன் பிற்பாடு நடக்கவேண்டிய காரியங்களைச் சொல்லுகிறேன் ஓ சுவாமிகளே என்பேரிலே கிருபாகடாட்சம் வைத்துப்போய் வாருங்கள் தங்கள் வயிற்றிலே பிறந்த பாவனையாகப்பார்த்து நீங்கள் நடப்பிக்கவேண்டியது நானறியாதவள் நீங்கள் சகல சாஸ்திரமும் அறிந்தவர்கள் உங்களுக்கு நான் சொல்லத்தக்கினது ஒன்றுமில்லை உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் பேதமில்லாதிருக்கிறபடியினாலே நான் மனம்விட்டுச்சொன்னேனிந்தவார்த்தைகளை உங்கள் மனதிலே

வைத்து நீங்கள் போய்வாரவேணுமையா வென்று தமயந்திதேவி வெகு உபசாரவார்த்தைக ளந்தப்பிராமணர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பினாள். அந்தப்படியே அந்தப் பிராமணர்களும் அவ்விடம்விட்டு புறப்பட்டு சகல தேசங்களிலும் தேடப்போனார்கள் அதிலொரு பிராமணன் தமயந்திதேவிசொற்படிக்கு சிறிது பட்டணத்திலே இராசசபையிலேபோய்தமயந்தி சொன்னபடியே சொல்லிக்கொண்டு கடைசியிலே அயோத்தியாபுரி பட்டணஞ்சேர்ந்து ரிதுபர்னமகாராசா சபையிலேபோய் நின்று சொல்லுகிறான்.

தேடப்போன பிராமணன் நளபதியை சபையில்
நிந்தித்துப் பேசினது.

ஓ ராசேந்திரா நிடதபுரத்தையாளும் நளமகாராசாசெய்த அக்கிரமத்தை நீர்கேளும் அதென்னவென்றால் தம்முடைய பெண்சாதியாகிய தமயந்திதேவி ஆரண்ணியத்திலேநித்திரைபோகிற வேளியில் அவளையறியாமல் அவள் கட்டியிருக்கிற புடவையிலே நாலுமுழங் கிழித்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலே தனியே விட்டுப்பிரிந்து எங்கேயோ போய்

விட்டாா அந்தப் பதிவிரதா சிரோன்மணியானவள் நித்தி
ரைதெளிந்து கண்ணைத்திறந்து பார்க்கிறபோ தண்டையிலி
ருந்த தன் புருஷனைக்காணுமல் காடுகள் செடிகளெல்லாந்
திரிந்துதேடித் திகைத்து எங்குங்காணுமல் தெய்வாதீனமா
ய் ஒரு நிந்தையும் வராமல் தப்பித்துக்கொண்டு தாய்வீடுசே
ர்ந்து அன்றுகட்டின புடவையும் விரிந்த கூந்தலுமாய் தா
ம்பூலம் வர்ச்சிக்காமல் அழுக்கடைந்த சரீரத்துடனேகிலே
சப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறு ளப்படிக்கொத்த மகா பதிவிரதா
சிரோன்மணியை மனந்துணிந்து ஆரண்ணியத்திலே அ
ணியாயமாய் ஒண்டியாகவிட்டுப் பிரிந்துபோனதுமல்லாமல்
அவள் கட்டியிருந்த புடவையிலேயும் பாதி கிழித்துக்கொ
ண்டு போகலாமா இராச்சியத்தில் இப்படிக்கொத்த அந்நீத
முண்டோ பெண்ணைப்பெற்று ஒருவரைத்தேடிக்கொடுக்கிற
வர்கள் இப்படிப்பட்ட புருஷனைத்தான் தேடிக்கொடுக்கலா
மா பார்த்தீரோ ராசேந்திரரேயென்று கர்ன கடூரமான வார்த்
தைகளைச்சொல்லிப் பின்னையுமந்தப் பிராமணன் பலவசன
ங்கள் சொல்லுகிறுன் ஓ ரிதுபர்னமகாராசரே அந்த நளம
காராசா தர்மசொரூபர் சகல தர்மங்களும் நீதிகளுமறிந்தமகா
புருஷர் அவரே இப்படிசெய்தால் இது யிந்தலோகத்தில்
அபவாதமல்லவோ அதற்காகிலும் பயப்படாமல் தன்பெண்
சாதியை ஒண்டியாகவிட்டுப் பிரிந்துபோனு ரிதுவல்லாமலு
மந்தப்பெண்ணினுடைய தாயுந் தகப்பனும் மருமகனைக் கா
ணவேணுமென்று சில பிராமணர்களைக்கொண்டு இந்தப்
பூச்சககரமெல்லாந் தேடுவித்தார்க ளவர்கள்படுகிற துக்கம்
என்னுலே சொல்லிமுடியாது இப்படி பெண்சாதி பரதவிக்க
விட்டு எப்படி மனம் பொறுத்திருக்கிருரோ புலிபசித்தால்
புல்லைத்தின்னுமா ஓமகாராசரேயென்று அந்தப்பிராமணன்
நிஷ்டூரமாகச்சொன்னதற்கு ரிதுபர்னமகாராசா அந்தப்பிரா
மணனைக் கும்பிட்டு ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறுன் ஓஐயரே
நளமகாராசா என்ன சாமான்யமானவரா இந்த லோகமெங்
கும் ஏகசக்ராதிபதியாய் ஆண்ட மகாராசாவாச்சுதே அப்படி
ப்பட்டவர் ஊழ்வினைப் பயன்வந்து விடிந்தாலவர் என்ன
செய்வார் நீங்களவரை யிப்படி நிந்திக்கலாமா முன்செய்த
வினை ஆரைவிட்டது எப்படிப்பட்டவர்களானுலும் தெய்வ
எத்தினத்தை தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடாது நளமகாராசாசெ
ய்த தர்மத்தினுலே அவர் பெண்சாதிக்கு ஒரு நிந்தையும்
வராமல் தன் தாய்வீடு போய்ச்சேர்ந்தாளே அதுவே யவரு

க்கு மகா பாக்கியமாச்சுது அந்த நளமகாராசா தேசத்திலே யிருக்கிருரோ நீங்கள் சீக்கிரமாகப்போ யவரைத்தேடிகண்டு பிடியுங்களென அந்தப் பிராமணருக்கு ரிதுபர்னமகாராசா சொல்லி யனுப்பிவிட்டாரப்போது அருகேயிருந்த நளமகாராசா யந்தவார்த்தையெல்லாங் கேட்டுக்கொண்டிருந்து வெளியே புறப்பட்டுப்போகிற பிராமணனைமறித்து நிறுத்தி அவனுடனே ஒரு வசனஞ்சொல்லுகிருர் ஓ பிராமணரேகேளும் நளமகாராசா வெகு அவஸ்தையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு தன் பெண்சாதி தன்னுடனேகூடக்காட்டிலே கஷ்டப்படாதபடிக்கு அவளுடைய தாய்வீடு போய்ச்சேர்ந்து சுகப்படுவாளென்கிற யோசனையிலேவிட்டுப்பிரிந்து போனபடியாலவன்பேரிலே குற்றமென்ன பெண்சாதியானவள் புருஷசபைகளிலே இப்படி தூஷிக்கத் தகுமாவென்றுசொல்லி கிலேசப்பட்டுக்கொண்டு போய்விட்டார் அப்போது பிராமணனும் தமயந்திதேவி சொன்னவார்த்தையை நினைத்துக்கொண்டு நளமகாராசாவினுடைய விகாரரூபத்தையுங்கண்டு சந்தோஷப்பட்டு வெகுவேகமாய் விதர்ப்பபுரிக்கு வந்து வீமராசாவை கண்டு ஆசிர்வாதம்பண்ணித் தான் நளச்சக்கிரவர்த்தியை எங்குந்தேடிக் காணுமல் ரிதுபர்ணமகாராசா பட்டணத்தில் தேடப்போனவிடத்தில் நடந்த சங்கதிகளை ஒன்றையும் விடாமல் சொல்லக்கேட்டு வீமராசா அந்த பிராமணனை தன் குமாரத்தி இருக்கின்ற இடத்துக்கழைத்துக் கொண்டு போய்விட தமயந்தியுமந்தப் பிராமணனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணி நீர் போனவிடத்திலே புதுமையாகிய வார்த்தைகள் ஏதாகிலுமுண்டானல் தெரியச் சொல்லுமென்று தமயந்தி கேட்குமளவி லந்தப்பிராமணன் சொல்லுகிருன் ஓ அம்மா தமயந்திதேவியே நானனேக ராச்சியங்களெல்லாம் போய் சபைகளிலே நீ சொன்னபடியே சொல்லியும் பார்த்தால் யாரும் மறுவுத்திரவு சொன்னவர்களில்லை பின்னையும் காடுகளிலே வால்மீகர் தர்மநந்தனர் அகஸ்தியர் கண்ணுவர் விஸ்வாமித்திரர் வசிஷ்டர் கவுதமர் முதலான முநீஸ்வரர்களுடைய ஆசிரமங்களிலேபோய்த் தேடிக்காணுமல் கடைசியிலயோத்தியாபுரிக்குப் போயங்கே ரிதுபர்ன மகாராசாவைக் கண்டு அவர் சபையிலே நீ சொன்ன வார்த்தைகளையெல்லாஞ் சொல்லித் திரும்பி வருகிறபோது ஒருவன் கூனன் போலவும் விளைவு சரீரமும் கறுத்தமேனியுமாய் வெகு கோபத்துடனே வந்து என்னை மறித்துக்கொண்டு முகத்தைப்

பார்த்து சற்று நிதானித்து ஓ ஐயரே அந்தப்பெண் காட்டிலே வாதைப்பட மாட்டாளென்று தன் தாய்வீடு போய்ச் சேர்ந்தால் சுகமாயிருப்பாயென்று அந்தநளமகாராசாயெண்ணியவளைவிட்டுப் பிரிந்துபோனால் பெண்சாதியானவள் இராசசபையிலே யிப்படிதன்புருஷனை அவமானப்பேச்சு பேசுவிக்கிறது நல்லதாவென்று சொல்லிப் பின்வாங்கிப்போனார். இது சமாச்சாரமென்று அந்தப்பிராமணன் சொன்னவுடனே தமயந்தி சந்தோஷமாகி அவர் தன் புருஷரேயென்று நிச்சயம்பண்ணிக்கொண்டு தன் தகப்பனுருடனே சொல்லுகிருள். ஓ என்பிதாவே என் புருஷனைதேடப் பிராமணரையனுப்பிவைத்த போது அவர்களுடனே நான் சொன்னதாவது நீங்கள்போய் ராச சபையிலே நளமகாராசரைத் தூஷணையாக நிந்தித்துச்சொல்லுங்களதற்குப் பிரதியுத்தரம் ஆர் சொல்லுகிறார்களோ அவர்களை நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தப்பட்டணத்தின்பேரையும் அந்தராசன் பேரையுங்கேட்டுக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்லியனுப்பினேன் அப்படியே அவர்களில் இவர்மாத்திரம் அயோத்தியாபுரிக்குப்போய்ச்சேர்ந்து ரிதுபர்னமகாராசா சபையிலே சொன்னபோது அதற்குப் பிரதியுத்தாஞ் சொன்னபுருஷரே நளமகாராசராகவேணும் அவரல்லாமல் பின்னையொருவரானுலந்தவார்த்தைகளைச்சொல்வார் ஆனபடியினலே நாமிப்போது செய்யவேண்டியதென்னவென்றால் நான் சொல்லுகிறேன் ஐயா நம்முடைய புரோகிதரையும்பின்னையுந்தெரிந்தவர்கள் சிலரையுமழைப்பித்து வேதசாஸ்திரங்களைப் பார்க்கச்சொன்னால் அவர்கள் பார்த்துச் சொல்லுவார்களதைக்கேட்டு மனிதரை யனுப்பிவைப்போம் பிராமணரை யனுப்பிவையுமையாவென்று தன் தகப்பனுருடனே தமயந்திசொல்லத் தன்பெண் சொன்னவார்த்தையை வீமராசாகேட்டு வெகு சந்தோஷத்துட னப்படியே சகலசாஸ்திரங்களையறிந்த பெரியோர்களான பிராமணர்களை யழைப்பித்தவர்களைசசாஸ்திரப்பார்க்கச்சொல்லி வீமராசாவுத்தரவுபண்ணினனந்தபடிக்கு பிராமணுள் சாஸ்திரங்களைப்பார்த்து நவகண்டங்களுமாளப் பட்ட நளமகாராசாவருவார் நீங்கள் சிந்தனைப்படத்தேவையில்லை ஓ வீமராசரே அனுப்பிவைக்கத்தக்க மனிதரை நீரனுப்பிவையுமிப்போது நல்லவேளையாயிருக்கிறதென்று பிராமணுள்சொல்ல அப்படியே யந்தப்பிராமணர்களிலேஒருவரைக்குறித்து தன்பெண்ணை யிந்தப் பிராமணனிடத்தில்

நீ சொல்லத்தக்க விசேடங்களையெல்லாஞ் சொல்லியனுப்பு மென்றுசொல்ல அப்படியே தமயந்தியு மந்தப்பிராமணருக் கெல்லாந் தெண்டனிட்டு அவர்களுக்கு வேணுமென்கிற திரவியங்களைக்கொடுத்து சோடசவுபசாரங்களும் பண்ணித் தன் தகப்பனார் குறித்த பிராமணரைமாத்திரம்நிறுத்திமற்றப் பிராமணர்களை யெல்லாம் அவரவர்கள் ஸ்தானங்களுக்கனு ப்பிவிட்டு குறித்த பிராமணனுக்கு வேணுமென்கிற திரவிய ங்களைக்கொடுத்து அந்தப்பிராமணனைக் கிட்ட அழைத்து வைத்துக்கொண்டு தமயந்தி மிகவும் பரிதாபப்பட்டுச் சொல் லத்தொடங்கினாள்.

தமயந்திக்கு இரண்டாவது சுயம்வரம் நாட்டியதாய் ரிதுபர்ன மகாராஜனுக்கறிவித்தல்.

ஓ சுவாமி ரிதுபர்ன ராசாவண்டைக்குப்போய் வீமராசா தன் மருமகனை நளமகாராசாவை ஆள்களையனுப்பி எங் கெங்குந்தேட விட்டு அவர் எங்குந்தேடிக் காணாதபடியினா லே வீமராசா தன்பெண்ணுக்கு இரண்டாவது சுயம்வரம் நாட்டுவித்தாரென்று சொல்லும் அதுமுகாந்தரமாய் ரிதுபர் னமகாராச ரிங்கேவருவார் அவர் பிறகே என்புருஷனும் வருவார் அப்போது பிள்ளைகளை அவரண்டைக் கனுப்பி வைத்து அப்போது நடக்கிற சாடையை அந்தபிராமணனு க்குச் சொன்னவுடனே வீமராசா தன்பெண் சொன்னவார்த் தைக்கு மெத்த சந்தோஷப்பட்டு இதுவே நல்லயோசனை யென்று சம்மதித்து அந்தப்பிராமணனையழைத்துசகலயோ சனைகளுக்கும் வாய்ச்சாலகத்துக்கும்சபையோக்கியத்துக்கும் நீரே மற்றொருத்தருமில்லை ஆனபடியினாலே நீரே போகவே ணுமென்று வீமராசாசொன்னவுடனே அந்தப் பிராமணன் மகாபாக்கியமப்படியே நான் போய்வருகிறேனென்றுவிடை பெற்றுக்கொண்டு பிரயாணமாய்ப் புறப்பட்டுப்போய் அயோ த்தியாபுரிபட்டணஞ்சேர்ந்து ரிதுபர்னராசாவைக்கண்டு அ வராலேயாதரணைசெய்யப்பட்டு அவர் சபையிலேயிருந்து சமஸ்தானபேருங் கேட்க ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறான் ஓ ரிதுபர்னமகாராசரே கேளும் சகல ஜனங்களும் கேட்கச் சொல்லுகிறேன் ஏகசக்ராதிபதியாகிய நளமகாராசா தன்னு டைய பூர்வகர்மவசத்தினாலே புஷ்கரராசாவுடனே சூதாடித் தன்னுடைய ராச்சியமெல்லாந்தோற்றுத் தனகனவஸ்து வா கனங்களுந்தோற்று திக்கில்லாதவன்போலே பெண்சாதி யுந்தானும் வனவாசம்போ யந்தப்பெண்சாதியை அனியாய

மாய்க் காட்டிலேவிட்டு எங்கேபோனாரோ தெரியாது அந்த
ப்பெண் மகாபதிவிரதா சிரோன் மணியானபடியினாலே காடு
களெல்லாந் தேடிக்காணாமல் பிரலாபித்துக்கொண்டு தன்தா
ய்வீடு வந்துசேர்ந்தாள் கேளும் ரிதுபர்னமகாராசரே யந்த
வீமராசா ரவராலேயானமட்டும் இந்த பஞ்சாசதகோடி பூம
ண்டலங்களையெல்லாம் ஆள்களைவிட்டுத்தேடச்செய்வித்து
காணாதபடியினால் வீமராசா மகாவிசாரப்பட்டுத் தன்மகள்
என்னகுற்றம்பண்ணினாளென்று நளமகாராசரந்த அகோர
மானகாட்டிலே தனியேவிட்டுப்போனார் என்மகள் அவருக்
கேதோ குற்றஞ் செய்திருக்கிருப்போலே தோணுதென்று
மிகவுங்கிலேசப்பட்டு எங்கள்ராசா கடூரமானகோபத்துடனே
தன்மகளைச் சிறையிலேவைத்து மூன்று வருஷமாய்க் கார்த்
திருப்பாரா அந்த நளமகாராசா செய்த காரியங்களுக்கு எங்
கள் ராசா இரட்டிப்பாகச செய்தாலவரை ஆர் கேட்கிறவர்
இப்போதந்தத் தமயந்திக்கு இரண்டாவது சுயம்வரஞ் சாட்
டிவித்திருக்கிறது நீரிந்தட்சணமேவரவேணுமென்று சொ
ன்னவுடன் ரிதுபர்னமகாராசா அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு
ஆச்சரியமாயிருக்குதென்று மிகவுஞ்சந்தோஷப்பட்டு அவ்வி
டத்திற்குப் போகவேணுமென்று மனதிலே நினைத்தானப்
போது பிராமணன்வார்த்தைகளைக் கேளாததுபோல் கேட்
டிருந்த நளமகாராசரண்டையிலிருந்து கேட்டுத் திடுக்கிட்டு
ஓஓ இனிமேல் பெண்டுகளை எப்படி நம்பலாமென்று வெகு
வாகத் துக்கித்துக்கொண்டிருக்கச்சே ரிதுபர்னமகாராசா மா
றுவேஷமாயிருக்கிற நளமகாராசாவைப்பார்த்து சொல்லுகி
றான் ஓ வாகுகா நீ கேட்டையோ இன்றுவந்த பிராமணன்
தமயந்திக்குச் சுயம் வரம் மறுபடியும் அவள் தகப்பனார்சாட்
டிவைத்தாரென்று சொன்ன சேதியை கேட்டோம் ஒருவே
ளை யந்தப்பெண் நமக்குமகப்படும் போலே காணுகிறது அ
தனாலே நான் வெகு சீககிரமாகப் போகவேணும் இவ்விடத்
திற்குமவ்விடம் அனேகதூரமிருக்கிறபடியால் நாம் சீக்கிர
மாக எப்படிப் போகப்போகிறோம் நானுன்னையே நம்பினே
ன் நீபோய் சீக்கிரமாக நம்மிடதேருக்கு குதிரைகட்டிக்கொ
ண்டுவா யவ்விடம்போனா லெப்படியுமந்தப்பெண் நமக்ககப்
படுமென்று சொல்லக் கேட்டு அந்தநளராஜா முகங்கோணா
மல் ஓ மகாராஜரே நீரின்றையத்தினம் அந்தப்பட்டணம்
போய்ச் சேருவதற்கு சம்சயப்படுவானேன் நான் கொண்டு
போய் விடுகிறேனென்று சொல்லிக் குதிரையைத்துக்குப்

போனார் அங்கே முன்னே நளச்சக்கிரவர்த்தியிடத்திலே பௌஷியனென்கிறவன் நளமகாராசாவைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறான்.

ஓ வாகுகா நீ அறியாயோ வீமராசா அந்தப்பதிவிரதாசிரோன்மணிக்கு இரண்டாவது சுயம்வரம் சாட்டிவிக்கிறதும் அந்த நளமகாராசா தேசம்விட்டுப்போனதும் அவரைச்சேர்ந்தவர்கள் இராச்சிய மெல்லாங்காணாமல் பிரத்தியாரைச் சேவிக்கிறதும் இப்படியெல்லாம் பிர்மதேவன் கற்பித்துயிருக்கிறபோது நாம் என்னசெய்யப்போகிறோம் நம்மிடகோரிக்கை என்றைக்கு ஈடேறப்போகிறதென்று வெகுவாய் துக்கப்படுகிற பௌஷியன் வார்த்தையை நளமகாராசா கேட்டுத்தெரிந்து தன் கண்களிலே நீர்புரள அதைத் துடைத்துக்கொண்டு நம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லாம் அங்கங்கே சேர்ந்து கஷ்டப்படுகிறதும் பெண்சாதி பிள்ளைகளை விட்டுப்பிரிந்து இப்படி விரதரூபமாக கஷ்டப்படுகிறதும் அந்த தமயந்திக்கும் இரண்டாவது சுயம்வரஞ் சாட்டுவித்தார்களென்ற சேதி கேட்கிறதும் வெகு நன்றாகவேயிருக்கின்றது ஈஸ்வரன் இப்படியெல்லாம் நடப்பிவிக்கிறபோது நாமென்னசெ

ய்யப்போகிறோம் வந்தவைகளையெல்லாம் அனுபவித்தே தொலைக்கவேணுமென்று சொல்லி நளமகாராசா தைரியசாலியானதினால் துக்கத்தைவிட்டு குதிரைலாயத்திற்குப்போயங்கேயிருக்கின்ற உத்தம அஸ்வங்களிலே தன் மனதுக்குச்சரியான நாலு அஸ்வங்களைப் பொறுக்கியதற்குத்தக்க காணமும் புல்லும் பர்வதம்போலேயிருக்கிற நவரத்தினகசிதமான இரதத்திலேகட்டி கொடி குடைகளையுங் கட்டி சகல ஆயுதங்களையும் நிரப்பிச் சகல சிங்காரங்களும் பண்ணிக்கொண்டுவந்து ராசாமுன்னே ரதத்தை நிறுத்தினான் அதைப்பார்த்து ரிதுபர்னமகாராசா புன்சிரிப்புகொண்டு ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான் ஓவாகுகா மெத்தயிளைத்து வீங்கலாயிருக்கிற குதிரைகளை தேருக்குக்கட்டினாய் நல்ல குதிரைகள் லாயத்திலில்லையா நானந்தப்பெண்ணைக் குறித்துப்போகிறது உனக்கு மனதில்லையோவென்று கேட்டதற்கு ரூபமாயிருக்கிறநளமகாராசா சொல்லுகிறார் ஓமகாராசரே இந்தக்குதிரை எப்படியிருந்தாலுமென்னகுணமே பிரதானம் எத்தனைதூரம் நடந்தாலும் தண்ணீர் வேண்டாது இரவும்பகலும் வேசாரியில்லாமல் வழிநடக்கு மந்தவேடிக்கையை இன்றைக்கு நீங்கள் பார்க்கப்போகிறீர்களென்று சொன்னதற்கந்த ரிதுபர்னமகாராசா சந்தோஷப்பட்டு நல்லதென்று சம்மதித்து திவ்வியமாகிய வஸ்திராபரணங்களைச் சிங்காரித்துக்கொண்டு பிராமணர்களாசீர்வதிக்க நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் ரிதுபர்னமகாராசா இரதத்தின்பேரிலேறிக்கொண்டு அதிக வுச்சாகத்துடனே வாகுகனை குதிரை ஓட்டச்சொல்லி உத்திரவளித்தான் உடனே உருமாறியிருக்கிற நளமகாராசாவும் அந்தரதத்திலேறி குதிரைக்கயிறுகளைத் தட்டிதேரை மனோவேகமாக நடத்தினைப்படி யந்தரதம் நடக்கிறபோதந்த ரதவேகத்தை ரிதுபர்னமகாராசா பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு வாகுகனை மெச்சிக்கொண்டாடினைப்போது பார்க்கிறபேர்கள் சூரியபகவானுடைய சாரதியான அருணன் எந்தவிதமாக சூரியன் ரதத்தை நடத்துவானோ அப்படிப்போல இவனடத்துகிறானென்றுமிகவும் ஆச்சரியப்பட்டதுமல்லாமல் அந்தக்குதிரையுடைய மனதும் நன்றாயறிந்தவனானபடியினால் அந்தக் குதிரைகளுக்கு ஆயாசம்வரவொட்டாம லதிவேகமாய் உல்லாசத்துடனே குதிரைகளையதட்டித் தேரைநடத்தினைத் தேர்நடக்கும் [illegible] அதிவேகமாய்நடந்து போகிறபோது வழியிலே ரிதுபர்னமகாராசாவினுடைய உத்தரீ

யமேலேயோட்டிருந்தபடியினலே அது அந்த ரதத்தினதி
ர்ச்சியால் நழுவிக் கீழ்விழுந்தது அதை ராசா திரும்பிப்பார்
த்து வாகுகனையழைத்து ஓ வாகுகா நம்முடைய உத்தரீயம்
நழுவி நிலத்தில்விழுந்தது அதையெடுக்கவேணும் சற்று
தேரை நிறுத்தென்ற னதுகேட்டு நளராசா புஞ்சிரிப்புகொ
ண்டு சொல்லுகிருன் கேளுமிராசனே இப்போது நீரென்னை
யழைத்து தேரை நிறுத்தென்று சொன்னமாத்திரத்திற்குள்
உம்முடைய உத்தரீயம் விழுந்தவிடத்திற்கு மூன்றுயோசனை
தூரங் கடந்து உன்னுடையரதம் வந்துவிட்டதையா இனி
யெங்கே யெடுக்கிறது வாகுகனந்தராசாவுக்குச் சந்தோஷம்
பிறக்கத்தக்கதோர் விநோதமாகப் பேசிக்கொண்டு ஒரு ஆயா
சமுமில்லாமலும் குதிரைகளுக்கும் ஆயாசமில்லாமலும் தன
க்குமிதாக மிளைப்பில்லாமலும் நளமகாராசா துரியனுடைய
யினலே ரிதுபர்ணமகாராசா தேரை ஓயாமல் நடத்திக்கொ
ண்டு சகலதேசங்களையுந் தாண்டி விதர்ப்பதேசத்திற்குச் சமீ
பமாய் வருகிறபோது ரிதுபர்ணமகாராசரந்த ரதவேகத்தை
நன்றாகப் பார்த்துக்கொண்டுவந் ததிகசந்தோஷப்பட்டுசொ
ல்லுகிருன் ஓ வாகுகா நீ மெத்த சமர்த்தன் உன்னுடைய
நேர்மையை இத்தனைநாளும் நானறியாமற்போனே னின்று
தானறிந்தேன் குதிரைகளுடைய யிருதயத்தை யறிகிறவித
தை எனக்கு தெரியச்சொல்லும் நானொருவித்தையைத்
தெரியச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாய்க் கேளென ரிதுபர்
ணமகாராசன் சொல்லத்தொடங்கினன் ஓ வாகுகா அதோ
தான்றிவிருட்சம் விஸ்தாரமாய்த் தழைத்து பூக்கள் காய்கள்
நிறைந்து வெகுவேடிக்கையாகவிருக்கிறது பார்த்தையா
அந்ததான்றி மரத்தின்பேரில் நானிங்கிருந்து ஓரஸ்திரம்வி
டுகிறே னதுபோ யிலைக்கொரு துவாரந் தப்பாமல் துளைத்
துப்போமதைப் பார்த்து வாவென்றனதைக்கேட்டு நள
மகாராசாவும் தேரை நிறுத்தி தாழவிருந்து ரிதுபர்னராஜரா
சாவை அஸ்திரம்விடச் சொல்ல அவனுந் திவ்வியாஸ்திர
த்தை யபிமந்திரித்து தன்னுடைய வில் நாணியில் தொடுத்
துவிட்டான் அந்த அஸ்திரமுஞ் சிவ்வென்றெழும்பிப்போ
ய் தான்றிமரத்திலிருக்கப்பட்ட இலைகளிலொன்றுகிலுந்தப்
பிப்போகாமல் துளைத்துப்போச்சுது அப்போது நளராச
ரந்தத் தான்றிமரத்தண்டைக்குவந்து பிரமாண்டமட்டும் வள
ர்ந்திருக்கிற மரத்தையும்பார்த்து இலைகளெல்லாந் தப்பாமல்
துளைப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்துமிகவுமாச்சரியப்பட்டுஇது

மகாபெரிதான வித்தையென்று சொல்லிக்கொண்டு நிற்கச்சே யந்தரத்திலே சனிபகவான் நளராசாவுக்கு மாத்திரம் பிரத்தியட்சமாகவந்து எதிர்நின்று நளபதியாவரும் என்றவுடனே நளராசாவும் அண்டையில் வந்து நிற்க அந்த சமயத்தில் கார்கோடகனும்வந்து முன்னேகடித்த விடத்திலேகடித்து விஷத்தைவாங்கிக்கொண்டுபோனான் அப்போ நளபதிக்கு பெரியபாரம் இறங்கினாற்போலவாச்சுது சரீரமாத்திரங் கருப்பாயிருந்தது பிறகு சனிபகவான் நளபதியைப்பார்த்து துக்கித்து அவன் மிருதுவாகச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகிறார்.

நளபதிக்கு சனீஸ்வரன் வரங்கொடுத்தல்.

ஓ மன்மத சொரூபரே ராசசேகரரே சற்குண விருட்சம் போன்ற புண்ணியபுருடரே சகல செனங்களும் துதிக்கப்பட்டவரே ராசகூட்டங்களென்கிற நட்சத்திரங்களுக்குள்ளே சந்திரனைப்போல விளங்கப்பட்டவரே அகண்டிதவிரபராக்கிரமரே ஓ நளமகாராசரே உம்முடைய பெண்சாதியும் நீரும் ஒரு புடவைக் கட்டிக்கொண்டு காடுகளிலே யலையச்செய்து உம்மையும் வேருக்குவித்து என்னுடைய பலத்தினாலே யனேகமாய் கைகள்பண்ணி சேவித்த ராசாவுக்கே உம்மைச் சுயம்பாகியாகப் பண்ணுவித்து வெகுவாகப் பிரயாசப்படுத்தி நான் வெகு பொல்லாத அபகீர்த்திக்குள்ளானேன் அதேதென்றால் பதிவிரதா சிரோன்மணியாகிய தமயந்திதேவி சுயம்வரத்திலுன்னை வர்ணிக்கவும் நீயவளைக் கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டதற்கு நான் மனம்பொறுக்காமலனியாயத்திற்குட்பட்டு அந்த பாக்கியவதியையும் உன்னையும் வேருக்குவித்து வெகுவாக நானலையப்பண்ணிய வுபசாரத்தைச் சொன்னேன் என்னை நீர் கோபித்துக்கொண்டு சபிக்கவேண்டாம் என் பிழைகளையெல்லா மன்னித்து தயவுபண்ணிகார்க்கவேணும் ஓ நளபதியே விருதாவிலும்மை யலையப்பண்ணினேன் பாவத்துக்குப் பாத்திரனானேன் சகலராலும் நிந்திக்கலானேன் உம்முடைய குணானுபவங்களுக்கு மெச்சினேன் நீர் வேணுமென்கிற வரத்தைக்கேளும் கொடுக்கிறேனென்று சொன்னதற்கு நளபதி ஆனந்தப்பட்டு சூரியகுமாரனான சனிபகவானுக்கு பத்திவினயத்துடனே தெண்டஞ்செய்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான்.

ஓ மகானுபாவராகிய சனிபகவானே நீயேன் எனக்கு பிரத்தியாய நீர் சூரியபகவானுடைய குமாரர் நான் சூரியவம் ஷெத்தியாளா உனக்குமெனக்கும் பேதமேது நீர் பண்ணின அபகீர்த்தியங்களெல்லாம் நான் மனப்பொறுத்தேன் எல்லாம் பகவற் சங்கற்பத்தினாலல்லவோ இதுவரையிலும் நடந்து வருகிறது அதை நம்மாலே யென்னசெய்யலாம்.

கச-வது கலிநீங்கு அத்தியாயம்.

நளச்சரித்திரத்தை பாராயணஞ் செய்கிறவர்களைத் தொடுவ தில்லையென்று நளபதிக்கு சனிஸ்வரர் பரவசஞ்செய்தது.

ஆகையினாலே நீரென்பேரிலே கிருபைபண்ணி ரட்சி யும் பரமபுருஷரான சனிஸ்வரரே நீர் வரந்தருகிறோம் என் கிறபடியினாலே ஒரு மனுகேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் அதெ ன்னவென்றால் உங்களுடைய தயவினாலே எனக்கொன்று ங் குறைவில்லை இனிமேல் இந்தப் பூலோகத்திலே என்னு டைய சரித்திரத்தை சொன்னவர்களையும் சொல்லக் கேட்ட வர்களையும் என்னுடைய கீர்த்தியை எழுதிப் படித்தவர்களை யும் புகழ்ந்தவர்களையும் நீர் தயவுபண்ணி சேராமலிருக்கவே ணும் இந்தத்தான்றிமரத்து நிழலிலே நின்றவர்கள்பேரில் கிருபை பண்ணவேண்டாம் ஓ சனிபகவானே இந்த வரந்தா ன் எனக்குக் கொடுக்கவேணுமென்று கேட்டதற்கு சனிபக வான் சந்தோஷப்பட்டு நளமகாராசாவைப் பார்த்துச சொல் லுகிறான் ஓ சத்தியசந்தனரே இப்போது நீர் கேட்ட வரப் படியே நான் கொடுத்தேன் ஆகையால் என்றைக்கும் உம் மை நான் மறக்கிறதில்லை உம்முடைய கீர்த்தியைப்புகழ்ந்து கொண்டாடினவர்களுடைய ஆயுசும் போகபாக்கியங்களும் அபிவிர்த்தியாய் தைரியமுடையவர்களாய்ச் சுகமாயிருக்கக் கடவர்கள் இதற்குச் சந்தேகமில்லை சமுத்திரங் கரைபுரண் டாலும் நட்சத்திரங்களெல்லா முதிர்ந்துபோனாலும் நவக்கி ரகங்கள் கதிதப்பி நடந்தாலும் மகம்மேருகிரி யசைந்திட் டாலும் என்னுடைய வாக்கியம் தப்புகிறதில்லை இது சததி யவசனமென் றெண்ணிக்கொள்ளும் ஓ நளமகாராசரே நீர் சீக்கிரத்திற்போய் புஷ்கராராசாவைக் கெலித்து உம்முடைய இராச்சியம் பந்துக்களையெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு உம்மு டைய பெண்சாதியையும் பிள்ளைகளையுங் கூடிச்சுகமாய் ராச் சியபரிபாலனம் பண்ணக்கடவீரென்று குளிர்ந்த மனதுட

னே நளமகாராசாவுக்கு சகல வரமுங்கொடுத்து அவருக்கு புலப்படாமல் அந்தரத்தியானமாய் மறைந்துபோய்விட்டார் சனிபகவான் அந்த மரத்தின்கீழே நின்றபடியினாலே அன்று முதற்கொண்டு அந்த விருட்சத்திற்குக் கலிவிருட்சமென்றும் பெயர்வழங்கி வருகின்றது சகலமுமறிந்த பெரியோர்களந்தமரத்து நிழலிலே போகார்கள் நிழலைச் சுற்றிக்கொண்டுபோவார்கள் அப்பால் நடந்த கதையைச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாகக்கேளும் அந்த நளமகாராசா சனிபகவான் கையிலே வரம்வாங்கிக்கொண்டு மலைசுமந்து வந்தவனுக்கு மலையை யிழுத்துவிட்டாலெத்தனை சந்தோஷம் பிறக்குமோ அவ்வளவு சந்தோஷத்துடனே நளமகாராசா அதிவேகமாகவே நடந்துவந்து ரிதுபர்னமகாராசாவுடனே சொல்லுகிறான் ஓ மகாராசரே எல்லாம் தப்பாமல் தொளேந்திருக்கிறதுகள் அதையுற்றுப் பார்த்தபடியினாலே இத்தனைநேரமுஞ்சென்றதென்று சொல்ல இது அபூர்வமானவித்தை இந்தவித்தையை எனக்கு தயவுபண்ணிச்சொல்லும் நானுமக்கு அஸ்வயிருதயத்தை அறிகிற வித்தையைச் சொல்லிக்கொடுக்கிறேனென்று சொல்லி அஸ்வயிருதயம் அறிகிற வித்தையை விபரமாய் ரிதுபர்னமகாராசாவுக்குச்சொல்லி அவராலே பாணப்பிரயோகம் பண்ணுகிற வித்தையைத் தானறிந்துக்கொண்டு எப்போதும்போல இரதத்தின்பேரிலேறி இரதத்தை நடத்திக்கொண்டு விதர்ப்பபுரிக்குச் சமீபமாக ரதம்வரச்சே அந்த ரதம் வருகிற சத்தம் தமயந்திதேவிகேட்டு இப்படி பூமியதிரத்தக்கதாக இரதம் நடத்துகிற சாமார்த்தியம் என் புருஷருக்கேயல்லாமல் பின்னையொருவர் தரமாவென்று மனதில் நினைத்து உப்பரிகைமேலேறி அந்த ரதவேகத்தைப் பார்த்துச் சந்தோஷப்பட்டு நம்மிட புருஷனேயென்று நிதானித்துக்கொண்டு தனக்குள்ளே ரிஷிகள் சொன்ன மூன்று வருஷமாச்சுதென்று தெரிந்துக் கொண்டவளாய் உப்பரிகைவிட்டிறங்கி அந்தப்புரத்துக்குள்ளே போனாள். அந்த ரிதுபர்னமகாராசர் வருகிறசேதி வீமராசா கேட்டு மந்திரி பிரதானிகளுடனேகூட எதிர்கொண்டுபோய் ஒருத்தருக்கொருத்தர் தேர்விட்டுக் கீழேயிரங்கி வந்தனம்பண்ணிக் கொண்டு திருப்பவும் தேரிலேறி நடத்திவந்து விதர்ப்பபுரஞ்சேர்ந்தார்கள் தன்னரண்மனையிலே தங்கள் விடுதிகளமர்த்தி வைத்தார் நளமகாராசா குதிரைகளை யவிழ்த்துக்கொண்டு தண்ணீர் குடிப்பித்து உடம்பையெல்லாம் தட்டிக்கொடு

த்து சாணமும் வயிறுநிறையப் போட்டுக் குதிரை லாயத்தி லே கொண்டுபோய்க் கட்டிப்போட்டு பூமியிலேயிருக்கிற தேசாதிபதிகள் சுயம்வரத்துக்கு இன்னம் ஏன்வந்து சேரவில்லை நாளை வருவார்களோ என்னமோவென்று மனதிலெண்ணிக் குதிரை லாயத்திலேதானே நளமகாராசாயிருந்தார்.

நளபதியிடம் தமயந்தி தாதிகளையனுப்பிப் பரிசோதித்தல்.

இப்படியிருக்கத் தமயந்திதேவி பாங்கிமார்களில் புத்திசாலியாயிருக்கிற ஒரு பாங்கிமாரை யழைத்து ரிதுபர்ன மகாராசாவினுடைய சாரதி விசேஷங்களைக் கற்பித்து அவள்பிறகே சிறிது பாங்கிமார்களையுங்கூட்டி அனுப்பி வைத்தாள் அவர்களையுமந்த பாங்கி தன் பின்னே கூட்டிக்கொண்டு குதிரையாயத்திலே யிருக்கிற நளமகாராசா வண்டைக்குப் போய் விருர்தரூபமா யிருக்கிறதைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறாள் ஓ புண்ணிய புருஷரே நீரிப்படியிளைத்திருப்பானேன் மூன்று வருஷமாய் ரிதுபர்னமகாராசா வண்டையிலே சேவித்துக்கொண்டிருந்தவர் நீரல்லவா உமக்கிந்தரூபம் பிறந்தபோதே வந்ததா நடுவாந்தரத்திலே வந்ததா அல்லது சமர்த்தரான சாரதிகளுக்கு இப்படிக்கொத்த ரூபந்தான் வுண்டாயிருக்குமோ ஆம்ஆம் சூரியனுடைய ரதசாரதிக்கும் இப்படிக்கொத்த ஊனமான ரூபமிருக்கிறதென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லக்கேட்டிருப்பேன் அதற்குச் சரியாயிருக்கின்றது அல்லாமலும் எங்கள் ராசாவின் பிரிய மருமகரான நளமகாராசா வரவில்லையென்கிற யோசனையினாலே அவரை வரவழைக்கிற நிமித்தியமாய் எங்கள் தமயந்திக் கிரண்டாவது சுயம்வரமென்று பேருண்டாக்கி இந்த ரிதுபர்னமகாராசர் மட்டுந்தானே வந்தார் எங்கள் மகாராசா வராமற்போனார் ஐயா எங்கள்பெண்ணை நளமகாராசா காட்டில் விட்டுப்போனவர் மறுபடியும் வெட்கத்தினாலே திரும்பவு மவளண்டைக்கு எப்படி போவோமென்று நினைத்து அங்கேதானே யிருக்கிறாரோ என்னமோ தெரியாது அல்லவென்று ஓரிடத்திலே தான்போயொளித்திருந்தாலும் சிறிதுநாளைக்குப் பிற்பாடாகிலும் அந்தப்பெண்பேரிலே தயவுபிறந்து வரத்தேவையில்லையா வென்று சொல்லிப்பின்னாலேவந்த பாங்கிமாரைப்பார்த்து தலைமையாகவந்த பாங்கி சொல்லுகிறாள ரிதுபர்னமகாராசா அண்டையிலே நளமகாராசா யிருக்கிறாரென்று நம்மிடராசாவுக்கு முனிஸ்வரர் சொல்லக்கேட்டு நளமகாராசா வரவேணுமென்று அந்தரிதுபர்

னமகாராசாவை அழைப்பித்தாள் ஓஓ பார்த்திர்களோ அந்த நளமகாராசா வயாமற் பண்ணினமோசம் இன்னம் அவருடைய சேதியைக்கேளுங்கள் நீங்களறிந்திருக்கவேணுமே அந்த நளமகாராசருக்கு நம்மிட பெண்ணான தமயந்தி பெண்சாதியானால் அவள்பேரிலே எவ்வளவும் ஆசையில்லாமல் காட்டிலே விட்டுப்போவாரா அவள் தன்புருஷன் கொடுத்துப்போன பாதி வஸ்திரத்தையே இன்னம் கட்டிக்கொண்டு தரையிலே படுத்தும் உண்ணாமலும் நல்லபுடவை யுடுக்காமலும்நித்திரைபண்ணாமலும் அழுக்குடம்புடனே இருந்துகொண்டு அவளலைகிறாளே அவளுக்கு அவர்பேரிலே ஆசையிராதா நளமகாராசா ரிதுபர்னமகாராசா பிறகே ஏன் வரவில்லை நம்மிட பெண்மீதில் அவருக்கென்னகோபமோ தெரியவில்லையே அவரிங்கே வந்தால் குற்றஞ்சொல்லுவார்களா நம்மிட அரண்மனையில் வந்து சுகமாயிராரா இங்குமங்கு மலைவானேன் தமதரண்மனை தம் ராச்சியம் தம் அம்மான் தன்மைத்துனன் தம்மாமியார் தம்பெண்சாதி தம்பிள்ளைகள் இப்படியாக யிருக்கச்சே அவரெப்படி வேறு பண்ணலாம் அந்த நளமகாராசா இனியாகிலும் வாராரோ நம்மிடபெண்ணின் கலிதீராரோ நம்பினபேரை ரட்சியாரோ ஓ பெண்களே நாமறிய அந்த நளமகாராசருக்கு நம்மிடபெண் ஒரு தப்பும் செய்ததில்லையே ஆனாலும் அந்தப்பெண்ணின் தப்பை உங்களுக்கு நான் தெரியச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று தலைமையாகவந்த பாங்கி சொல்லுகிறாள் அதென்னவெனில் முன்னே சுயம்வரகாலத்தில் தேவர்களை மாலையிடாமல் அவருக்கு மாலையிட்டது ஒருதப்பு பிறகு அவர் காட்டில்விட்டுப்போனதற்கு அங்கே யிராமல் தாய்வீடு சேர்ந்தது ஒருதப்பு அவரைப் பிரிந்தபிற்பாடு பிராணனைப்போக்கடித்துக்கொள்ளாமல் இந்தமட்டுக்கும் சரீரத்தை நிறுத்தினது ஒருதப்பு இந்த தப்புகளையெல்லாம் பிள்ளைகளையாகிலும் பார்த்துப் பொருத்துக்கொண்டு இங்கே வாராமல் தனக்குச்சரியானயிடத்திலே ஏன் திரிகிறார் இப்படிக்கொத்த கோபம் எங்கேசெல்லும் ஓஓ பாங்கிமார்களே இந்த அனியாயத்தை எங்கேயாகிலும் கண்டீர்களோ சொல்லுங்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்று இராச்சியத்தை யாண்டு நவகண்ட சக்கிவர்த்தியென்றுபேரும் பிரதிஷ்டையுமுண்டாய்ச் சகல ஞாயங்களுமறிந்தநளபதிகேட்டு புன்சிரிப்புகொண்டு அவர்களுக்குத்தெரியும்படிக்கு திஷ்டமாய் அவளுடனே ஒரு வார்த்தை சொல்

லுகிருர் ஓ பெண்களே இத்தனைநேரமாய் நீங்கள் என்னுட னே சொல்லுகிறதென்ன அதென்னுலேயாமோ நானொரு ராசாவிடத்திலே சேவித்துக்கொண்டிருக்கிற வேழியக்காரன் என்றாலே எந்தகாரியமும் நடவாது அல்லாமலும் அந்த நளமகாராசா வுங்கள்பெண்ணைக் காட்டிலே கஷ்டப்படா ளென்று தன் தாய்வீடுபோய்ச் சேருவாளென்று விட்டுப்பி ரிந்துபோனுல் நீங்களவரைப் பேயனுக்கித் தூறுகிறீர்கள் உங்கள் பெண்ணுக்கு அவர் உபகாரம்பண்ணினுல் உங்களு க்கு அபகாரமாய்த்தோன்றினது ஆனுலென்னமாச்சுது அ வரை யழைக்கிறயோசனை ரிதுபர்னமகாராசருக்கே தெரியும் இந்த வார்த்தைகளையெல்லா மவருடனே போய்ச்சொல்லு ங்கள் உங்கள்பெண் அவரண்டைக்குத் தானல்லவோ சொ ல்லி யனுப்பிவைத்தாள் நீங்கள் புத்தியில்லாமல் என்னைக் கேட்டீர்க ளப்படி கேட்கலாமோ போங்களென்று சொன்ன த்திற்கு அந்த தாதிமார்க ளவ்விடம்விட்டுத் திரும்பி வந்து தமயந்திக்கு குதிரை லாயத்துக்குப் போனவிடத்திலே நட ந்த சேதிகளெல்லாஞ் சவிஸ்தாரமாகச் சொன்னுர்கள் அது கேட்டு தமயந்திதேவி சிறித்து அவர்களைப்பார்த்துசொல்லு கிருள் ஓ ஓ பாங்கிமார்களே தப்புகளெல்லாம் நம்மிடத்திலி ருக்கச்சே சொல்லுவானேன் அவர் ரிதுபர்னமகாராசா அ ண்டையிலே சுயம்பாகியும் சாரதியாயுமிருக்கிறதை நானறிந் தும் சொல்லி யனுப்பினதும் ஒரு தப்பிதமல்லவோ அவ ரென் பாக்கியவசத்தினுலே கேட்டு மனதிலே நிறுத்தாமல் என்பேரிலேதானே குற்றமாய்ச்சொன்னுர் அது வுங்களுக் குத்தெரியுமா அவர்மகா சாமர்த்தியரானபடியினுலே உங்கள் பேச்சுக் கிடங்கொடாமல் இப்படி சொல்லியிருக்கிருர் அதி னுலே ஒருகுறைவுமில்லை நீங்களின்னமொருதரம் அவரண் டைக்குப்போய் அவர் சமைக்கிற உபாயங்களையெல்லாம்பா ர்த்து வாருங்களென்றுசொன்னுள் அப்படியே அவர்களும் நல்லதென்று திரும்பவுங் குதிரை லாயத்துக்குப்போய் அவ் விடத்திலே நளமகாராசருடைய சமையல் வேலைகளையெல் லாம் பார்த்திருந்து வந்து தமயந்தியுடனே சொல்லுகிருர் கள் கேட்டையோ அம்மா அவ்விடத்து விநோதங்களையும் உச்சிதங்களையும் நாங்களெங்கேயுங் கண்டதில்லை அதே தெனவில் அவர் போசனமும் பதார்த்தங்களும் சமைக்கிற நேர்த்தியும் நாங்களென்னவென்று சொல்லப்போகிருேம் பாண்களை அடுப்பின்பேரில் வைத்தால் தண்ணீருற்றாமற்போ

லே சுறக்கிறது அவர் சமைக்கிற காய்கறிகள் வாசனை ஊரெ ல்லாஞ் சூழ்ந்துக்கொள்ளுகிறது அனேகவிதமான பதார்த் தங்கள வெகு வுச்சிதங்களாகச் சமைக்கிருர் பார்த்தால் இரு ளைப்போலே சரீரங் கருத்திருக்கிருர் அந்த மர்மம் உனக்குத் தெரியுமல்லாமல் எங்களுக்குத் தெரியாதம்மா பெரியவர்களு டைய ஆசீர்வாதத்தினுலேயும் உன் தாய்தகப்பனுர்செய்த தபோபலத்தினுலேயும் உன்னுடைய் பலத்தினுலேயும் அவர் உன்புருஷரே ஆகவேணுமம்மா என்றவுடனே தமயந்தி யும் யோசனைபண்ணிப் பின்னுஞ் சொல்லுகிருள் ஓ ஓ பாங் கிமார்களே இன்னம் ஒருதரம் போய்வா சமைக்கிற சாதமும் பதார்த்தங்களும் உபசாரமாகக்கேட்டு வாங்கி வரவேணும் வாங்கி வந்தீர்களானுல் அதைச் சாப்பிட்டுப் பார்த்து எல்லாஞ்சொல்லுகிறேன் போங்களென்ருள் அவர்களும் நல்லதென்று நளபதியண்டைக்குப்போய் கேட்கிருர்கள் ஓ சாரதி சிரேஷ்டபுண்ணியரே உம்மைப்பார்த்தால்எங்களுக்கு வெகு சந்தோஷமாயிருக்கிறது எங்கள் வார்த்தையைக்கே ட்டு எங்கள்பேரில் தயவுபண்ணி கோறிவந்து அலுவல்ல அட்டிபண்ணுமல் நடப்பிக்கவேணும் அதென்னவென்று கேட்டீரானுல் சொல்லுகிருேம் கேளும் எங்கள் வீட்டில் சா தமுங்கறிகளு மில்லாமல் உம்மைக்கேட்க வரவில்லை உம்மு டைய தர்மத்தினுலே வேண்டிய பதார்த்தங்களிருக்கிறது அதுகளை நாங்கள் எத்தனை நேர்த்தியாகச் சமைத்தாலும் அதுகளைவேண்டாமல் எங்கள்பெண் தண்ணீருஞ் சாதமும் மூன்று வருஷமாகச் சாப்பிடுகிருள் இப்போது இந்தச் சாத முங்கறிகளும் நீர் சமைக்கிறது வெகு நேர்த்திபோலிருக்கி றது அதில் கொஞ்சம் சாதமுங்கறிகளும் கொடுத்தீரானுல் சாப்பிடுவாள்போலிருக்கிறது திவ்விய வாசனையுடனேயிருக் கிற சாதமுங்கறிகளும் மெத்தப்பிரீதியாகக் கேட்கிருள் உம் முடைய கைசாதமுங்கறிகளும் சாப்பிட்டு வெகுநாளாச்சு தாம் சாதமுங்கறியுந் தயவுபண்ணுமையாவென்ன அதற்கு நளபதி நகைத்து ஓ பாங்கிமார்களே இச்சாதமுங் கறிகளும் எங்கள் பெண் கேட்கிருளென்று நீங்களருமையாகக் கேட் கவேணுமோ நீங்கள் கேட்டாலில்லையென்று சொல்வே னே நானப்படிச் சொல்லுகிறதில்லை என்னிடத்திலுண் டான பதார்த்தங்க ளெவர்களிச்சையாகக் கேட்கிருர்களோ அவர்களுக்கு எவ்வளவாகிலுமில்லை யென்னுமல் கொடுக்க ச்சொல்லியுங் கொடாமற்போனுல் பரமசண்டாளனென்றுந்

தருமசாலஸ்திரத்தில் முறைமியிடுகின்றது ஆகையால் நீங்கள் கொண்டுபோங்களென்று சொல்லி வண்டகசாலைக்குப்போய் தட்டுகளிலே நல்ல சாத்முங் கறிகளும் வைத்துக்கொண்டு வந்து தாதிகள் கையிற் கொடுத்து போங்களென்று சொல்லியனுப்பிவைத்தார் அவர்கள் சந்தோஷத்துடனே அதை வாங்கிக்கொண்டு தமயந்திதேவி கையிற்கொடுத்தாள் அந்த அம்மாள் அதை வாங்கிச்சாப்பிட்டு தன் புருஷனென்று நிதானித்து இனி பிள்ளைகளை யவரண்டைக்கனுப்பவேணு மென்று நிதானித்து தன் பெண்ணையும் பிள்ளையையு மழைப்பித்து அவர்களுக்குச் சிறிது வார்த்தைகளைக் கற்றுக்கொடுத்துத் தாதிகள் பிறகே கூட்டியனுப்பிவைத்தாள் அவர்களும் குதிரை லாயத்திற்குப்போய் நளபதி யண்டையிலே நின்றார்கள்.

நளபதி பிள்ளைகளைக்கண்டு துக்கித்தல்.

அவர்களைக்கண்டு நளபதி மிகவும் துக்காக்கிராந்தனாய் அந்தத்துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி சகிக்கமாட்டாமல் பிள்ளைகளை சோரவழைத்து மார்போடணைத்து மடியிலெடுத்து வைத்துக்கொண்டு சரீரமெல்லாங் கையால் துடைத்து உச்சிமுகந்து முத்தமிட்டுக்கொண்டு தாராளமாய் கண்களில் தண்ணிருகித்தா ரதுகண்டு பாங்கிமார்களுந் துக்கித்து இப்படி யிவர்களைக்கண்டு அழுவானேன் ஓ ராஜ சிரேஷ்டரே யென்று கேட்க நளபதியவர்களைப்பார்த்து கம்மினகுரலுடன் ஒருவார்த்தை சொலலுகிறார் அவர்பிரிந்து அநேகநாளாச்சுது ஆனபடியால் அந்நினைப்புவந்து கண்களில் தண்ணிர் சொரிந்தேன் இப்படி ஒருவரைச் சேவிக்கிறது ஒருபிழைப்பா நான் பிள்ளைகளைப் பார்த்து ஏழரைவருடமாச்சுது என் கர்மவசத்தினால் பெண்சாதி பிள்ளைகளும் மூவரையும் விட்டு ஒருவரிடத்திலேபோய் சேவித்துக்கொண்டிருந்தேன் ஒருதரமாகிலும்போய்ப் பார்க்கக்கூடவில்லை நானிப்படி என் வயிறு வளர்த்துக்கொண்டு பிழைக்கிறேன் இந்தப்பிள்ளைக்கு யேதாகிலுங் கொடுப்போமென்றால் எனக்கு வீடிங்கில்லை ஆகிலுமிதோ கொஞ்சம் கற்கண்டுகொடுக்கிறேன்வாங்கிக்கொள்ளுங்களென்று பிள்ளைகள் கையிற்கொடுத்து முத்தமிட்டு போங்களப்பா!வென்று சொன்னபோது பாங்கிமார்களவரைப்பார்த்து சொல்லுகிறார்கள் ஓ மகோத்தமசத்தியசந்தனரே இப்பிள்ளைகள் நளபதியினுடைய பிள்ளைகள் இதுகளுமிப்படித்தான் தகப்பனைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கிறதுகளந்

தாாசா இப்பிள்ளையும் பெண்சாதியையும் விட்டுப்பிரிந்து பிர தேசம்போகலாமா இது உமக்கு நன்றாயிருக்கிறதா அவர்தா னெப்படி மனதுசகித்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ தெரியவரா து எத்தனை கல் நெஞ்சானாலும் இப்பிள்ளைகளைப் பார்த்தவு டனே நெஞ்சுகரைந்து நீராயுருகிப்போகாதோ இப்படியெத் தனைநாளென்று இப்பிள்ளைகள் தகப்பனைவிட்டுப் பிரிந்திரு க்கும் நீர்சொல்லும் இம்மட்டுக்கும் அவர் வாராமற்போனால் இப்பெண் பிராணனை வைத்திருக்கமாட்டாள் பிற்பாடு இப் பிள்ளைகள் திக்கில்லாமலலைந்துபோம் இனியார் முகத்தைப் பார்க்கப்போகிறதுகள் நவகண்டமும் ஆளப்பட்ட நளபதி யினுடைய பிள்ளைகள் இப்பூமியிலென்னபாடுபடத் தலையி லெழுதியிருக்கிறதோ தெரியவராது லோகோத்தமரா யிருக் கப்பட்ட யிப்பிள்ளைகளுக்கு இப்படிப்பட்டபிரயாசங்கள்வந்தது நீர்பார்த்தீரா வென்றுபாங்கிமார்கள் சொன்னவுடனே நளப திக்கு மேலுமேலுந்துக்கம்வந்து பரவசனாய்த் தாராளமாகக் கண்ணீர் தாரைதாரையாகச் சொரிய அழுது குரலுங் கம்மிப் போய்க் கைகால்களசைந்து பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டிரு ந்தார் அதைக்கண்டு பாங்கிமார்களும் சகிக்கமாட்டாதவர்க ளாய் அப்பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டுபோய் தமயந்தி தேவியண்டையிலே விட்டுப் போனவிடத்தில் நடந்தசேதி களையெல்லாம் சவிஸ்தாரமாயச் சொன்னார்கள் அதுகேட்டு தமயந்தி இனி நாம் சும்மாயிருக்கப் போகாதென்று சொல் லித் தன் தகப்பனாரையழைத்து இந்தச்சேதிகளை யெல்லா மாதியோடந்தமாகச்சொல்லி தன் புருஷனை வெளிப்படுத்த வேணுமென்று சொன்னதற்கு வீமராசாவும் வெகு சந்தோ ஷத்துடனே நல்லதம்மாவென்றுசொல்லி மந்திரிகளையழை த்து ஓமந்திரிகளே ரிதுபர்னமகாராசாவண்டைக்குப்போய் எங்கள் ராசாவுங்களுடைய தேர்ப்பாகனைப் பார்க்கத்தக்கதாக அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்லியனுப்பி னார் நல்லதென்று அவர்களும் ரிதுபர்ன மகாராசரண்டைக் குப்போய் நமஸ்காரம்பண்ணிச் சொல்லுகிறார்.

நளபதி வீமராசாவின் மந்திரிகள் சபைக்கு வந்தது.

ஓ இராசேந்திரரே நீங்களயோத்தியாபுரி பட்டணம்வி ட்டுப் புறப்பட்டு விதற்பபுரத்திற்கு இத்தனைசுருக்காய் உங்க ள் தேவர் வந்ததற்கு எங்கள் ராஜாமெச்சி சந்தோஷப்பட்டு அத்தேரையோட்டி வந்தசாரதிக ளப்படிக்கொத்தவனோ அ வனைப் பார்க்கவேணுமென்கிறபோசனையா லும்மிடசாரதி

யை எங்களிராசா வரவழைக்கச் சொன்னார் தயவுபண்ணி உங்கள் சாரதியை யனுப்பிவைப்பீரென்று சொல்ல அதைக் கேட்ட ரிதுபர்ணமகாராசா யோசனை பண்ணி நம்முடைய சாரதியுடனே யவருக்கென்ன வார்த்தையிருக்கிறது ஏதாகிலும் நமக்குச் சொல்லியனுப்பவோ தெரியாதென நினைத்து அந்தட்சணத்திலேதானே பாகுகனையழைத்து இவர்கள்பிறகே நீபோய் வீமராசாவைக்கண்டு வார்த்தைசொல்லப் போவென்றனுப்பிவைத்தார அவர் நல்லதென்று மாறுவேஷங் கொண்டிருக்கிற அந்த நளமகாராசாவும் மந்திரிகள் பிறகே போகிறபோது அந்தப்பட்டணத்து செனங்களெல்லாம் அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்டு மனதிலே சந்தோஷத்தையடைந்து அங்கங்கே கும்புகும்பலாய்க்கூடி ஒருத்தருக்கொருத்தர் ஓ தங்கையென்று கூப்பிட்டு தங்களுக்குத் தோன்றினபடிக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள் எப்படியென்றால் பார்த்தையா அம்மா மகாபதி விரதாசிரோன்மணியான தமயந்தியை ராஜாதிராஜராகிய நளமகாராசா காட்டிலே விட்டுப்பிரிந்து எப்படிப்போய்விட்டார் தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களை எத்தனிக்காமலவர்கள் சொரூபத்தையும் பாராமல் திரஸ்கரித்து அவரையவள் மாலையிட்டதற்கு அவர்பண்ணின மரியாதை பார்த்தையா அம்மா கர்மவசத்தினாலே இராச்சியம்போனாலுமென்ன தன் மாமனார்வீடுவந்துசேர்ந்து சுகமாயிராமற் பயங்கரமான காடுகளிலேன் போனார் வெளிகளெல்லாந் திரிந்தலைவானேன் என்றிப்படி சொல்லிக்கொள்ளுகிறபேரும் அதிலே சிறு்துபேர் ஓ தங்கையே தேவர்கள்கூட ஊழ்ப்பயனைத் தப்பித்துக்கொள்ளார்கள் முன்னே ராமர் சீதா லட்சுமணருடனே கூடக் காட்டிலே பதினாறு வருடம் வனவாசம்பண்ணவில்லையா அப்படி ஊழ்வினையால் பிரயாசைப்பட்டவர்கள் கணக்கில்லையே அரிச்சந்திரனைப்போலொத்தவர்என்ன பிரயாசைபட்டாரப்படிப்போலே நளமகாராவுக்கு இப்படிக்கொத்த பிரயாசைவந்ததென்று ஒருத்தியிவளுக்கு அம்மான் வீடு வேறும் தன்வீடு வேறுமாகப் பார்க்கலாமா இங்கே வந்திருந்தால் தாழ்ச்சியென்னவென்று அந்தத் தமயந்தி காட்டிலே புருஷனைக் காணமல் சிவனைவிடப்போகச்சே ரிஷீஸ்வரர்கண்டு ஓ அம்மா நீயேன் ஜீவனைவிடுகிறாய் மூன்று வருடத்திலே உன் புருஷனும் நீயும் கூடிச்சுகமாக எப்போதும் போலே இராச்சியமாளப்போகிறீர்களென்று அபயாஸ்தங் கொடுத்தபடியினாலே தப்பிவந்தாள் அவனைக் கண்ணிலே

கண்டோமென்று ரிஷீஸ்வரர்கள் சொன்ன தவணையுமின்று டனே சரியாச்சுது நளமகாராசா இதுவரைக்கும் வராமற் போனால் பெரியவர்களான ரிஷிகள்வாக்கு தப்பிப்போகிறதில்லை இதோவரப்போகிறார் பார்க்கப்போகிறீர்களென்று ஆதியில் தமயந்தியைப்பார்த்து என்று முன்னேப்பிரியேனென்ற நளமகாராசாபேச்சு தப்பிப்போச்சுதல்லவா இப்படிபண்ணலாமா கடவுளுடைய கிருபையால் இப்போது நளமகாராசா வந்தால்தான் தமயந்தி பிழைப்பாள் இல்லாவிட்டாலந்தப் பெண்ணைக் கண்களில் பார்க்கமாட்டோம் ஒருவேளையவர் வராமற்போனாலவள் சீவனைவிட்டா லந்த ஸ்திரீஹத்திதோஷமவள் தகப்பனுக்கோ அல்லவென்று மிருவரையுமிசைவித்த அன்னப்பட்சிக்கோ தெரியாது அந்தப்பெண் கொலை ஒருத்தரை சுற்றுமேயொழிய விருதாவிலே போகமாட்டாது விஷமருந்துகள் ஆயுதங்களிப்படிக்கொத்த பொல்லாதவஸ்துக்களையெல்லா மவள்கண்ணில் காணாமல் ஒளித்துவைத்திருக்குது குளங்கள் கிணறுகள் தூரவுகள் இதுகளண்டையிலேயுஞ் சேவகரைக்காவல் வைத்திருக்கிறது அவளுடைய தாயுந்தந்தையுமத்தனை எச்சரிக்கையுடனே இருக்கிறார்களித்தனைக்குந் தப்பிக்கொண்டு அவள்சீவனைவிட்டால் உடனேயவள் தாய்தந்தையுஞ் சீவனைவிடுவார்க ளவர்களுடனே தமயந்தியினுடையதமையனும் சீவனைவிடுவான் அப்புறம்தெய்வமெத்தனமெப்படியோ ஜெனங்கள்செய்த பாக்கியமென்னமோ தெரியாதென்றும் இப்படிப் பலவிதமாக பட்டணத்திலேயுள்ள பேர்களெல்லாம் ஒரேபேச்சாய் பேசிக்கொள்ளுகிறதை நளமகாராசா தனது காதுகளாலே நாராசம் விட்டாற்போலே கேட்டு விசனப்பட்டுக்கொண்டு வீமராசாவண்டைக்கு வந்து கைகுவித்து நின்று ஓசுவாமி தேவரீரிந்தவேளையிலேனழைப்பித்தீர் என்னாலே என்னகாரியம்நடக்கவேண்டியது அதைச் சொல்லும் நான் போகவேணுமென்று நளமகாராசா கேட்டார் அதைக்கேட்டு வீமராசா புன்சிரிப்புகொண்டு தானிருந்த சிங்காதனத்தை விட்டிழிந்து அந்தவுருமாறிய நளமகாராவுக்கு வேறே ஒரு நவரத்தின சிங்காதனம் போடுவித்து அதிலவரையிருமென்று சொன்னாரப்போது நளமகாராசா வீமராசாவைப்பார்த்து ஓ சுவாமி தேவரீரிப்படிக்கொத்த மரியாதைகளெல்லாம் பண்ணலாமோ நானென்ன சம்மந்தியா அல்லது மாப்பிள்ளையா நானுனக்குச் சரியான ராசாவா நானொருராசாவினுடைய தூதன் எனக்குச் சிங்காத

ணம் என்னத்திற்கு யதாகிலுஞ் சொல்லவேண்டிய விசேஷமுண்டானால் சொல்லியனுப்பிடுங்கள் ரிதுபானமகாராசா ஒண்டியாகயிருக்கிறார் சுயம்வரமென்று இன்றையதினம்வெகுதூரம் வந்தோம் சரீரம் மெத்த வோசாரியாயிருக்கிறதுசெலவுகொடுங்கள் நான் போகிறேனென்று சொல்லித் திரும்பினார்.

௧௫-வது தேவியைக் கண்ணுற்ற அத்தியாயம்.
தமயந்தி பிள்ளைகளைவிட்டு நளபதி பாதத்தில்
விழுந்து கதறியது.

அந்தநளமகாராசாவின் யாறுருபத்தைதமயந்திதேவிபார்த்து இப்படியும் வாய்த்ததோவென்றழுகிற பரிதாபத்தை நளமகாராசா பார்த்து ஓ ராசரே என்னை நீரேனழைப்பித்தீர் இந்தப்பெண் ஏனழுகிறாளென்ன காரணம் எனக்குச் சீக்கிரமாகச செலவுகொடும் நான் போகிறேனென்று தீவிரப்படுகிறபோது தமயந்திதேவி அதிகவிசாரத்துடனே வுருமாறியிருக்கிற தன் புருஷரண்டையிலேவந்து வெகுவாகப்புலம்பி அழுகிறபோது அதுகண்டு நளமகாராசாவும் அதிகரோஷ

மும் துக்கமுமேலுண்டாய்த் தமயந்தியைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிருர்.

ஓபெண்ணே பாக்கியவதியே உன்மனதிலேயுண்டான விசனமெல்லாம் தீரத்தக்கதாக உன்தகப்பனர் இரண்டாவது விவாகம் பண்ணச் சுயம்வரம் சாட்டிவைத்தாரே இனியேன் விசனப்படுகிருயென்று விரோதமாய்க் கர்னகடூரமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி இந்தப்பேச்சுகள் நான் சொல்வதினலே வுன் தகப்பனுருக்குக் கோபமாயிருக்குமோவென்று சொன்னதினலே இவரே நளமகாராசாவென்று நிச்சயமாயறிந்துகொண்டு இரண்டு பிள்ளைகளையும் உருமாறியிருக்கிற நளமகாராசா மடியிலே வைத்துக் கையைப்பிடித்துச் சிங்காதனத்தின்பேரிலே வுட்காரவைத்துப் பின்பு பிள்ளைகளைப்பார்த்து கிலேசப்பட பிள்ளைகளும் கோவென்றழத் தபனுபியென்கிற மைத்துனனும் வந்தழ இப்படியாக கிலேசப்படுகிறபோது வீமாராசா நளமகாராசாவைப்பார்த்து ஓ நளமகாராசரே நானென்ன புத்தியில்லாதவனே நீர் ரிதுபர்னமகாரா அண்டையிலேயிருக்கிற சேதியைக் கேட்டும்மை இங்கே வரவழைக்கிற நிமித்தம் இந்த எத்தனம் பண்ணதேயல்லாமல் வேறென்றில்லை அப்படி நான்நிச்சயமாய் சுயம்வரம் சாட்டிவைத்தா லிந்நேரம் ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராசாக்களெல்லாரும் வந்திரார்களா எவர்களாகிலும் இங்கே வந்திருக்கிருர்களா நீரதை நன்ருக விசாரியும் ஓ இராஜசேகரரே நீரறியாதயோசனை நானென்ன சொல்லப்போகிறேன் இந்தக் காரியம் நான் செய்ததில்லை என்னதப்புகளிருந்தாலு மன்னித்து என்பேரில்தயவுவையுமென்று வீமராசா வேண்டிக்கொள்ள நளமகாராசா அழுகிறபிள்ளையையெடுத்து ஆதரபண்ணிப்பிறகு தலையையெடுத்துத் தமயந்தி தேவியைப்பார்த்து குசோத்தியமாக ஒருவார்த்தை சொல்லுகிருர்.

ஓ பெண்ணே இராசபத்தினியே ஆண்பிள்ளைகளுக் காபத்து வருகிறது மெத்த அருமையல்ல ஆபத்தினலே நளமகாராசா தான் எங்கேயோ போய்விட்டானே அந்த நளமகாராசா வேணுமென்கிற பிரதிக்கினை என்ன அவனுக்குச் சரியானவரில்லையோ அந்த நளமகாராசா வுன்னைக்காட்டிலொண்டியாய் விட்டுப்போனனே அப்படிப் பகையாளியின் மேல் ஆசையினி உனக்கென்னத்திற்கு மனதுக்குச்சம்மதியானபேரை நானழைத்துவர மாட்டுவேன் நளமகாராசா நானென்று வுன் தகப்பனரென்பேரில் நிபந்சொல்லுகிருர்

நானிப்படிக்கு அருபியாறுல் அந்தநாளயிலே நீசேருவா யா நீ காட்டிலே இலைகளும் காய்களுந்தின்று செடி நிழலி லே நிற்கமாட்டாயொன்று உன்னை தன் நாய்தகப்பன் வீட்டு க்கு நளமகாராசா போசச்சொன்ஞல் போகமாட்டேனென்று பின்தொடர்ந்தால் வேண்டாமென்று வுனக்கு வழிகாட்டி தப்பாகவெண்ணி இதனை சுருக்காகக் கலியாணத்திற்கு நீ எத்தனம் பண்ணிஞலினி அவருக்கு வெட்கமில்லையா அவ ரும் வுன்னைப்போலே வேறே பெண்சாதிக்கு எத்தனம்பண் ணி ஆளனுப்பக்கண்டோம் ஓ பெண்ணே வுன்புருஷன் அப்படியல்லவென்று உனக்கு தப்பிதந்தான் செய்திருந்தா லும் உன் பிள்ளைகளைப் பார்த்தாவது பொறுக்கவேண்டா மா ஆருலென்னமாச்சுது நான்வழக்கு சொல்லவந்தேனே இல்லை இல்லை உன்தகப்பனுர் என்னைப்பார்த்து நீதான் நள மகாராசாவென்று சொல்லச்சே எனக்கு நகைப்பு வருகிற தென்று சொன்னவுடனே தமயந்திதேவியும் அந்த நள மகாராசாவுடைய சீலையும் ஒத்துப்பார்த்து கிழித்திருக்கிற அடையாளத்தையுங் கண்டு ஓ மகாராசாவே இந்தச்சீலையுட னே தானே என்னைப்பார்க்கிலும் அதிக துக்கமனுபவித் திரோவென்று தமயந்திமுகத்திலே யறைந்துகொண்டு நின் றநிலையிலிருந்து வெட்டிச்சாய்த்த மரம்போலே நளமகாரா சா பாதத்திலே தொப்பென்று விழுந்து கோவென்றலரி பெருங்களைப்பட்டுத் தேறி முன்னிருந்த யிருப்புகளை சொ ல்லிப்புகழ்ந்து துக்கம் பொங்கிப் பொங்கிவர நளமகாராசா முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறுள் ஓ ராஜேந்திரா என் கண்மணியானவரே நானிப்படிக்கொத்த அற்ப புத்தியாக நினைக்கவில்லை அப்படி நினைத்தால் நரகத்துக்கேதுவாக வேறு கலியாணம்பண்ணிக்கொள்ள நினைப்பேனே எவ்வித மாகிலும் வரவேணுமென்று அப்படிக்கொத்த வாக்கைப் பிரப்பித்தேன் அல்லவென்று இந்த எத்தனம்பண்ண வே ணுமென்று நிசமாய் நினைத்தேனேயாஞல் இப்படி இந்த வேஷத்துடனே இருப்பேனே என்மனதில் வேறேயொரு த்தரைக் கலியாணம்பண்ண நினைத்ததேயில்லை இதற்கு சா ட்சி பூமிதேவி ஆகாயவாணி அக்கினிவாயு சூரியசந்திரன் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் முதலான தேவர்கள் இவர்களறியாத தொன்றுமில்லையே ஓ இராசேந்திரா நானுனக்கு வஞ்சனை துரோகம் நினைத்ததேயுண்டாஞல் பிராமணனைக் கொன்றவ னும் புருஷத்துரோகம் பண்ணினவளும் பொன் திருடின

வனும் கோள்சொன்னவனும் வழிகாட்டிப் பறித்துக்கொண்டு வதைசெய்தவனும் பொய்சாட்சி மண்ணோடுஞ்சொன்னவனும் தெய்வத்துரோகம் பண்ணினவனும் கோவத்திசிசு அத்தி என்கிற மகா பாதகங்களைப் பண்ணினவர்கள் போகிற கதியிலேயும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவறிய நான் போகக்கடவேன் நீங்கள் நினைக்கவேண்டுவதில்லை சகல நியாயமுஞ் சம்பூரணமாக வறிந்திருக்கப்பட்ட தேவரீர் என்னிடத்திலிப்படி சந்தேகப்படலாமோ இந்தட்சணத்திலேதானே நான் தேவர்களுமறிய அக்கினியிலேபுகுந்து வெளிப்பட்டு வுமது மனது கலக்கந்தீர்ந்தபிற்பாடு உம்முடைய கிருபைக்குப் பாத்திரையாகிறேனென்று சொல்லி அதிகதுக்கத்துடன் பூமியில் விழுந்து புலம்ப அப்போதந்த அகோரமான துக்கத்தைப்பார்த்து வீமராசா பெண்சாதியும் வீமராசாவும் தமனுபியென்கிற தமயந்தியின் தமயனும் புலம்பினார்கள் அதைப் பார்த்து நளமகாராசாவும் கண்களிலே தண்ணீரை தாரை தாரையாக வுதிர்ந்து கிலேசப்பட்டார்.

தமயந்திபேரிலுண்டான சந்தேக நிவர்த்திக்காக பிர்மா விஷ்ணுவுடன் பரமசிவன் பிரசன்னமானது.

அப்போது தமயந்தி பிரார்த்திக்க பிர்ம்மா விஷ்ணுமுதலான சகல தேவர்களுடன் ரிஷபவாகனரூடராய் பரமசிவன் பிரசன்னமாய் ஆகாயவீதிலே நின்று நளமகாராசாவைக்கூப்பிட்டு எல்லோரும் ஒரேவார்த்தையாகச் சொல்லுகிறார்கள் ஓ நளமகாராசரே எங்களுடைய வார்த்தையைக்கேளும் உம்மைப்போலொத்த சத்தியசந்தனர்களானபேர்கள் இப்படிக்கொத்த நினைவு நினைக்கிறது தகாது உம்முடைய பெண்சாதியான தமயந்திதேவி மகா பதிவிரதையாச்சுதே இந்தப் பெண்பேரிலே நீர் இப்படிப்பட்ட வர்த்தைசொல்லவேண்டாம் இதோ பார்த்திரா சநீஸ்வரன் தன் கெர்வமெல்லாமடங்கி வெட்கப்பட்டிருக்கிறன் அதோ கார்க்கோடகன் வுனக்கு வந்த தீங்கெல்லாம் பார்த்துப் பூர்வரூபத்தை வெளியாக்க காத்திருக்கிறன் வுனது கிலேசத்தை விட்டுவிடும் இந்தத் தமயந்திதேவி அந்தக்காட்டிலே பிராணனைவிடஅனேகவிதமாக நினைத்தாள் நாங்கள் பாதுகாத்து ரட்சித்து இன்று ஒப்புவித்தோம் இனிமேல் உம்முடைய பெண்சாதியும் பிள்ளைகளும் நீரும் சுகசீவிகளாய் முன்னே இருந்தாற்போலே சகல தர்மங்களையும் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு அபிவிருத்தியா யிருங்கள் கடைசியிலே நீரும்உம்முடைய பெ

ஸ்சாரியுஞ் சுவர்க்கலோகம் வந்து சேருவீர்கள் இப்போது பூர்வரூபத்தைத் தரியுமென்று சகலதேவர்களுஞ் சொல்லக் கேட்டு நளமகாராசா ஆனந்த பரவசனாகிச் சரீரம் புளகிக்க அநேகநேரம் தோத்திரம்பண்ணினார்.

நளபதி பூர்வருபம் தரித்தல்.

கார்க்கோடகன் வந்து நளமகாராசாவினுடைய சரீரத்திலே யிருக்கிற விகுர்தருபத்தை வாங்கிக்கொண்டுபோனார் அப்போது நளமகாராசா தான்கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பாதி புடவையுடனே தமயந்தி நாயகனைக் கண்குளிரப்பார்த்து பயபக்தி விசுவாசத்துடனே நமஸ்காரஞ்செய்தாள் தேவர்கள் புஷ்பமாரி வருஷித்து இருவருஞ் சுகசீவிகளாக யிருக்கக் கடவீர்களென்ன ஆசிர்வாதம்பண்ணி தங்கள் ஸ்தானங்களுக் கெழுந்தருளினார்கள்.

நளபதியை ரிதுபர்னமகாராசா வணங்கி
மன்னு கேட்டுக்கொண்டது.

அந்தநேரத்தில் ரிதுபர்னமகாராசா இந்த பூர்வோத்திரமெல்லாங்கேட்டு வெகு ஆச்சரியத்துடனே வந்து ஏகசக்ராதிபதியான நளமகாராசாவுக்குத் தெண்டஞ் சமர்ப்பித்து

நின்று சொல்லுகிருன் ஓ நளமகாராசரே உம்மை நானினைத்தநாளுமறியாமல் கொஞ்சமான பேச்சுகளை பேசிக்கொண்டிருந்தே னதனாலே யனேகதோஷங்களெனக்கு வந்துநேர்ந்தது நானென்ன செய்யப்போகிறேனுகையால் சகல நியாயங்களுமறிந்த வுமக்குநான் சொல்லவேண்டியது என்னவிருக்கிறது நீங்கள் மகானுபாவர் தருமசொரூபர் ஆகையினுல் நானேதாவது தப்புசெய்திருந்தால் அதை மன்னித்து என் பேரிலே தயவு வையுங்களென்று வெகுவாய்த் தோத்திரம் பண்ணுகிற ரிதுபர்ன மகாராசாவைப்பார்த்து நளமகாராசா சந்தோஷித்து ஓ இராசேந்திரரே நீரிப்படி யனேகவிதமாக இதவு வசனங்கள் சொல்லவேண்டாம் நீர் மகா சற்சனர் தருமசொரூபர் துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனர் உம்முடைய தயவினுலே என்னுடைய விரதம் உமமாலே நிறைவேறினது நீர் மகாபுண்ணிய புருஷரென்று சொல்லி ரிதுபர்ன மகாராசா கையிலே விடைபெற்றுக்கொண்டு அயோத்தியா புரிக்குப் போனுர்.

கசுவது அரசாட்சி அத்தியாயம்.

பிற்பாடு வீமராசா மருமகனுக்கு விலையில்லாத பூஷணங்களைக்கொடுத்து சந்தோஷம்பண்ணி வைத்தான் பிறகு பெண்சாதி பிள்ளைகளுந்தானும் ஏகமனதுடையவர்களாய் ஆனந்தத்துடனே யிருந்தார்கள்.

நளபதி புஷ்கரராசாவுடன் சூதாடல்.

இப்படி சிலநாள்சென்றபிறகு மாமனுர்கையிலே சிலவு வாங்கிக்கொண்டு தானுந் தன் பெண்சாதியும் பிள்ளைகளும் ரதமேறி மகாவேகத்துடன் நிடதபுரம்போய் புஷ்கரராசாவுடன்நளராசா ஒருவார்த்தைசொல்லுகிறுர். ஓபுஷ்கரராசனே நீர்மகா ஐஸ்வரியசம்பன்னர் வீராதிவீரர் என்னுடனே நீர் கபடசூதாடி என்பாக்கியமெல்லாம்பரித்துக்கொண்டுஎன்னை ஊரிலேயிருக்க வொட்டாமல் துரத்திவிட்டமகாராசர் நீராகையால் இன்னமொரு தரம் என்னுடனே சூதாடவேணுமென்கிற ஆசையினுலே வந்தேனென்பேரில்தயவுபண்ணி வாருமென்றழைக்கிறநளமகாராசாவைப் பார்த்து புஷ்கரராசா நகைத்துச் சொல்லுகிருன் ஓ நளமகாராசரே முன்னேயென்பாக்கியவசத்தினுலே நானும்முடனே சூதாடி சகலபாக்கியங்களையுங் கெலித்தேன் நீருமுடைய கர்மவசத்தினு

லே இராச்சியத்தை உனக்குத் தோற்றுவிட்டு பரதேசியா ய்ப் போய்விட்டீர் இப்போது திரும்பவும் சூதாடவேணுமெ ன்று வந்தீரே என்ன வஸ்துவைப் பந்தயமாகவைத்து ஆ டப்போகிறீரென்று கேட்டவுடனே நளமகாராசா வெகுரோ ஷத்துடனே சொல்லுகிறார்.

ஓ புஷ்கராசாவே சூதாடுகிறதற்காக பந்தயம் என் பெ ண்சாதியையைத் தாடவந்தேன் நீயோசனைபண்ணாமல் சீக் கிரமாக சூதாட வாருமென்று அதிக கோபத்துடனே நளம காராசா சொல்லுகிறதை நகைத்து அந்தக்ஷணமே சாரை யும் பலகையுமழைப்பித்தார் அப்போது நளமகாராசன் சனி ஸ்வானை நினைத்து வெகு சாக்கிரதையாக உபாயத்தினாலே சூதாடி அரண்மனைகளாஸ்தான மண்டபங்கள் ரதகஜதுரக பாதிகள் சகலமும் வரிசைவரிசையாகக் கெலித்து புஷ்கர ராசாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஓ புஷ்கரராசனே சற்று கிலும் தயை தாட்சண்யமில்லாத மனதுடையவனே அந்த நாளையிலே நீர் மாயச் சூதாடி என் ராச்சியத்தைப் பறித்துக கொண்டு வெளியிலே ஓட்டி விட்டீரே இப்போது என்னை க்கெலிக்க எம்மாத்திரமனிதன் உமக்கு நிற்க இடமில்லாமற் போச்சுது பார்த்தீரா எப்படிப்பட்ட சமர்த்துள்ளவனானாலும் இந்தலோகத்திலே நல்லதும் பொல்லாததும் அனுபோகம் பண்ணவேண்டியது ஆருக்குங் கர்வமாகாது மூன்றுநாள் தனியே நானும் என் பெண்சாதியும் அன்னபானாதிகளில் லாமலிருந்த போது பட்டணத்து ஜனங்களை எங்களண்டை க்கு ஒருவரையும் வரவொட்டாமல் கட்டுப்படுத்திவைத்தீரல் லவா எங்களுக்கு சனிபகவான் மாய்கையால் ஆபத்துவந்தா ல் நீரிப்படி பண்ணலாமா அவாளவாள் செய்த பண்ணியபா வங்களுக்குத் தக்கபடி நடக்குமென்று நளமகாராசா இதமா னவார்த்தைகளைச் சொல்லி அந்த புஷ்கரராசாவுக்குத் திவ் வியமான வஸ்திராபரணங்களும் வெகுமதிகொடுத்து அவன் பட்டணத்திற்கு அனுப்பிவைத்தார் அவனுஞ் செலவுபெற் றுக்கொண்டு தன் பட்டணம் போனான் பிற்பாடு நளமகாரா சா தன் பட்டணமெல்லா மலங்கரிக்கச்சொல்லி குடிகளுக்கா க்கியாபித்தார் அப்படியே அவர்கள் சமஸ்தமானதுகளும் நவரத்தினகசிதமான தேவேந்திரனுடைய அமராவதி பட் டணம்போலே எங்குஞ் சிங்காரஞ் செய்தார்கள் அதைப்பார் த்து நளமகாராசா ஆனந்தத்தோடு தமயந்தியையும் பிள்ளை

யையுங் கூட்டிக்கொண்டு நல்ல சுப முகூர்த்தத்திலே அரண் மனைக்குள்ளேபிரவேசித்து அங்கேபிராமணர்களுக்குத் திருப் தியடையா சுவர்னதானம் வஸ்திராபரணங்களுங்கொடுத்து போசனஞ் செய்வித்து வெகு சந்தோஷத்துனே பட்டந்தரி த்து இராச்சியத்தை ஆண்டுக்கொண்டிருந்தான் அப்போது மந்திரிபிரதானிகள் பந்துசனங்கள் மற்றுமுண்டான பேர்க ளுமாகக் கிலேசப்பட்டுச் சொல்லுகிறுர்கள் இராசபோக தே வேந்திரா ஓ சுவாமி உம்மைக்காணமல் சூரியனைக்காணுத தா மரைமலர்போல் எங்கள் சரீரம்வாடி மதிமயங்கி மனிதர்களு டைய தாரதம்மிய மரியாதையில்லாத புஷ்கரராசாவைச்சேவி த்து அவன்கையில் அநேகம்பாடுகள்பட்டோம்ஆகையால் எ ங்களையுங்கள்கிருபையினலே பாதுகாத்துஇரட்சிக்கவேணு மென்று வெருவாகப் பிரலாபித்துச் சொன்ன மந்திரிபிரதா னிகள் மற்று முண்டானபேர்களெல்லாரையும் நளமகாராசா பார்த்து குஞ்சிரிப்புடனே சில வார்த்தை சொல்லுகிறுர்.

ஓஓ மந்திரிபிரதானிகளேகேளுங்கள் அந்தநாளையிலே சனிபகவான் நம்மிடபேரிலே சினங்கொண்டு இப்படி வெகு மாய்கைகள் பண்ணினுர்அதை நானேயறியாமற்போனேன் நாங்கள் பண்ணின தருமத்தை நாங்களே யனுபவித்தோம் நீங்கள் வீணுகக்கிலேசப்படுவானேன் அவருக்குப் பிரமதே வன் விதிப்படிக்கு அனுபவிக்கவேணுமேயல்லாமல் தப்பித் துக்கொள்ளக்கூடாதே நீங்களனைவரும் லோகநாதாவாகிய ஸ்ரீமந்நாரயணமூர்த்தியை அல்லும்பகலும்வேண்டிக்கொண் டிருந்தபடியால் அந்தபகவான் எங்கள்பேரிலே தயவுவைத் துக் காப்பாற்றினுரதனுல்நாங்களெப்போதும்போல் திரும்ப வும் இராச்சியத்தைக்கெலித்துக்கொண்டு உங்கள் முகததை ப்பார்த்தோம் இனிமேல் நீங்கள் எக்காரியத்திற்கும் பயப்பட வேண்டாம் உம்முடையகாரியங்களில் அதிகசாக்கிரதையாக நடந்துகொள்ளுங்கள் போங்களென்றுசொல்லி தாம்பூலங் கொடுத்து நளமகாராசா அவர்களை யாதரணைபண்ணினுன் அ ந்தவேளையிலே அங்க-வங்க-கலிங்க-காஸ்மீரகாம்போஜமலே யாள-மகத-நேபாள-பப்பரி-பாஞ்சாலமுதலான ஐம்பத்தாறு தேசத்துராசாக்களு மவரவர்ரதகஜதுரகபதாதிகளுடனேயும் பதினெட்டுவகை மேளவாத்தியங்களுடனேயும் காணிக்கை யெடுப்பித்துக் கொண்டுவந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் பண்ணி ராச கூட்டங்களெல்லாம் தாங்கள் கொண்டுவந்த

காணிக்கைகளைச் செலுத்தி நிற்கிறபோது நளமகாராசா அவர்களைப்பார்த்து ஆதாணைபண்ணி ஓஓ இராசகூட்டங்களே நீங்கள் மகானுபாவர் உங்களை எத்தனை நாளைக்குப்பிற்பாடுகாணக்கிடைத்தது நீங்கள் உட்காருங்களென்றுசொல்லி நளமகாராசா அவர்களுக்குத்தக்கசிங்காதனங்களைபோடுவித்தார் அவர்களும் தங்களுக்குப் போடுவித்தசிங்காதனங்களிலே வுட்கார்ந்துகொண்டு வெகுவாய்த் தோத்திரம்பண்ணினர்கள் அப்போது புட்கராசா இவனையுமிருக்கவொட்டாமல் துரத்திவிடவேணுமென்கிறதால் வெகு சந்தோஷமும் வந்து இத்தனை ரோஷமுள்ளவர்தானேசெய்தீர்களா வென்று தேவரீர் நினைக்கப்போகிறீர் உம்முடைய ஆக்கினைக்குப் பயந்திருந்தோமென்று சொன்னவார்த்தைகளை நளமகாராசாகேட்டு சிரித்து இராசகூட்டங்களைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறர் ஓ ராசாக்களே அந்த புஷ்கரராசா நமக்குத் துரோகம் பண்ணினுறென்று அவரை நான் தண்டிப்பானேன் அவனவன்செய்த பாவகருமங்களை இவனேயனுபவிக்கவேண்டாமோ அப்போது வஞ்சனைபண்ணின புஷ்கராசா இப்போது வஞ்சனைபண்ண மாட்டுவானே விதிவசத்தை யாரால் தள்ளக்கூடும் மகா யோகீஸ்வரர்களையும் விடாதென்று தாம்பட்ட பாடுகளையெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கச்சே அப்போது பௌஷியனென்கிற சாரதி அந்த நளபதியின்பாதத்தில் தொப்பென்று விழுந்து வெகுவாகப் பிரலாபித்துச் சொல்லுகிறன் ஓ சுவாமி தேவரீரிடத்தில் ஊழியம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறபோது பயபக்தியுடனே உங்களாக்கினைக்குட்பட்டிருந்தேன் என்னுடன் ஒருவார்த்தையாகிலும் சொல்லாமற் போனீர்களே உங்களுடைய பிள்ளைகளை அழைத்துக் கொண்டுபோய் விதற்பபுரத்திலே விட்டு வந்து உங்களைத்தேடிக் காணமை லயோத்தியாபுரிக்குப் போயிருந்தேன் ரிதுபர்னமகாராசா உங்களுடைய விருத்தாந்தங்களையெல்லா மறிந்து அவர் வெகுவாய்விசாரப்பட்டு பார்த்தையா பௌஷியனே நளமகாராசா நம்மைச் சேவித்துக்கொண்டிருந்தார் அது நாமறியாமற்போனேம் நீயும் சொல்லாமற்போனுய் அந்த நளபதியின் கையிலேநான் வெகுவேலைகள் செய்துகொண்டேனேன்ற இராசாவிடத்திலே நான் சேர்ந்து தேவரீரெப்போது வெளிப்படுவீரோவென்று சொன்ன பௌஷியனைப்பார்த்து நளபதி குஞ்சிரிப்புகொண்டு சொல்லுகிறர் ஓபௌஷியனே

மகா விஷ்ணுவினுடைய கிருபையினால் நவகண்டங்களு மாளும்படிக்கு எப்போதும்போலே நமக்குச் சிந்தித்தது நீ புண்ணியபுருஷன் உனக்கொரு தாட்சியும் வராதென்று பௌஷிகனைநோக்கி வந்த ராசாக்களுக்கெல்லாம் தனகனக வஸ்து வாகனாதிகள் அபரிமிதமான வெகுமானங்கள கொடுத்து சகல ராசாக்களையும் அவரவர் தேசங்களுக்கனுப்பிவிட்டு பெண்சாதி பிள்ளைகளுடன் கூடிச்சுகித்து யாகயெக்கிய ஓமங்கள் தருமங்களைச்செய்து தருமார்த்தமாக குடிகள் கையில் பத்திலொரு கடமை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஒரு சிந்தனையுமில்லாமல் இரட்சித்து மாதமும்மாரிபெய்யச் சகல தானியங்களையும் விளைவித்துத் தாய் தகப்பனைப்போல் அந்தப்பட்டணத்து செனங்களை யெல்லாம் போஷித்துக் கொண்டு மகா கீர்த்திபிரஷ்டையுட னிராச்சிய பரிபாலனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்,

பிருகுதச்சமுனிவர் தருமராசருக்குத் தேறுதலைசொல்லி தனதிருப்பிடஞ் சேர்ந்தது.

கேட்டீரோ தர்மநந்தனரே நீரும் அந்த நளச்சக்கிரவர்த்தியைப்போல சகல தேவர்களும் ரிஷிகளுங்கொண்டாட தருமமார்க்கந் தப்பாமல் ஒரு சிந்தனையுமில்லாமல் சுகசீவிகளாக இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு சுகமாயிருக்கப்போகிறீர் இனி விசாரத்தைவிட்டு குரூரகர்னனான துரியோதனன் மாதாபிதா குரு பாட்டன் சினேகிதர் பந்துக்கள் புத்திர பவுத்திரர்களுடனே கூடியிருந்து போகக்கடவதென்று ஆசீர்வாதம்பண்ணி பிருகுதச்சமுனீஸ்வரர் தருமராசாவிடத்திலும் மற்றுமுண்டான சீஷர்களுடனேகூடத் தமது ஆசிர்மத்துக்கு யெழுந்தருளினார்.

நளச்சரித்திரங்கேட்ட மகிமையால் கலி நீங்கிப் பஞ்சவர்கள் அரசாட்சிபெற்றது.

தருமராசாவும் வீமன் அருச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் திரௌபதை மற்றுமுண்டானபேர்களுடனேகூடப் பன்னிரண்டு வருஷம் வனவாசம்பண்ணி ஒரு வருஷம் அக்கியாதவாசம்பண்ணி துரியோதனன் பாதிராச்சியங்கொடுக்க ஒப்பாமற்போனபடியினாலே கோபத்துடனே ஏழக்ரோணி சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு கிருஷ்ணமூர்த்தி சகாயத்தி

னால் பதினொரு அக்ரோணி சேனைகளுடனேகூடி யுத்தத்திற்குவந்த துரியோதனனை பதினெட்டு நாளைக்குள்ளே அவனுடைய புத்திரமித்திராதிகளுடனே மடித்து ஒரு சிந்தனையுமில்லாமல் நல்ல சுபமுகூர்த்தத்திலே அஸ்தினாபுரத்தில் பிரவேசித்து பட்டங்கட்டிக்கொண்டு அஸ்வமேதமுதலான அனேக யாகங்களையுஞ்செய்து திரிலோக நாயகனைப்போல் இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார் வைசம்பாயனர் ஜெனமேஜயனுக்குச் சொன்னபடியே சூதபுராணிகர் சவுனகா மகாரிஷிகளுக்குச் சொன்னார்.

இப்படியாக முனிசிகாமணியாகிய வேத வியாசரைத் தோத்திரஞ்செய்து வைசம்பாயனர் ஜெனமேஜெய மகாராசருக்கு சொன்ன ஐந்தாம் வேதமாகிய பாரதக்கதையிலே சாரமாயிருக்கப்பட்ட நளச்சக்கிரவர்த்தி கதையைக் கீர்த்திச் சுவாமியான ஸ்ரீ ஹரிக்கு அனந்தமான தண்டஞ்செய்து சொல்லுகிறார் இந்தக்கதையை ஆசந்திரார்க்கமாகப் பூலோகத்திலே சகலரும் பூண்டுக்கொள்ளுகிற பூஷணங்களில்ஒரு பூஷணமாக நளபதக்கமென்று ஒப்பத்தக்கது இந்தநளபதி கதை யார் படித்தாலும் யார் கேட்டாலும் யாரெழுதினாலும் யார் ஒருவருக்குச்சொன்னாலும் யாரொருவர் அந்த நளமகாராசாவை நினைத்தாலும் அவர்களை யிந்தப்பூமியிலே நவக்கிரகங்கள் குரூரஞ்செய்யார் கலிபுருஷனும் அணுகான் சகலமான தேவர்களுஞ் சந்தோஷப்படுவார்கள் சுபமுண்டாகும்.

நளச்சக்கிரவர்த்தி கதை-முற்றிற்று.